

Официален вестник

на Европейския съюз

L 124

Издание
на български език

Законодателство

Година 52
20 май 2009 г.

Съдържание

I Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване е задължително

РЕГЛАМЕНТИ

Регламент (ЕО) № 410/2009 на Комисията от 19 май 2009 година за определяне на фиксирани стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци 1

★ Регламент (ЕО) № 411/2009 на Комисията от 18 май 2009 година за изменение на Регламент (ЕО) № 798/2008 за установяване на списък от трети страни, територии, зони или подразделения, от които са разрешени вносет и транзитът през Общността на домашни птици и продукти от домашни птици, и относно изискванията за ветеринарно сертифициране ⁽¹⁾ 3

ДИРЕКТИВИ

★ Директива 2009/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 година относно храни, предназначени за специфична хранителна употреба (преработена) ⁽¹⁾ 21

★ Директива 2009/13/ЕО на Съвета от 16 февруари 2009 година за изпълнение на Споразумението, сключено между Асоциациите на корабособствениците от Европейската общност (ЕССА) и Европейската федерация на транспортните работници (ETF) относно Морската трудова конвенция от 2006 г. и за изменение на Директива 1999/63/ЕО 30

Цена: 18 EUR

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

(Продължава на вътрешната корица)

BG

Актовете, чиито заглавия се отпечатват с нормален шрифт, са актове по текущо управление на селскостопанската политика и имат кратък срок на действие.

Заглавията на всички останали актове се отпечатват с получер шрифт и се предшества от звездичка.

II Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване не е задължително

РЕШЕНИЯ

Съвет

2009/392/ЕО:

- ★ Решение на Съвета от 27 ноември 2008 година относно сключването от името на Европейската общност и нейните държави-членки на протокол към споразумението между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга, относно свободното движение на хора във връзка с участието на Република България и Румъния като договарящи страни след присъединяването им към Европейския съюз 51

Протокол към Споразумението между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга, относно свободното движение на хора във връзка с участието на Република България и Румъния като договарящи страни след присъединяването им към Европейския съюз 53

2009/393/ЕО:

- ★ Решение на Съвета от 18 май 2009 година за установяване на позицията, която ще бъде приета от името на Общността в рамките на Международния съвет по зърното, по отношение на удължаването на срока на действие на Конвенцията за търговията със зърно от 1995 г. 63

2009/394/ЕО:

- ★ Решение на Съвета от 18 май 2009 година за установяване на позицията, която ще бъде приета от името на Общността в рамките на Международния съвет по захарта, по отношение на удължаването на срока на действие на Международното споразумение за захарта от 1992 г. 64

Комисия

2009/395/ЕО:

- ★ Решение на Комисията от 14 май 2009 година относно пускането на пазара за употреба от съществено значение на биоциди, съдържащи темефос, във френските отвъдморски департаменти (нотифицирано под номер C(2009) 3744) 65

I

(Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване е задължително)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 410/2009 НА КОМИСИЯТА

от 19 май 2009 година

за определяне на фиксирани стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти („Общ регламент за ООП“) ⁽¹⁾,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1580/2007 на Комисията от 21 декември 2007 г. за определяне на правила за прилагане на регламенти (ЕО) № 2200/96, (ЕО) № 2201/96 и (ЕО) № 1182/2007 на Съвета в сектора на плодовете и зеленчуците ⁽²⁾, и по-специално член 138, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

в изпълнение на резултатите от Уругвайския кръг от многостранните търговски преговори Регламент (ЕО) № 1580/2007 посочва критерии за определяне от Комисията на фиксирани стойности при внос от трети страни за продуктите и периодите, посочени в приложение XV, част А от посочения регламент,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Фиксираните стойности при внос, посочени в член 138 от Регламент (ЕО) № 1580/2007, са определени в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на 20 май 2009 година.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 19 май 2009 година.

За Комисията

Jean-Luc DEMARTY

Генерален директор на Генерална дирекция
„Земеделие и развитие на селските райони“

⁽¹⁾ ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 350, 31.12.2007 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Фиксирани стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци

(EUR/100 kg)

Код по КН	Кодове на трети страни ⁽¹⁾	Фиксирана вносна стойност
0702 00 00	JO	73,9
	MA	42,7
	MK	72,5
	TN	101,3
	TR	88,0
	ZZ	75,7
0707 00 05	EG	127,4
	MA	32,7
	TR	136,7
	ZZ	98,9
0709 90 70	TR	122,7
	ZZ	122,7
0805 10 20	EG	41,7
	IL	57,6
	MA	42,7
	TN	49,2
	TR	107,8
	US	49,3
	ZA	56,7
	ZZ	57,9
0805 50 10	AR	67,3
	TR	48,0
	ZA	53,8
	ZZ	56,4
0808 10 80	AR	98,0
	BR	73,4
	CL	82,5
	CN	90,9
	MK	42,0
	NZ	99,4
	US	124,4
	UY	71,7
	ZA	83,2
	ZZ	85,1

⁽¹⁾ Номенклатура на страните, определена с Регламент (ЕО) № 1833/2006 на Комисията (ОВ L 354, 14.12.2006 г., стр. 19). Код „ZZ“ означава „друг произход“.

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 411/2009 НА КОМИСИЯТА

от 18 май 2009 година

за изменение на Регламент (ЕО) № 798/2008 за установяване на списък от трети страни, територии, зони или под-разделения, от които са разрешени вносът и транзитът през Общността на домашни птици и продукти от домашни птици, и относно изискванията за ветеринарно сертифициране

(текст от значение за ЕИП)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Директива 90/539/ЕИО на Съвета от 15 октомври 1990 г. относно ветеринарно-санитарните изисквания за търговията в Общността и вноса от трети страни на домашни птици и яйца за люпене ⁽¹⁾, и по специално член 22, параграф 3 и член 24, параграф 2 от нея,

като взе предвид Директива 2002/99/ЕО на Съвета от 16 декември 2002 г. за установяване на ветеринарно-санитарни правила, регулиращи производството, преработката, разпространението и пускането на пазара на продукти от животински произход за консумация от човека ⁽²⁾, и по-специално член 9, параграф 2, буква б) от нея,

като има предвид, че:

- (1) С Регламент (ЕО) № 798/2008 на Комисията ⁽³⁾ се установяват изискванията за ветеринарно сертифициране при внос в Общността и транзит през нея на домашни птици и някои продукти от домашни птици. В него се предвижда стоките, попадащи в обхвата на посочения регламент (по-долу „стоките“), да бъдат внасяни в Общността и да преминават транзитно през нея само от трети страни, територии, зони или подразделения, в които няма заболявания и които са изброени в таблицата в част 1 от приложение I към същия регламент. Освен това в част 2 от посоченото приложение са установени образци на ветеринарни сертификати. В Регламент (ЕО) № 798/2008 е предвидено също така, че когато за вноса на стоките се изискват преглед, вземане на проби и изследвания за някои болести, те трябва да се извършват в съответствие с приложение III към него.
- (2) В член 7 от Регламент (ЕО) № 798/2008 е предвидено, че стоките могат да бъдат внасяни в Общността само ако третата страна уведоми Комисията за възникването на първоначално огнище на нюкасълска болест или високопатогенна инфлуенца по птиците (HPAI) и предостави вирусни изолати на посочените болести на референтната лаборатория на Общността за инфлуенца по птиците и нюкасълска болест.
- (3) В случай, че бъде открито огнище на инфлуенца по птиците на територията на трета страна или в зона или подразделение(я) от нея, компетентният орган на тази трета страна престава да може да сертифицира тери-

торията, зоната или подразделение(ята) от нея, изброени в част 1 от приложение I към Регламент (ЕО) № 798/2008, като свободни от посочената болест.

- (4) В интерес на здравето на животните, профилактиката и мониторинга на нископатогенната инфлуенца по птиците (LPAI) на равнище Общност е целесъобразно да се докладват на Комисията първоначалните огнища на посочената болест. Поради това член 7 от Регламент (ЕО) № 798/2008 следва да бъде съответно изменен.
- (5) Канада доказва способността си да реагира на огнища на LPAI, възникнали в птицевъдни стопанства на нейната територия, и да предотвратява успешно разпространението на инфекцията.
- (6) Освен това Канада предостави на Комисията подробна информация относно епидемиологичната ситуация и мерките, които е взела за борба с болестите, включително описание на областите, поставени под официално ограничение във връзка с огнища на LPAI.
- (7) С Решение 1999/201/ЕО на Съвета от 14 декември 1998 г. относно сключване на споразумение между Европейската общност и правителството на Канада относно санитарните мерки за защита на общественото здраве и здравето на животните по отношение на търговия с живи животни и животински продукти ⁽⁴⁾ се одобрява посоченото споразумение, в което се предвижда всяка страна по споразумението да признае за еквивалентна дадена санитарна мярка на другата страна по споразумението, ако последната докаже обективно, че нейните мерки способстват за постигането на необходимото ниво на защита.
- (8) Предвид посоченото споразумение и действащата система за контрол на болестите в Канада е целесъобразно да се приложат алтернативни разпоредби за сертифицирането на еднодневни пилета и яйца за люпене с произход от области, които не се намират в областите, поставени под официално ограничение поради LPAI. Следователно образците на ветеринарни сертификати за еднодневни пилета, различни от шраусови птици, и яйца за люпене от домашни птици, различни от шраусови птици, следва да бъдат изменени така, че да позволят прилагането на алтернативни разпоредби за сертифициране за Канада в случай на бъдещи огнища на LPAI.

⁽¹⁾ ОВ L 303, 31.10.1990 г., стр. 6.

⁽²⁾ ОВ L 18, 23.1.2003 г., стр. 11.

⁽³⁾ ОВ L 226, 23.8.2008 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 71, 18.3.1999 г., стр. 1.

- (9) Световната организация за здравеопазване на животните (ОИЕ) издаде наскоро препоръки относно някои процедури за обработка на стоките с цел инактивиране на болестотворни агенти. Поради това, с цел да бъдат взети предвид посочените препоръки, образецът на ветеринарния сертификат за яйчни продукти следва да бъде изменен.
- (10) Следователно част 2 от приложение I към Регламент (ЕО) № 798/2008 следва да бъде съответно изменена.
- (11) Освен това следва да бъдат изменени методите за провеждане на изследванията за тези подвидове на *Salmonella*, които са от значение за здравето на животните, за да могат третите страни да използват препоръчаните от ОИЕ лабораторни методи. Поради това приложение III към Регламент (ЕО) № 798/2008 следва да бъде съответно изменено.
- (12) Освен това следва да се коригира една бележка под линия в образца на ветеринарен сертификат за транзит/складиране на яйца, свободни от определени патогени, месо, мляно месо и механично отделено месо от домашни птици, щраусови птици и пернат дивеч, яйца и яйчни продукти. Поради това приложение XI към Регламент (ЕО) № 798/2008 следва да бъде съответно изменено.
- (13) Целесъобразно е също така да се предвиди преходен период, който да позволи на държавите-членки и индустрията да предприемат необходимите мерки, за да се съобразят с приложимите изисквания за ветеринарно сертифициране.
- (14) Поради това Регламент (ЕО) № 798/2008 следва да бъде съответно изменен.
- (15) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕО) № 798/2008 се изменя, както следва:

1. В член 7 букви а) и б) се заменят със следното:

- „а) информира Комисията за здравната ситуация в рамките на 24 часа след потвърждението за възникване на първоначално огнище на LPAI, HPAI или нюкаслска болест;
- б) предостави вирусни изолати от първоначалните огнища на HPAI и нюкаслска болест без необосновано закъснение на референтната лаборатория на Общността за инфлуенца по птиците и нюкаслска болест (*); такива вирусни изолати обаче не се изискват за внос на яйца и яйчни продукти и яйца, свободни от определени патогени, от трети страни, територии, зони или подразделения, от които е разрешен вносът на такива стоки в Общността;

(*) Veterinary Laboratories Agency, New Haw, Weybridge, Surrey KT 153NB, United Kingdom.“

2. Приложения I, III и XI се изменят в съответствие с приложението към настоящия регламент.

Член 2

Стоки, за които са издадени съответните ветеринарни сертификати в съответствие с Регламент (ЕО) № 798/2008/ЕО преди измененията, въведени с настоящия регламент, могат да бъдат внасяни в Общността или да преминават транзитно през нея до 15 юли 2009 г.

Член 3

Настоящият регламент влиза в сила на третия ден след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 18 май 2009 година.

За Комисията

Androulla VASSILIOU

Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ

Приложения I, III и XI се изменят, както следва:

(1) В приложение I част 2 се изменя, както следва:

- а) Образецът на ветеринарен сертификат за едномесечни пилета, различни от щраусови птици (DOC), се заменя със следното:

„Образец на ветеринарен сертификат за едnodневни пилета, различни от щраусови птици (DOC)

ДЪРЖАВА

Ветеринарен сертификат за ЕС

Част I: Данни за експедираната пратка	I.1. Изпращач Име		I.2. Референтен номер на сертификата		I.2.a	
	Адрес		I.3. Централна компетентна власт			
	Тел. №		I.4. Локална компетентна власт			
	I.5. Получател Име		I.6.			
	Адрес					
	Пощенски код					
	Тел. №					
	I.7. Страна на произхода	ISO код	I.8. Регион на произхода	Код	I.9. Държава - дестинация	ISO код
					I.10.	
	I.11. Място на произхода				I.12.	
Име		Номер на разрешителното				
Адрес						
Име		Номер на разрешителното				
Адрес						
Име		Номер на разрешителното				
Адрес						
I.13. Място на товарене				I.14. Дата на тръгване		
Адрес		Номер на разрешителното		час на тръгване		
I.15. Транспортно средство				I.16. Входящ ГВП в ЕС		
Самолет ☐ Кораб ☐ ж.п. вагон ☐						
Пътно МПС ☐ Друго ☐						
Идентификация:				I.17. Номер(а) на CITES сертификата/ите/		
Референция по документацията:						
I.18. Животински вид/продукт				I.19. Животински вид/продукт		
				I.20. Количество		
I.21.				I.22. Брой опаковки		
I.23. Идентификация на контейнера/номер на пломбата				I.24.		
I.25. Животни/продукти със сертификат за:						
Разплод ☐						
I.26.				I.27. За износ или допускане в ЕС ☐		
I.28. Идентификация на животни/продукти						
Биологични видове (Научно име)		Порода Категория		Количество		

ДЪРЖАВА

DOC (еднодневни пилета, различни от щраусови птици)

Част II: Сертифициране	II.	Здравна информация	II.a.	Референтен номер на сертификата	II.б.
	II.1.	Ветеринарно-санитарно удостоверение			
		Аз, долуподписаният официален ветеринарен лекар, удостоверявам, че еднодневните пилета ⁽¹⁾ , описани в настоящия сертификат:			
	II.1.1	отговарят на разпоредбите на Директива 90/539/ЕИО;			
	II.1.2	са се излюпили:			
	(²)(³) или	[на територия с код];			
	(³)(⁴) или	[в подразделение(я)];			
		в случай че птиците от стадото, от което произхождат яйцата за люпене, са били внесени в страната, територията, зоната или подразделението на произход, този внос е осъществен при спазване на ветеринарни условия, които са поне толкова строги, колкото съответните изисквания на Директива 90/539/ЕИО, както и на всяко решение в допълнение на същата;			
	II.1.3	идват от:			
	(²)(³) или	[територия с код];			
	(³)(⁴) или	[подразделение(я)];			
		а) свободна/о/и от нюкасълска болест, както е определено в Регламент (ЕО) № 798/2008, към датата на издаване на настоящия сертификат;			
		б) където се изпълнява програма за наблюдение на инфлуенцата по птиците в съответствие с Регламент (ЕО) № 798/2008;			
	II.1.4	идват от:			
	(²)(³) или	[територия с код];			
	(²)(³)(¹²) или	[територия с код; с изключение на всякакви области, поставени под официално ограничение във връзка с нископатогенна инфлуенца по птиците, както е определено в Регламент (ЕО) № 798/2008;]			
	(³)(⁴) или	[подразделение(я)];			
	(³) или	[II.1.4.1 свободна/о/и от високопатогенна и нископатогенна инфлуенца по птиците, както е определено в Регламент (ЕО) № 798/2008, към датата на издаване на настоящия сертификат;]			
	(³) или	[II.1.4.1 свободна/о/и от високопатогенна инфлуенца по птиците, както е определено в Регламент (ЕО) № 798/2008, към датата на издаване на настоящия сертификат, и			
		(3) или [а] произхождат от родителски стада, които са държани в предприятие, където е проведено наблюдение на инфлуенцата по птиците, показало отрицателни резултати, в рамките на 21 дни преди момента на събиране на яйцата, от които са се излюпили еднодневните пилета;]			
		(3) или [а] произхождат от родителски стада, които са държани в предприятие, където през последните 21 дни преди събирането на яйцата, от които са били излюпени еднодневните пилета, е проведено изследване, показало отрицателен резултат, за наличие на вируса на инфлуенца по птиците върху произволна проба от клоакални натривки и трахеален/орофарингеален материал, взета най-малко от 60 домашни птици в предприятието или от всички домашни птици, ако броят им в предприятието е по-малък от 60;]			
		б) еднодневните пилета идват от предприятие:			
		— в радиус от 1 km около което през последните 30 дни не е наблюдавана нископатогенна инфлуенца по птиците в нито едно предприятие;			
		— което не е имало епидемиологична връзка с предприятие, в което през последните 30 дни е открита инфлуенца по птиците;]			
	II.1.5	а) не са ваксинирани срещу инфлуенца по птиците;			
		б) произхождат от родителски стада, които:			
	(³) или	[не са ваксинирани срещу инфлуенца по птиците;]			
	(³) или	[са ваксинирани срещу инфлуенца по птиците съгласно план за ваксинация в съответствие с Регламент (ЕО) № 798/2008 със:			
					
		(име и вид на използваната/ите ваксина/и)			
		на възраст седмици;]			

II.	Здравна информация	II.a. Референтен номер на сертификата	II.б.
II.1.6	излюпили са се в предприятието(ята), посочено(и) в клетка I.11 от част I, официално одобрено(и) в съответствие с изисквания, които са поне равностойни на предвидените в приложение II към Директива 90/539/ЕИО, и		
	а) одобрението на предприятието(ята) не е прекратено или оттеглено;		
	б) към момента на изпращане на пратката не е било (не са били)обект на ветеринарно-санитарни ограничения;		
	в) в радиус от 10 km около него (тях), включващ при необходимост и територията на съседна страна, през последните най-малко 30 дни не е било открито огнище на високопатогенна инфлуенца по птиците или на нюкасълска болест;		
II.1.7	излюпени са от яйца, произхождащи от стада, които:		
	а) са били държани в продължение на най-малко шест седмици преди вноса в Общността в официално одобрени предприятия, чието одобрение не е прекратено или оттеглено към момента на изпращане на яйцата за люпене в люпилнята;		
	б) към момента на изпращане на пратката не са били обект на ветеринарно-санитарни ограничения;		
	в) са преминали през програма за наблюдение на:		
	(³) или [<i>Salmonella</i> pullorum, <i>S. gallinarum</i> и <i>Mycoplasma gallisepticum</i> (за кокошки);]		
	(³) или [<i>Salmonella</i> arizonae, <i>S. pullorum</i> и <i>S. gallinarum</i> , <i>Mycoplasma meleagridis</i> и <i>M. gallisepticum</i> (за пуйки);]		
	(³) или [<i>Salmonella</i> pullorum и <i>S. gallinarum</i> (за токачки, пъдпъдъци, фазани, яребици и патици);]		
	в съответствие с глава III от приложение II към Директива 90/539/ЕИО и не е било установено да са заразени или да показват признаци, будещи съмнения за заразяване с някой от тези агенти;		
(³) или	[г) не са ваксинирани срещу нюкасълска болест;]		
(³) или	[г) са ваксинирани срещу нюкасълска болест със:		
			
	(име и вид (жив или инактивиран) на вирусния щам на нюкасълска болест, използван за ваксината(ите))		
	на възраст седмици;]		
(⁵) и/или	[д) са ваксинирани с официално одобрени ваксини		
	на срещу (повторете при необходимост);]		
II.1.8	са излюпени от яйца, които:		
	а) преди изпращането им в люпилнята са маркирани в съответствие с инструкциите на компетентния орган;		
	б) са дезинфекцирани в съответствие с инструкциите на компетентния орган;		
II.1.9	са излюпени на (дати);		
(⁵) [II.1.10	са ваксинирани с официално одобрени ваксини на срещу (повторете при необходимост);]		
II.1.11	в момента на изпращане на пратката са били прегледани и не са показали клинични признаци на заболяване или признаци, будещи съмнения за заболяване;		
II.1.12	не са били в контакт с домашни птици, неотговарящи на установените в настоящия сертификат изисквания, или с диви птици;		
II.2.	Допълнителни гаранции по отношение на общественото здраве		
(⁶) [II.2.1	Програмата за контрол на <i>Salmonella</i> , посочена в член 10 от Регламент (ЕО) № 2160/2003, и специфичните изисквания за употребата на антимикробни вещества и ваксини, предвидени в Регламент (ЕО) № 1177/2006, са прилагани за стадото на произход и стадото е било подложено на изследване за наличие на серотипове на <i>Salmonella</i> от значение за общественото здраве.		
	Дата на последното вземане на проби от родителското стадо с известни резултати от изследванията:		

II. Здравна информация	II.a Референтен номер на сертификата	II.б.
Резултат от всички изследвания, проведени на родителското стадо: ⁽³⁾ ⁽⁷⁾ или [положителен;] ⁽³⁾ ⁽⁷⁾ или [отрицателен;] Специфичните изисквания за употребата на антимикробни вещества и ваксини в Регламент (ЕО) № 1177/2006 са били приложени за едnodневните пилета. Поради причини, различни от свързаните с програмата за контрол на <i>Salmonella</i>: ⁽³⁾ или [на едnodневните пилета не са давани антимикробни вещества (включително in ovo ваксинация);] ⁽³⁾ ⁽⁸⁾ или [на едnodневните пилета са давани следните антимикробни вещества (включително in ovo);] ⁽⁶⁾ [II.2.2 Ако едnodневните пилета са предназначени за разплод, не е установено наличието нито на <i>Salmonella</i> Enteritidis, нито на <i>Salmonella</i> Typhimurium в рамките на програмата за контрол, посочена в точка II.2.1.		
II.3. Допълнителни ветеринарно-санитарни гаранции Аз, долуподписаният официален ветеринарен лекар, удостоверявам още, че: ⁽⁹⁾ [II.3.1 в случай, че пратката е предназначена за държава-членка, чийто статут е установен съгласно член 12, параграф 2 от Директива 90/539/ЕИО, едnodневните пилета, описани в настоящия сертификат, са излюпени от яйца, произхождащи от стада, които: ⁽³⁾ или [не са ваксинирани срещу нюкалска болест;] ⁽³⁾ или [са ваксинирани срещу нюкалска болест, като е използвана инактивирана ваксина;] ⁽³⁾ или [са ваксинирани срещу нюкалска болест, като е била използвана жива ваксина най-малко 60 дни преди датата на събиране на яйцата;] ⁽⁵⁾ [II.3.2 предоставени са следните допълнителни гаранции, установени от държавата-членка на местоназначение съгласно член 13 и/или член 14 от Директива 90/539/ЕИО:] ⁽⁹⁾ [II.3.3 ако държавата-членка на местоназначение е Финландия или Швеция, едnodневните пилета за въвеждане в стадо от домашни птици за отглеждане или за разплод са били подложени на изследване и то е показало отрицателни резултати в съответствие с правилата, установени в Решение 2003/644/ЕО на Комисията.]		
II.4. Допълнителни здравни изисквания Аз, долуподписаният официален ветеринарен лекар, удостоверявам още, че: ⁽¹⁰⁾ [II.4.1 въпреки че използването на ваксини срещу нюкалска болест, които не отговарят на специфичните изисквания от приложение VI (II) към Регламент (ЕО) № 798/2008, не е забранено във: ⁽²⁾ ⁽³⁾ или [територията с код];] ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ или [подразделение(я)];] домашните птици за разплод, от които произхождат едnodневните пилета: а) не са ваксинирани през последните поне 12 месеца с такива ваксини; б) произхождат от стадо или стада, подложени на изследване за изолиране на вируса на нюкалска болест, извършено от официална лаборатория не по-рано от 14 дни преди изпращането, върху произволна проба от клоакални натривки от поне 60 птици от всяко стадо, при което не са открити парамиксовируси с интрацеребрален патогенен индекс (ICPI) над 0,4; в) през 60-те дни, предшестващи изпращането, не са били в контакт с домашни птици, които не отговарят на условията, посочени в букви а) и б); г) са държани в изолация под официален надзор в предприятието на произход през посочения в буква б) 14-дневен период; ⁽¹⁰⁾ [II.4.2 яйцата, от които са излюпени едnodневните пилета, не са били в контакт в люпилнята или по време на транспорта с яйца или домашни птици, които не отговарят на горепосочените изисквания]		
⁽¹¹⁾ II.5. Удостоверение за транспорт на животните Аз, долуподписаният официален ветеринарен лекар, удостоверявам още, че: II.5.1 едnodневните пилета, описани в настоящия сертификат, се транспортират в кутии за еднократна употреба, които се използват за първи път, и: а) съдържат само едnodневни пилета от едни и същи вид, категория и тип, идващи от едно и също предприятие;		

II. Здравна информация	II.a Референтен номер на сертификата	II.б.						
б) носят следната информация: — име на страната, територията, зоната или подразделението на изпращане, — вид на съответните домашни птици, — брой на билетата, — категория и тип на производството, за което са предназначени, — име, адрес и номер на одобрение на производственото предприятие, — номер на одобрението на предприятието на произход, — държава-членка на местоназначение; в) са затворени според инструкциите на компетентния орган, така че да е изключена всяка възможност за подмяна на съдържанието; Контейнерите и превозните средства, в които се транспортират посочените по-горе кутии, са били почистени и дезинфекцирани преди натоварването в съответствие с инструкциите на компетентния орган. Забележки: Част I — Клетка I.8: посочва се кодът на зоната или на подразделението на произход, ако е необходимо, съгласно част 1, колона 2 от приложение I към Регламент (ЕО) № 798/2008. — Клетка I.11: Наименование, адрес и номер на одобрение на люпилнята и на предприятието за разплод. — Клетка I.15: обозначава(т) се регистрационния(те) номер(а) на железопътните вагони и камиони и имената на корабите и, ако са известни, номерата на полетите на въздухоплавателното средство. В случай на транспорт в контейнери или кутии общият им брой, регистрацията им и серийният номер на пломбата, ако има такава, се обозначават в клетка I.23. — Клетка I.19: използва се подходящият код от Хармонизираната система (ХС) на Световната митническа организация: 01.05 или 01.06.39. — Клетка I.28: (Категория): да се избере едно от следните: чист произход/прародители/родители/яйценосно направление/бройлери/други. Част II: (1) „Еднодневни пилета“ според определението в Регламент (ЕО) № 798/2008. (2) Код на територията, както е посочен в част 1, колона 2 от приложение I към Регламент (ЕО) № 798/2008. (3) Да се остави според случая. (4) Да се посочи име на подразделението(ята). (5) Да се остави според случая. (6) Тази гаранция се изисква само за еднодневни пилета от вида <i>Gallus gallus</i>. (7) Ако през целия живот на стадото някой от тези резултати за посочените по-долу серотипове е бил положителен, се посочва, че резултатът е положителен: — стада от домашни птици за разплод: <i>Salmonella</i> Hadar, <i>Salmonella</i> Virchow и <i>Salmonella</i> Infantis; — стада от домашни птици за отглеждане: <i>Salmonella</i> Enteritidis и <i>Salmonella</i> Typhimurium. (8) Да се остави според случая: да се посочат наименованието и активната съставка на използваните антимикробни вещества. (9) Зачерква се, ако пратката не е предназначена за Финландия или Швеция. (10) Тази гаранция се изисква само за домашни птици, идващи от страни, територии, зони или подразделения, за които се прилага член 13, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 798/2008. (11) Моля, обърнете внимание, че съгласно Регламент (ЕО) № 1/2005 животните ще бъдат проверявани от компетентните органи на държавата-членка дали са годни да продължат пътуването си, след като са влезли в Общността. Ако не са спазени изискванията, животните следва да бъдат разтоварени и да бъдат предприети допълнителни мерки. (12) Тази възможност се прилага само за Канада. Настоящият сертификат е валиден 10 дни.								
Официален ветеринарен лекар <table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">Име (с главни букви):</td> <td style="width: 50%;">Квалификация и длъжност:</td> </tr> <tr> <td>Дата:</td> <td>Подпис:</td> </tr> <tr> <td>Печат:</td> <td></td> </tr> </table>			Име (с главни букви):	Квалификация и длъжност:	Дата:	Подпис:	Печат:	
Име (с главни букви):	Квалификация и длъжност:							
Дата:	Подпис:							
Печат:								

б) Образецът на ветеринарен сертификат за яйца за люпене от домашни птици, различни от шраусови птици (НЕР), се заменя със следното:

„Образец на ветеринарен сертификат за яйца за люпене от домашни птици, различни от шраусови птици (НЕР)“

ДЪРЖАВА

Ветеринарен сертификат за ЕС

Част I: Данни за експедираната пратка	I.1. Изпращач Име Адрес Тел. №				I.2. Референтен номер на сертификата		I.2.a	
					I.3. Централна компетентна власт			
					I.4. Локална компетентна власт			
	I.5. Получател Име Адрес Пощенски код Тел. №				I.6.			
	I.7. Страна на произхода		ISO код	I.8. Регион на произхода		Код	I.9. Държава - дестинация	ISO код
							I.10.	
	I.11. Място на произхода Име Номер на разрешителното Адрес Име Номер на разрешителното Адрес Име Номер на разрешителното Адрес				I.12.			
	I.13. Място на товарене Адрес Номер на разрешителното				I.14. Дата на тръгване			час на тръгване
	I.15. Транспортно средство Самолет ☐ Кораб ☐ ж.п. вагон ☐ Пътно МПС ☐ Друго ☐ Идентификация: Референция по документацията:				I.16. Входящ ГВП в ЕС			
					I.17. Номер(а) на CITES сертификата/ите/			
I.18. Животински вид/продукт					I.19. Код на стоката (код SH)			
					04.07			
							I.20. Количество	
I.21.							I.22. Брой опаковки	
I.23. Идентификация на контейнера/номер на пломбата							I.24.	
I.25. Животни/продукти със сертификат за: Разплод ☐								
I.26.					I.27. За износ или допускане в ЕС ☐			
I.28. Идентификация на животни/продукти								
Биологични видове (Научно име)		Порода Категория		Система за идентификация		Идентификационен номер		Количество

ДЪРЖАВА

НЕР (яйца за люпене от домашни птици, различни от щраусови птици)

II.		II.a. Референтен номер на сертификата	II.б.
Част II: Сертифициране	II.1.	Ветеринарно-санитарно удостоверение	
		Аз, долуподписаният официален ветеринарен лекар, удостоверявам, че яйцата за люпене ⁽¹⁾ , описани в настоящия сертификат:	
	II.1.1	отговарят на разпоредбите на Директива 90/539/ЕИО;	
	II.1.2	произхождат от стада, които са пребивавали:	
	(²)(³) или	[на територия с код;]	
	(³)(⁴) или	[в подразделение(я);]	
		в продължение на най-малко три месеца. В случай че птиците от стадото, от което произхождат яйцата за люпене, са били внесени в страната, територията, зоната или подразделението на произход, този внос е осъществен при спазване на ветеринарни условия, които са поне толкова строги, колкото съответните изисквания на Директива 90/539/ЕИО, както и на всяко решение в допълнение на същата;	
	II.1.3	идват от:	
	(²)(³) или	[територия с код;]	
	(³)(⁴) или	[подразделение(я);]	
		а) свободна/о/и от нюкасълска болест, както е определено в Регламент (ЕО) № 798/2008, към датата на издаване на настоящия сертификат;	
		б) където се изпълнява програма за наблюдение на инфлуенцата по птиците в съответствие с Регламент (ЕО) № 798/2008;	
	II.1.4	идват от:	
	(²)(³) или	[територия с код;]	
	(²)(³)(¹⁰) или	[територия с код , с изключение на всякакви области, поставени под официално ограничение поради нископатогенна инфлуенца по птиците, както е определено в Регламент (ЕО) № 798/2008;]	
(³)(⁴) или	[подразделение(я);]		
(³) или	[II.1.4.1 свободно/и от високопатогенна и нископатогенна инфлуенца по птиците, както е определено в Регламент (ЕО) № 798/2008, към датата на издаване на настоящия сертификат;]		
(³) или	[II.1.4.1 свободно/и от високопатогенна инфлуенца по птиците, както е определено в Регламент (ЕО) № 798/2008, към датата на издаване на настоящия сертификат, и		
(³)или	[а] произхождат от родителски стада, които са държани в предприятие, където е проведено наблюдение на инфлуенцата по птиците, показало отрицателни резултати, в рамките на 21 дни преди момента на събиране на яйцата;]		
(³)или	[а] произхождат от родителски стада, които са държани в предприятие където през последните 21 дни преди събирането на яйцата е проведено изследване, показало отрицателен резултат, за наличие на вируса на инфлуенца по птиците, посредством произволна проба от клоакални натривки и трахеален/орофарингеален материал, взета най-малко от 60 домашни птици от предприятие или от всички домашни птици, ако броят им в предприятието е по-малък от 60;]		
	б) яйцата за люпене идват от предприятие:		
	— в радиус от 1 km около което през последните 30 дни не е наблюдавана нископатогенна инфлуенца по птиците в нито едно предприятие;		
	— което не е имало епидемиологична връзка с предприятие, в което през последните 30 дни е открита инфлуенца по птиците;]		
II.1.5	произхождат от родителски стада, които:		
(³) или	[не са ваксинирани срещу инфлуенца по птиците;]		
(³) или	[са ваксинирани срещу инфлуенца по птиците съгласно план за ваксинация в съответствие с Регламент (ЕО) № 798/2008 със:		
			
	(име и вид на използваната(ите) ваксина(и))		
	на възраст седмици;]		

II.	Здравна информация	II.a. Референтен номер на сертификата	II.б.
II.1.6	произхождат от стада, които: а) са прегледани в деня на издаване на настоящия сертификат и не са показали клинични признаци на заболяване или признаци, будещи съмнения за заболяване; б) са държани най-малко шест седмици непосредствено преди вноса в Общността в предприятието(ята), посочено(и) в клетка I.11 в част I, официално одобрено(и) в съответствие с изисквания, които са поне равностойни на предвидените в приложение II към Директива 90/539/ЕИО: — одобрението на предприятието(ята) не е прекратено или оттеглено; — към момента на изпращане на пратката не е било (не са били) обект на ветеринарно-санитарни ограничения; — в радиус от 10 km около което (които), включващ при необходимост и територията на съседна страна, през последните поне 30 дни не е било открито никакво огнище на високопатогенна инфлуенца по птиците или на нюкасълска болест; в) през посочения в буква б) период не са били в контакт с домашни птици, неотговарящи на установените в настоящия сертификат изисквания, или с диви птици; г) са преминали през програма за наблюдение на: (³) или [<i>Salmonella pullorum</i>, <i>S. gallinarum</i> и <i>Mycoplasma gallisepticum</i> (за кокошки);] (³) или [<i>Salmonella arizonae</i>, <i>S. pullorum</i> и <i>S. gallinarum</i>, <i>Mycoplasma meleagridis</i> и <i>M. gallisepticum</i> (за пуйки);] (³) или [<i>Salmonella pullorum</i> и <i>S. gallinarum</i> (за токачки, пъдпъдъци, фазани, яребици и патици)] в съответствие с глава III от приложение II към Директива 90/539/ЕИО и не е установено, че са заразени или че показват някакви признаци, будещи съмнения за заразяване с някой от тези агенти;] (³) или [д) не са ваксинирани срещу нюкасълска болест;] (³) или [д) са ваксинирани срещу нюкасълска болест със: (име и вид (жив или инактивиран) на вирусния щам на нюкасълска болест, използван за ваксината(ите)) на възраст седмици;] (³) и/или [е) са ваксинирани с официално одобрени ваксини на срещу (повторете при необходимост);]		
(⁹) II.1.7	са маркирани, както е посочено в точка I.28. от сертификата, като е използвано (цветно мастило);		
II.1.8	са дезинфекцирани в съответствие с дадените от мен инструкции, като е използвано (наименование на продукта и активното вещество) за (време в минути);		
II.1.9	събрани са от до (дати);		
II.1.10	са прегледани в деня на издаване на настоящия сертификат и не са показали клинични признаци на заболяване или признаци, будещи съмнения за заболяване;		
II.2.	Допълнителни гаранции по отношение на общественото здраве		
(⁵) II.2.1	Програмата за контрол на <i>Salmonella</i> , посочена в член 10 от Регламент (ЕО) № 2160/2003, и специфичните изисквания за употребата на антимикробни вещества и ваксини, предвидени в Регламент (ЕО) № 1177/2006, са прилагани за стадото на произход и стадото е било подложено на изследване за наличие на серотипове на <i>Salmonella</i> от значение за общественото здраве.		
	Дата на последното вземане на проби от родителското стадо с известни резултати от изследванията:		

II.	Здравна информация	II.a. Референтен номер на сертификата	II.б.
	Резултат от всички изследвания, проведени на родителското стадо: (³) (⁶) или [положителен;] (³) (⁶) или [отрицателен;]		
(⁵) [II.2.2]	Не е установено наличието нито на <i>Salmonella</i> Enteritidis, нито на <i>Salmonella</i> Typhimurium в рамките на програмата за контрол, посочена в точка II.2.1.]		
II.3.	Допълнителни ветеринарно-санитарни гаранции Аз, долуподписаният официален ветеринарен лекар, удостоверявам още, че:		
(⁷) [II.3.1]	в случай, че пратката е предназначена за държава-членка, чийто статут е установен съгласно член 12, параграф 2 от Директива 90/539/ЕИО, яйцата за люпене, описани в настоящия сертификат, са от домашни птици, които:		
(³) или	[не са ваксинирани срещу нюкасълска болест;]		
(³) или	[са ваксинирани срещу нюкасълска болест, като е използвана инактивирана ваксина;]		
(³) или	[са ваксинирани срещу нюкасълска болест, като е била използвана жива ваксина най-малко 60 дни преди датата на събиране на яйцата;]		
(⁸) [II.3.2]	предоставени са следните допълнителни гаранции, установени от държавата-членка на местоназначение съгласно член 13 и/или член 14 от Директива 90/539/ЕИО:		
			
(⁷) [II.3.3]	ако държавата-членка на местоназначение е Финландия или Швеция, яйцата за люпене, произхождат от стада, които са били подложени на изследване и то е показало отрицателни резултати съгласно правилата, установени в Решение 2003/644/ЕО на Комисията.]		
II.4.	Допълнителни здравни изисквания Аз, долуподписаният официален ветеринарен лекар, удостоверявам още, че:		
(⁸) [II.4.1]	въпреки че използването на ваксини срещу нюкасълска болест, които не отговарят на специфичните изисквания от приложение VI (II) към Регламент (ЕО) № 798/2008, не е забранено във:		
(²) (³) или	[територия с код;]		
(³) (⁴) или	[подразделение(я);]		
	домашните птици, от които са добити яйцата за люпене:		
	а) не са ваксинирани през последните поне 12 месеца с такива ваксини;		
	б) произхождат от стадо или стада, подложени на изследване за изолиране на вируса на нюкасълска болест, извършено от официална лаборатория не по-рано от 14 дни преди изпращането, върху произволна проба от клоакални натривки, взети най-малко от 60 птици от всяко стадо, при което не са открити парамиксовируси с интрацеребрален патогенен индекс (ICPI) над 0,4;		
	в) през 60-те дни, предшестващи изпращането, не са били в контакт с домашни птици, които не отговарят на условията, посочени в букви а) и б);		
	г) са били държани в изолация под официален надзор в предприятието на произход през посочения в буква б) 14-дневен период.]		
II.5.	Удостоверение за транспорт на животните Аз, долуподписаният официален ветеринарен лекар, удостоверявам още, че:		
II.5.1	яйцата за люпене се транспортират в идеално чисти кутии за еднократна употреба, които се използват за първи път и които:		
	а) съдържат само яйца за люпене от едни и същи вид, категория и тип, идващи от същото предприятие;		

II.	Здравна информация	II.a. Референтен номер на сертификата	II.б.
	б) са маркирани със следната информация: — надпис „яйца за люпене“, — име на страната, територията, зоната или подразделението на изпращане, — вид на съответните домашни птици, — брой на яйцата, — категория и тип на производството, за което са предназначени, — име, адрес и номер на одобрение на производственото предприятие, — номер на одобрението на предприятието на произход, — държава-членка на местоназначение; в) са затворени според инструкциите на компетентния орган, така че да е изключена всяка възможност за подмяна на съдържанието;		
II.5.2	контейнерите и превозните средства, в които се транспортират посочените по-горе кутии, са били почистени и дезинфекцирани преди натоварването и в съответствие с инструкциите на компетентния орган.		
Забележки:			
Част I			
— Клетка I.8: посочва се кодът на зоната или на подразделението на произход, ако е необходимо, съгласно част 1, колона 2 от приложение I към Регламент (ЕО) № 798/2008. — Клетка I.11: Наименование, адрес и номер на одобрение на предприятието за разплод. — Клетка I.15: обозначава/т се регистрационният/те номер/а на железопътните вагони и камиони и имената на корабите и, ако са известни, номерата на полетите на въздухоплавателното средство. В случай на транспорт в контейнери или кутии общият им брой, регистрацията им и серийният номер на пломбата, ако има такава, се обозначават в клетка I.23. — Клетка I.28 (Категория): да се избере едно от следните: чист произход/прародители/родители/млади носачки/пуешки яйца за консумация/други; (система за идентификация и идентификационен номер): да се въведе маркировката на яйцето.			
Част II:			
(¹) За яйца за люпене от домашни птици с изключение на тези от щраусови птици, съгласно определението в Регламент (ЕО) № 798/2008. (²) Код на територията, както е посочен в част 1, колона 2 от приложение I към Регламент (ЕО) № 798/2008. (³) Да се остави според случая. (⁴) Да се посочи име на подразделението(ята). (⁵) Прилага се за домашни птици от вида <i>Gallus gallus</i>. (⁶) Ако през целия живот на родителското стадо някой от тези резултати за посочените по-долу серотипове е бил положителен, се посочва, че резултатът е положителен. <i>Salmonella</i> Infantis, <i>Salmonella</i> Virchow и <i>Salmonella</i> Hadar. (⁷) Зачерква се, ако пратката не е предназначена за Финландия или Швеция. (⁸) Да се остави според случая. (⁹) Към момента на изпращане яйцата следва да бъдат индивидуално маркирани съгласно Регламент (ЕИО) № 1868/77 с неизтриваемо черно мастило, като се посочи и номерът на предприятието за разплод; тази маркировка следва да е изписана четливо и да е на поне един език на Общността. (¹⁰) Тази възможност се прилага само за Канада.			
Настоящият сертификат е валиден 10 дни.			
Официален ветеринарен лекар Име (с главни букви): Дата: Печат:“ Квалификация и длъжност: Подпис:			

в) Образецът на ветеринарен сертификат за яйчни продукти (EP) се заменя със следното:

„Образец на ветеринарен сертификат за яйчни продукти (EP)“

ДЪРЖАВА

Ветеринарен сертификат за ЕС

Част I: Данни за експедираната пратка	I.1. Изпращач Име		I.2. Референтен номер на сертификата		I.2.a	
	Адрес		I.3. Централна компетентна власт			
	Тел. №		I.4. Локална компетентна власт			
	I.5. Получател Име		I.6.			
	Адрес					
	Пощенски код					
	Тел. №					
	I.7. Страна на произхода	ISO код	I.8. Регион на произхода	Код	I.9. Държава - дестинация	ISO код
	I.11. Място на произхода Име		Номер на разрешителното		I.12.	
	Адрес					
I.13. Място на товарене		I.14. Място на товарене				
I.15. Транспортно средство Самолет ☐ Кораб ☐ ж.п. вагон ☐ Пътно МПС ☐ Друго ☐		I.16. Входящ ГВП в ЕС				
Идентификация: Референция по документацията:		I.17.				
I.18. Животински вид/продукт		I.19. Код на стоката (код SH)				
		I.20. Количество				
I.21. Температура на продуктите Амбиентна Температура ☐ Охладени ☐ Замразени ☐		I.22. Брой опаковки				
I.23. Идентификация на контейнера/номер на пломбата		I.24. Вид опаковка				
I.25. Животни/продукти със сертификат за: Човешка консумация ☐						
I.26.		I.27. За износ или допускане в ЕС ☐				
I.28. Идентификация на животни/продукти						
Биологични видове (Научно име)		Естество на товара		Номер на одобрените предприятия Производствено предприятие	Хладилник	
				Брой опаковки	Нето тегло	

ДЪРЖАВА

ЕР (яйчни продукти)

Част II: Сертифициране	II. Здравна информация	II.a. Референтен номер на сертификата	II.б.
	II.1. Ветеринарно-санитарно удостоверение		
	Аз, долуподписаният официален ветеринарен лекар, удостоверявам с настоящото, че яйчните продукти, описани в настоящия сертификат, са произведени от яйца, които идват от предприятие, което към датата на издаване на настоящия сертификат е свободно от високопатогенна инфлуенца по птиците, както е определено в Регламент (ЕО) № 798/2008, и		
	или (¹) II.1.1 [в радиус от 10 km около него, включващ при необходимост и територията на съседна страна, през последните поне 30 дни не е било открито огнище на високопатогенна инфлуенца по птиците или на нюкасълска болест.]		
	или (¹) II.1.1 [яйчните продукти са преработени:		
	(¹) или [течният белтък е обработен:		
	(¹) или [при 55,6 °C в продължение на 870 секунди.]		
	(¹) или [при 56,7 °C в продължение на 232 секунди.]		
	(¹) или [10 % осолен жълтък е обработен при 62,2 °C в продължение на 138 секунди.]		
	(¹) или [сухият белтък е обработен:		
	(¹) или [при 67 °C в продължение на 20 часа.]		
	(¹) или [при 54,4 °C в продължение на 513 часа.]		
	II.2. Удостоверение за общественото здраве		
	Аз, долуподписаният официален ветеринарен лекар/официален инспектор, декларирам, че съм запознат със съответните разпоредби на регламенти (ЕО) № 178/2002, (ЕО) № 852/2004 и (ЕО) № 853/2004, и с настоящото удостоверявам, че яйчните продукти, описани в настоящия сертификат, са добити в съответствие с тези изисквания, и по-специално че:		
	II.2.1 произхождат от предприятие(я), където се прилага програма, основана на принципите на HACCP (анализ на опасностите и контрол на критичните точки) в съответствие с Регламент (ЕО) № 852/2004;		
	II.2.2 са произведени от суровини, които отговарят на изискванията на раздел X, глава II (II) от приложение III към Регламент (ЕО) № 853/2004;		
	II.2.3 са произведени съгласно хигиенните изисквания, посочени в раздел X, глава II (III) от приложение III към Регламент (ЕО) № 853/2004;		
	II.2.4 отговарят на аналитичните спецификации, посочени в раздел X, глава II (IV) от приложение III към Регламент (ЕО) № 853/2004, и на съответните критерии от Регламент (ЕО) № 2073/2005 относно микробиологични критерии за храните;		
	II.2.5 маркирани са с идентификационен знак в съответствие с раздел I от приложение II и раздел X, глава II (V) от приложение III към Регламент (ЕО) № 853/2004;		
	II.2.6 гаранциите по отношение на живите животни и продуктите от тях, предвидени с планове за откриване на остатъчни вещества, представени в съответствие с Директива 96/23/ЕО, и по-специално член 29 от нея, са изпълнени.		
	Забележки:		
	Част I		
	— Клетка I.8: посочва се кодът на зоната или на подразделението на произход, ако е необходимо, съгласно част 1, колона 2 от приложение I към Регламент (ЕО) № 798/2008.		
	— Клетка I.11: Име, адрес и номер на одобрението на изпращащото предприятие.		
	— Клетка I.15: обозначава/т се регистрационният/те номер/а на железопътните вагони и камиони и имената на корабите и, ако са известни, номерата на полетите на въздухоплавателното средство. В случай на транспорт в контейнери или кутии общият им брой, регистрацията им и серийният номер на пломбата, ако има такава, се обозначават в клетка I.23.		
	— Клетка I.19: използва се подходящият код от Хармонизираната система (ХС) на Световната митническа организация: 04.08 или 21.06.10		
	— Клетка I.28: Естество на стоката: да се посочи процентът на яйчно съдържание.		
	Част II:		
	(¹) Да се остави според случая.		
	Официален ветеринарен лекар или официален инспектор Име (с главни букви): Дата: Печат:“ Квалификация и длъжност: Подпис:		

(2) В част I от приложение III точка 4 се заменя със следното:

„4. *Salmonella arizonae*

— Глава III от приложение II към Директива 90/539/ЕИО; или

— Ръководство за диагностични тестове и ваксини за сухоземни животни на Световната организация за здравеопазване на животните (OIE).“

(3) Приложение XI се заменя със следното:

„ПРИЛОЖЕНИЕ XI

(посочено в член 18, параграф 2)

Образец на ветеринарен сертификат за транзит/складиране на яйца, свободни от определени патогени, месо, мляно месо и механично отделено месо от домашни птици, щраусови птици и пернат дивеч, яйца и яйчни продукти

ДЪРЖАВА

Ветеринарен сертификат за ЕС

Част I: Данни за експедираната пратка	I.1. Изпращач Име		I.2. Референтен номер на сертификата		I.2.a			
	Адрес		I.3. Централна компетентна власт					
	Тел. №		I.4. Локална компетентна власт					
	I.5. Получател Име		I.6. Лице отговарящо за пратката в ЕС Име					
	Адрес		Адрес					
	Пощенски код		Пощенски код					
	Тел. №		Тел. №					
	I.7. Страна на произхода	ISO код	I.8. Регион на произхода	Код	I.9. Държава - дестинация	ISO код	I.10. Регион - дестинация	Код
	I.11. Място на произхода Име		Номер на разрешителното		I.12. Място на дестинацията Митнически склад ☐			Снабдител ☐
	Адрес				Име			Номер на разрешителното
Пощенски код				Адрес				
I.13. Място на товарене		I.14. Дата на тръгване						
I.15. Транспортно средство Самолет ☐ Кораб ☐ ж.п. вагон ☐ Пътно МПС ☐ Друго ☐				I.16. Входящ ГВП в ЕС				
Идентификация: Референция по документацията:				I.17.				
I.18. Животински вид/продукт				I.19. Код на стоката (код SH)				
				I.20. Количество				
I.21. Температура на продуктите Амбиентна температура ☐ Охладени ☐ Замразени ☐				I.22. Брой опаковки				
I.23. Идентификация на контейнера/номер на пломбата				I.24. Вид опаковка				
I.25. Животни/продукти със сертификат за: Човешка консумация ☐								
I.26. За транзит до 3та страна спрямо ЕС ☐				I.27.				
3та страна				ISO код				
I.28. Идентификация на животни/продукти								
Биологични видове (Научно име)	Естество на товара	Вид обработка	Номер на одобрените предприятия	Кланица	Производствено предприятие	Хладилник	Брой опаковки	Нето тегло

ДЪРЖАВА

Транзит/складиране на яйца, свободни от определени патогени, месо, мляно месо и механично отделено месо от домашни птици, щраусови птици и пернат дивеч, яйца и яйчни продукти

Част II: Сертифициране	II.	Здравна информация	II.a. Референтен номер на сертификата	II.б.
	II.1.	Здравно удостоверение Аз, долуподписаният официален ветеринарен лекар, с настоящото удостоверявам, че яйцата, свободни от определени патогени, месото, мляното месо и механично отделеното месо от домашни птици, щраусови птици и пернат дивеч, яйцата и яйчните продукти ⁽¹⁾, описани в настоящия сертификат: II.1.1 идват от трета страна, територия, зона или подразделение, посочена(о) в част 1 от приложение I към Регламент (ЕО) № 798/2008, и ⁽²⁾ II.1.2 отговаря(т) на съответните ветеринарно-санитарни условия, посочени във ветеринарно-санитарното удостоверение към образците на сертификати в приложение I към Регламент (ЕО) № 798/2008. Забележки: Част I — Клетка I.8: посочва се кодът на зоната или на подразделението на произход, ако е необходимо, съгласно част 1, колона 2 от приложение I към Регламент (ЕО) № 798/2008. — Клетка I.11: Име, адрес и номер на одобрението на изпращащото предприятие. — Клетка I.15: обозначава/т се регистрационният/те номер/а на железопътните вагони и камиони и имената на корабите и, ако са известни, номерата на полетите на въздухоплавателното средство. В случай на транспорт в контейнери или кутии общият им брой, регистрацията им и серийният номер на пломбата, ако има такава, се обозначават в клетка I.23. — Клетка I.19: използва се подходящият код от Хармонизираната система (ХС) на Световната митническа организация: 02.07; 02.08.90; 04.07; 04.08 или 21.06.10 Част II: ⁽¹⁾ Яйца, свободни от определени патогени, месо, мляно месо и механично отделено месо от домашни птици, щраусови птици и пернат дивеч, яйца и яйчни продукти, както е посочено в част 1 от приложение I към Регламент (ЕО) № 798/2008. ⁽²⁾ За яйца, свободни от определени патогени [SPF], месо от домашни птици [POU], месо от щраусови птици [RAT], месо от пернат дивеч [WGM], мляно месо и механично отделено месо от домашни птици [POU-MI/MSM], мляно месо и механично отделено месо от щраусови птици [RAT-MI/MSM], мляно месо и механично отделено месо от пернат дивеч [WGM-MI/MSM], яйца [E] или яйчни продукти [EP].		
Официален ветеринарен лекар Име (с главни букви): Дата: Печат:“ Квалификация и длъжност: Подпис:				

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2009/39/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 6 май 2009 година

относно храни, предназначени за специфична хранителна употреба

(преработена)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 95 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

(1) Директива 89/398/ЕИО на Съвета от 3 май 1989 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно храни, предназначени за специфична хранителна употреба ⁽³⁾ е била неколкостранно съществено изменяна ⁽⁴⁾. Тъй като предстои да бъдат направени допълнителни изменения, тя следва да бъде преработена от съображения за яснота.

(2) Различията между националните законодателства относно храни, предназначени за специфична хранителна употреба, затрудняват свободното им движение, могат да създадат неравни условия за конкуренция, и по този начин да имат пряко въздействие върху функционирането на вътрешния пазар.

(3) Сближаването на националните законодателства предполага изготвянето на общо определение, определянето на мерки, които позволяват да се осигури защитата на потребителя срещу измама, свързана с естеството на тези

продукти, и приемането на правила, които да се съблюдават при етикетирането на въпросните продукти.

(4) Продуктите, обхванати от настоящата директива, са храни, чиито състав и приготвяне трябва да бъдат специално разработени, за да отговарят на специфичните хранителни изисквания на хората, за които предимно са предназначени. Следователно може да бъде необходимо да се предвидят дерогации от общите или специалните разпоредби, приложими към храните, за да бъде постигнато специфичното хранително предназначение.

(5) Макар храните, предназначени за специфична хранителна употреба, които са предмет на специални разпоредби, да могат да бъдат ефективно контролирани на базата на общите правила за контрол на всички видове храни, това не винаги е така за онези храни, по отношение на които не съществуват специални разпоредби.

(6) За последното обичайните средства на разположение на контролиращите органи могат, в определени случаи, да не им позволят да проверят дали дадена храна всъщност притежава специфичните хранителни свойства, които ѝ се приписват. Следователно е необходимо да се предвиди, когато е необходимо, лицето, отговорно за пускането на тази храна на пазара, да подпомага контролиращия орган при извършването на неговите дейности.

(7) Специални разпоредби, приложими за определени групи храни, следва да бъдат предвидени посредством специални директиви.

(8) Следва да се предвиди процедура, която да дава възможност временно да се пускат на пазара храните, произведени благодарение на тези технологични иновации, за да се извлекат практически ползи от изследванията за промишлени цели, докато се приемат изменения в съответната специална директива. Въпреки това, с оглед на защитата на здравето на потребителя, разрешението за пускане на пазара може да се издава само след консултация с Европейската агенция за безопасност на храните.

⁽¹⁾ ОВ С 211, 19.8.2008 г., стр. 44.

⁽²⁾ Становище на Европейския парламент от 23 септември 2008 г. (все още непубликувано в Официален вестник) и решение на Съвета от 30 март 2009 г.

⁽³⁾ ОВ L 186, 30.6.1989 г., стр. 27.

⁽⁴⁾ Вж. приложение II, част А.

- (9) Тъй като не е изяснено дали съществува съответна основа за приемането на специални разпоредби за групата на храните, предназначени за хора, които страдат от нарушения на обмяната на въглехидрати (диабетици), Комисията следва да има правомощията да приема или прави предложения за разпоредби на по-късен етап, след консултация с Европейската агенция за безопасност на храните.
- (10) Все още е възможно да се хармонизират на общностно равнище правилата, приложими към други групи храни, предназначени за специфична хранителна употреба, в интерес на защитата на потребителя и свободното движение на тези храни.
- (11) Изготвянето на специални директиви за изпълнение на основните принципи от правилата на Общността и измененията им представляват мерки за изпълнение от техническо естество. Приемането им следва да бъде поверено на Комисията, за да се опрости и ускори процедурата.
- (12) Мерките, необходими за изпълнението на настоящата директива, следва да се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽¹⁾.
- (13) По-специално на Комисията следва да бъде предоставено правомощие за приемане на определени специални директиви, на списък на веществата със специално хранително предназначение и на други вещества, предназначени да бъдат влагани в храните със специфична хранителна употреба, заедно с критериите за чистота, приложими към тях, и когато е уместно, условията, при които те следва да бъдат използвани, на разпоредби, позволяващи обозначаването върху храните за нормална консумация, че те са подходящи за специфична хранителна употреба, специални разпоредби за храните, предназначени за хора, които страдат от нарушения на обмяната на въглехидрати (диабетици), правила за използването на понятия, отнасящи се до намаленото съдържание или липсата на натрий или сол, или липсата на глютен, които могат да се използват в описанието на продуктите, както и условията, при които етикетването, представянето или рекламирането може да указва вид диета или категория хора. Тъй като тези мерки са от общ характер и са предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, включително чрез допълването ѝ с нови несъществени елементи, те трябва да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО.
- (14) Когато, поради наложителни причини за спешност, сроковете, които обикновено са приложими в рамките на процедурата по регулиране с контрол, не могат да бъдат спазени, Комисията следва да може да приложи процедурата по спешност, предвидена в член 5а, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО за приемането и изменение на списъка на веществата със специфично хранително предназначение и на други вещества, предназначени да бъдат влагани в храни, предназначени за специфична хранителна употреба, заедно с критериите за чистота, приложими към тях, и когато е уместно, условията, при които те следва да бъдат използвани, както и за приемането на изменения на настоящата директива и на специалните директиви, когато е установено, че дадена храна, предназначена за специфична хранителна употреба, застрашава човешкото здраве, макар и да отговаря на изискванията на съответната специална директива.
- (15) Новите елементи, въведени в настоящата директива, се отнасят единствено до процедурите на комитет. Следователно те не се нуждаят от транспониране от държавите-членки.
- (16) Настоящата директива не следва да засяга задълженията на държавите-членки относно посочените в приложение II, част Б срокове за транспониране в националното законодателство и за прилагане на директивите,
- ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:
- Член 1
1. Настоящата директива се отнася до храните, предназначени за специфична хранителна употреба.
2. Храни, предназначени за специфична хранителна употреба, са храни, които поради специфичния си състав или начин на производство ясно се разграничават от храни за нормална консумация, които съответстват на посочените хранителни цели и които се продават по такъв начин, че да бъде посочено това съответствие.
3. Специфичната хранителна употреба трябва да отговаря на специфични хранителни изисквания:
- а) за определени категории лица, чиито храносмилателни процеси или метаболизъм са нарушени; или
- б) за определени категории лица, които са в специално физиологично състояние и които следователно могат да извлекат специална полза от контролираната консумация на определени вещества в храните; или
- в) за кърмачета или малки деца в добро здраве.
- Член 2
1. Продуктите, обхванати от член 1, параграф 3, букви а) и б), могат да бъдат характеризирани като „диетични“ или „за хранителен режим“.

⁽¹⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

2. При етиктирането, представянето и рекламирането на храни за нормална консумация се забранява следното:

- а) използването на прилагателните „диетични“ или „за хранителен режим“, било самостоятелно или в съчетание с други думи за обозначаване на тези храни;
- б) всички други означения или всяко представяне, които биха създали впечатлението, че става въпрос за един от продуктите, посочени в член 1.

В съответствие с разпоредбите обаче, които трябва да бъдат приети от Комисията, е възможно за храни, предназначени за нормална консумация, които са подходящи за специфична хранителна употреба, това им качество да бъде обозначено.

Такива разпоредби могат да предвидят условията, съгласно които да се направи това означаване.

Мерките, посочени във втората алинея, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, като я допълват, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 15, параграф 3.

Член 3

1. Естеството или съставът на продуктите, посочени в член 1, трябва бъдат такива, че продуктите да са подходящи за предвидената специфична хранителна употреба.

2. Продуктите, посочени в член 1, трябва също да са в съответствие с всички задължителни разпоредби, приложими за храните за нормална консумация, с изключение на промените, направени в тях, за да се гарантира съответствието им с определенията, дадени в член 1.

Член 4

1. Специалните разпоредби, приложими за групите хранителни продукти, предназначени за специфична хранителна употреба, фигуриращи в приложение I, се приемат посредством специални директиви.

Такива специални директиви могат да обхващат по-специално:

- а) основните изисквания относно естеството или състава на продуктите;
- б) разпоредби относно качеството на суровините;
- в) хигиенни изисквания;
- г) разрешени промени по смисъла на член 3, параграф 2;
- д) списък на добавките;

е) разпоредби относно етиктирането, представянето и рекламирането;

ж) процедури за вземане на проби и методи за анализ, необходими за проверка на съответствието с изискванията на специалните директиви.

Такива специални директиви се приемат:

— в случая на буква д) — в съответствие с процедурата, предвидена в член 95 от Договора,

— в случая на другите букви — от Комисията. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, като я допълват, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 15, параграф 3.

Разпоредбите, които биха могли да имат въздействие върху общественото здраве, се приемат след консултация с Европейската агенция за безопасност на храните.

2. С оглед бързото пускане на пазара на храните, предназначени за специфична хранителна употреба и получени в резултат от научно-техническия прогрес, Комисията след консултация с Европейската агенция за безопасност на храните може да разреши пускането на пазара за период от две години на храни, които не са в съответствие с правилата за състава, предвидени в посочените в приложение I специални директиви, приложими към групите хранителни продукти, предназначени за специфична хранителна употреба. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, като я допълват, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 15, параграф 3.

При необходимост Комисията може да включи в решението за разрешително правила за етиктиране, свързани с промените в състава.

3. Комисията приема списък на веществата със специфично хранително предназначение, като витамини, минерални соли, аминокиселини, и на други вещества, предназначени да бъдат влагани в храни, предназначени за специфична хранителна употреба, заедно с критериите за чистота, приложими към тях, и когато е уместно, условията, при които те следва да бъдат използвани.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, като я допълват, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 15, параграф 3.

Поради наложителни причини за спешност Комисията може да приложи процедурата по спешност, посочена в член 15, параграф 4.

Член 5

Комисията приема правила за използването на понятия, отнасящи се до намаленото съдържание или липсата на натрий или сол (натриев хлорид, готварска сол) или липсата на глутен, които могат да се използват за обозначаване на продуктите, посочени в член 1.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, като я допълват, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 15, параграф 3.

Член 6

До 8 юли 2002 г. Комисията, след консултация с Европейската агенция за безопасност на храните, представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно необходимостта от специални разпоредби за храните, предназначени за хора, които страдат от нарушения на обмяната на въглехидрати (диабетици).

Предвид заключенията от този доклад Комисията:

- а) подготвя съответните специални разпоредби; или
- б) представя, в съответствие с процедурата, предвидена в член 95 от Договора, съответни предложения за изменение на настоящата директива.

Мерките, посочени в буква а), предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, като я допълват, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 15, параграф 3.

Член 7

Комисията може да приеме условията, при които етикетирането, представянето или рекламирането може да указва вид диета или категория хора, за които е предназначен продуктът, посочен в член 1.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, като я допълват, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 15, параграф 3.

Член 8

1. Етикетирането и използваните методи за етикетирание, представяне и рекламиране на продуктите, посочени в член 1, не

следва да приписват на такива продукти свойства за превенция, третиране или лечение на заболяване при хората, нито да намекуват за такива свойства.

Дерогации от първа алинея могат да бъдат предвидени в изключителни и ясно определени случаи. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, като я допълват, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 15, параграф 3. Дерогациите могат да бъдат продължени до завършването на тази процедура.

2. Параграф 1 не препятства разпространението на полезна информация или препоръки, предназначени изключително за хора, квалифицирани в областта на медицината, храненето или фармацията.

Член 9

1. Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2000 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно етикетирането, представянето и рекламата на храните⁽¹⁾ се прилага за продуктите, посочени в член 1 от настоящата директива, при условията, определени в параграфи 2, 3 и 4 от настоящия член.

2. Наименованието, под което се продава даден продукт, се придружава от обозначение за неговите специфични хранителни характеристики. В случая на продуктите, обаче, посочени в член 1, параграф 3, буква в), това посочване се замества с посочване на целта, за която са предназначени.

3. Етикетирането на продукти, за които не е била приета специална директива в съответствие с член 4, включва:

- а) специфичните елементи от качествения и количествения състав или специалния производствен процес, който придава на продукта специфичните му хранителни характеристики;
- б) наличната енергийна стойност, изразена в килоджаули и килокалории, и съдържанието на въглехидрати, белтъчини и мазнини в 100 грама или 100 милилитра от продавания продукт и, когато е уместно, в определено количество от продукта, както се предлага за консумация.

Ако, обаче, енергийната стойност е по-малка от 50 килоджаула (12 килокалории) на 100 грама или 100 милилитра от продавания продукт, тези особености могат да бъдат заместени било с думите „енергийна стойност, по-малка от 50 килоджаула (12 килокалории) на 100 грама“, или с думите „енергийна стойност, по-малка от 50 килоджаула (12 килокалории) на 100 милилитра“.

⁽¹⁾ ОВ L 109, 6.5.2000 г., стр. 29.

4. Специфичните изисквания за етикетиране на онези продукти, за които е приета специална директива, се определят в посочената директива.

Член 10

1. Продуктите, посочени в член 1, се допускат на пазара за продажба на дребно само предварително опаковани така, че опаковката напълно да покрива продуктите.

2. Държавите-членки могат да допуснат дерогации от параграф 1 за целите на търговията на дребно, при условие че продуктът е придружен от указанията, предвидени в член 9, по времето, когато се пуска на пазара.

Член 11

1. За да е възможен ефективен официален контрол над храните, предназначени за специфична хранителна употреба, които не спадат към една от групите, изброени в приложение I, се прилагат следните специални разпоредби:

- а) когато даден продукт, посочен по-горе, се пуска на пазара за първи път, производителят или, когато продуктът се произвежда в трета държава, вносителят уведомява компетентния орган на държавата-членка къде се продава продуктът, като ѝ изпраща образец на етикета, използван за продукта;
- б) когато същият продукт впоследствие се пуска на пазара в друга държава-членка, производителят или, когато е уместно, вносителят предоставя на компетентния орган на тази държава-членка същата информация, заедно с обозначение на получателя на първото уведомление;
- в) когато е необходимо, компетентният орган е оправомощен да изисква от производителя или, когато е уместно, от вносителя да представи научната работа и данните, установяващи съответствието на продукта с член 1, параграфи 2 и 3, заедно с информацията, предвидена в член 9, параграф 3, буква а). Ако такава работа се съдържа в леснодостъпна публикация, просто позоваване на тази публикация е достатъчно.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията кои са компетентните органи по смисъла на параграф 1 и всяка друга полезна информация за тях.

Комисията публикува тази информация в *Официален вестник на Европейския съюз*.

3. Подробни правила за изпълнението на параграф 2 могат да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 15, параграф 2.

4. На всеки три години и за първи път преди 8 юли 2002 г. Комисията изпраща на Европейския парламент и на Съвета доклад за изпълнението на настоящия член.

Член 12

1. Държавите-членки на основания, свързани с техния състав, производствени спецификации, представяне или етикетиране, не забраняват или ограничават търговията с продуктите, посочени в член 1, които са в съответствие с настоящата директива и, когато е уместно, с директивите, приети в изпълнение на настоящата директива.

2. Параграф 1 не засяга националните разпоредби, които са приложими при липсата на директиви, приети в изпълнение на настоящата директива.

Член 13

1. Когато дадена държава-членка има обстоятелствени мотиви да приеме, че дадена храна, предназначена за специфична хранителна употреба, която не спада към една от групите, изброени в приложение I, не е в съответствие с член 1, параграфи 2 и 3 или застрашава човешкото здраве, макар и свободно да се движи в една или повече държави-членки, тази държава-членка може временно да прекрати или ограничи търговията с този продукт в рамките на своята територия. Тя незабавно информира Комисията и другите държави-членки за това и представя мотивите за своето решение.

2. Комисията разглежда във възможно най-кратък срок мотивите, изтъкнати от съответната държава-членка, консултира се с държавите-членки в рамките на комитета, посочен в член 15, параграф 1, а след това незабавно произнася становището си и предприема подходящи мерки.

3. Ако Комисията сметне, че националната мярка трябва да бъде отменена или изменена, тя приема необходимите мерки в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 15, параграф 2.

Член 14

1. Когато дадена държава-членка в резултат на нова информация или преоценка на съществуващата информация, направена след приемането на една от специалните директиви, има обстоятелствени мотиви да приеме, че дадена храна, предназначена за специфична хранителна употреба, застрашава човешкото здраве, макар и да е в съответствие със съответната специална директива, тази държава-членка може временно да отмени или ограничи прилагането на въпросните разпоредби в рамките на своята територия. Тя незабавно информира другите държави-членки и Комисията за това и представя мотивите за своето решение.

2. Комисията преглежда във възможно най-кратък срок мотивите, изтъкнати от съответната държава-членка, и се консултира с държавите-членки в рамките на комитета, посочен в член 15, параграф 1, а след това незабавно произнася становището си и приема подходящи мерки.

3. Ако Комисията сметне, че са необходими изменения на настоящата директива или на специалните директиви, за да се преодолеят трудностите, посочени в параграф 1, и за да се осигури защита на човешкото здраве, тя приема тези изменения.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 15, параграф 3. Поради наложителни причини за спешност Комисията може да използва процедурата по спешност, посочена в член 15, параграф 4.

Държавата-членка, която е приела предпазни мерки, може в такъв случай да ги запази, докато измененията не бъдат приети.

Член 15

1. Комисията се подпомага от Постоянния комитет за хранителната верига и здравето на животните, създаден с член 58 от Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат разпоредбите на членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Срокът, предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на три месеца.

3. При позоваване на настоящия параграф се прилагат разпоредбите на член 5а, параграфи 1—4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се имат предвид разпоредбите на член 8 от него.

4. При позоваване на настоящия параграф се прилагат разпоредбите на член 5а, параграфи 1, 2, 4 и 6 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се имат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Член 16

Директива 89/398/ЕИО, изменена с актовете, изброени в приложение II, част А, се отменя, без да се засягат задълженията на държавите-членки относно посочените в приложение II, част Б срокове за транспониране в националното законодателство и прилагане на директивите.

Позоваванията на отменената директива се считат за позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение III.

Член 17

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.

Член 18

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Страсбург на 6 май 2009 година.

За Европейския парламент
Председател
H.-G. RÖTTERING

За Съвета
Председател
J. KOHOUT

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1).

ПРИЛОЖЕНИЕ I

А. Групи храни, предназначени за специфична хранителна употреба, за които ще се предвидят специални разпоредби със специални директиви ⁽¹⁾:

1. храни за кърмачета и преходни храни;
2. преработени, на зърнена основа храни и детски храни, предназначени за кърмачета и малки деца;
3. храни, предназначени за употреба при нискокалорични диети за намаляване на теглото;
4. диетични храни за специални медицински цели;
5. храни, предназначени за употреба при подлагане на интензивно мускулно натоварване, особено при спортисти.

Б. Групи храни за специфична хранителна употреба, за които ще се предвидят специални разпоредби със специална директива ⁽¹⁾ в зависимост от резултата от описаната в член 6 процедура:

Храни за хора, които страдат от нарушения на обмяната на въглехидрати (диабетици).

⁽¹⁾ Разбира се, че продуктите, които вече са на пазара при приемането на специална директива, няма да бъдат засегнати от нея.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ЧАСТ А

Отменената директива и списък на нейните последващи изменения
(посочени в член 16)

Директива 89/398/ЕИО на Съвета
(ОВ L 186, 30.6.1989 г., стр. 27)

Директива 96/84/ЕО на Европейския парламент и на Съвета
(ОВ L 48, 19.2.1997 г., стр. 20)

Директива 1999/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета
(ОВ L 172, 8.7.1999 г., стр. 38)

Регламент (ЕО) № 1882/2003 на Европейския парламент и на Съвета
(ОВ L 284, 31.10.2003 г., стр. 1)

Единствено точка 15 от
приложение III

ЧАСТ Б

Срокове за транспониране в националното законодателство и за прилагане
(посочени в член 16)

Директива	Срок за транспониране	Разрешение за търговия с продукти, отговарящи на разпоредбите на настоящата директива	Забрана за търговия с продукти, неотговарящи на разпоредбите на настоящата директива
89/398/ЕИО	—	16 май 1990 г. ⁽¹⁾	16 май 1991 г. ⁽¹⁾
96/84/ЕО	30 септември 1997 г.	—	—
1999/41/ЕО	8 юли 2000 г.	8 юли 2000 г. ⁽²⁾	8 януари 2001 г. ⁽²⁾

⁽¹⁾ В съответствие с член 15 от Директива 89/398/ЕИО:

- „1. Държавите-членки изменят своите закони, подзаконовни и административни разпоредби по такъв начин, че:
— да разрешат търговията с продукти, които са в съответствие с настоящата директива не по-късно от 16 май 1990 г.,
— да забранят търговията с продукти, които не са в съответствие с настоящата директива, считано от 16 май 1991 г.
Те незабавно информират Комисията за това.

2. Параграф 1 не засяга онези национални разпоредби, които в отсъствието на директивата, посочена в член 4, се прилагат към определени групи храни, предназначени за специфична хранителна употреба.“

⁽²⁾ В съответствие с член 2 от Директива 1999/41/ЕО:

„Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива най-късно до 8 юли 2000 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Тези мерки се прилагат по такъв начин, че:

- да се разреши, най-късно до 8 юли 2000 г. търговията с продукти, които са съобразени с настоящата директива,
— да се забрани най-късно до 8 януари 2001 г. търговията с продукти, които не са съобразени с настоящата директива.

Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.“

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

Директива 89/398/ЕИО	Настоящата директива
Член 1, параграф 1	Член 1, параграф 1
Член 1, параграф 2, буква а)	Член 1, параграф 2
Член 1, параграф 2, буква б)	Член 1, параграф 3
Член 1, параграф 2, буква б), подточки i), ii) и iii)	Член 1, параграф 3, букви а), б) и в)
Член 2, параграф 1	Член 2, параграф 1
Член 2, параграф 2	Член 2, параграф 2, първа алинея
Член 2, параграф 3	Член 2, параграф 2, втора и трета алинея
—	Член 2, параграф 2, четвърта алинея
Член 3	Член 3
Член 4, параграф 1	Член 4, параграф 1
Член 4, параграф 1а	Член 4, параграф 2
Член 4, параграф 2	Член 4, параграф 3
Член 4а	Член 5
Член 4б	Член 6
Член 5	Член 7
Член 6	Член 8
Член 7	Член 9
Член 8	Член 10
Член 9, уводна част	Член 11, параграф 1, уводна част
Член 9, точки 1, 2 и 3	Член 11, параграф 1, букви а), б) и в)
Член 9, точка 4, първо и второ изречение	Член 11, параграф 2
Член 9, точка 4, трето изречение	Член 11, параграф 3
Член 9, точка 5	Член 11, параграф 4
Член 10	Член 12
Член 11	Член 13
Член 12	Член 14
Член 13, параграфи 1 и 2	Член 15, параграфи 1 и 2
Член 13, параграф 3	—
—	Член 15, параграфи 3 и 4
Членове 14 и 15	—
—	Членове 16 и 17
Член 16	Член 18
Приложение I	Приложение I
Приложение II	—
—	Приложения II и III

ДИРЕКТИВА 2009/13/ЕО НА СЪВЕТА**от 16 февруари 2009 година****за изпълнение на Споразумението, сключено между Асоциациите на корабособствениците от Европейската общност (ECSA) и Европейската федерация на транспортните работници (ETF) относно Морската трудова конвенция от 2006 г. и за изменение на Директива 1999/63/ЕО**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 139, параграф 2 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като има предвид, че:

- (1) В съответствие с член 139, параграф 2 от Договора работодателите и работниците, наричани по-долу „социалните партньори“, могат съвместно да поискат споразуменията, сключени от тях на равнище Общност да се изпълняват с решение на Съвета по предложение на Комисията.
- (2) На 23 февруари 2006 г. Международната организация на труда прие Морската трудова конвенция от 2006 г., водена от желанието да създаде единен съгласуван инструмент, в който са събрани доколкото е възможно всички актуални стандарти, съдържащи се в съществуващите международни конвенции и препоръки относно морския труд, както и основните принципи, които могат да бъдат намерени в други международни трудови конвенции.
- (3) В съответствие с член 138, параграф 2 от Договора Комисията се консултира с работодателите и работниците доколко е уместно доразвиването на съществуващите постижения на правото на Общността чрез адаптиране, консолидиране или допълване предвид Морската трудова конвенция от 2006 г.
- (4) На 29 септември 2006 г. Асоциациите на корабособствениците от Европейската общност (ECSA) и Европейската федерация на транспортните работници (ETF) уведомиха Комисията за своето желание да започнат преговори в съответствие с член 138, параграф 4 от Договора.
- (5) На 19 май 2008 г. посочените по-горе организации, водени от желанието да спомогнат за създаването на по-равностойни условия в морското корабоплаване, сключиха Споразумение относно Морската трудова конвенция от 2006 г., наричано по-долу „споразумението“. Това споразумение и приложението му съдържат съвместно искане към Комисията да ги изпълнява с решение на Съвета по предложение на Комисията в съответствие с член 139, параграф 2 от Договора.
- (6) Споразумението се прилага за морските лица на борда на кораби, регистрирани в държава-членка и/или плаващи под знамето на държава-членка.
- (7) Споразумението изменя Европейското споразумение за организацията на работното време на морските лица, сключено в Брюксел на 30 септември 1998 г. между Асоциациите на корабособствениците от Европейската общност (ECSA) и Федерацията на синдикатите на транспортните работници в Европейския съюз (FST).
- (8) За целите на член 249 от Договора подходящият инструмент за изпълнение на споразумението е директива.
- (9) Споразумението ще влезе в сила едновременно с Морската трудова конвенция от 2006 г. и желанието на социалните партньори е националните мерки за изпълнение на настоящата директива да влязат в сила не по-рано от датата на влизане в сила на посочената конвенция.
- (10) Що се отнася до използваните в споразумението понятия, които не са изрично определени в него, настоящата директива предоставя на държавите-членки възможността да ги определят в съответствие с националното законодателство и практика, както е при други директиви за социална политика, използващи подобни понятия, при условие че тези определения зачитат съдържанието на споразумението.
- (11) Комисията изготви своето предложение за директива в съответствие със съобщението си от 20 май 1998 г. относно адаптирането и насърчаването на социалния диалог на общностно равнище, като взе предвид представителния статут на подписалите страни и законността на всяка клауза от споразумението.
- (12) Държавите-членки могат да възложат на работодателите и работниците, по тяхно съвместно искане, изпълнението на настоящата директива, при условие че държавите-членки предприемат всички необходими мерки, за да гарантират по всяко време резултатите, наложени от настоящата директива.
- (13) Разпоредбите на настоящата директива следва да се прилагат, без да се засягат съществуващите общностни разпоредби, които са по-специфични и/или предоставят по-високо ниво на защита на морските лица, и по-специално разпоредбите, включени в законодателството на Общността.

- (14) Следва да бъде гарантирано съответствие с общия принцип за отговорност на работодателя, предвиден в Директива 89/391/ЕО на Съвета от 12 юни 1989 г. за въвеждане на мерки за насърчване подобряването на безопасността и здравето на работниците на работното място⁽¹⁾, и по-специално в член 5, параграфи 1 и 3 от нея.
- (15) Настоящата директива не следва да бъде използвана за обосноваване на намаление на общото ниво на защита на работници в областите, обхванати от приложеното към нея споразумение.
- (16) Настоящата директива и споразумението установяват минимални стандарти. Държавите-членки и/или социалните партньори следва да са в състояние да поддържат или да въведат по-благоприятни разпоредби.
- (17) В съответствие със съобщението си от 14 декември 1993 г. относно прилагането на Споразумението за социалната политика, Комисията уведоми Европейския парламент и Европейския икономически и социален комитет, като им изпрати текста на предложението си за директива, съдържащ споразумението.
- (18) Настоящият инструмент съответства на основните права и принципи, залегнали в Хартата на основните права на Европейския съюз, и по-специално в член 31 от нея, който предвижда, че всички работници имат право на условия на труд, които опазват тяхното здраве и сигурност и зачитат достойнството им, на ограничаване на максималната продължителност на труда, на периоди на дневна и седмична почивка, както и на платен годишен отпуск.
- (19) Тъй като целите на настоящата директива не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки и могат поради обхвата или последиците на предлаганото действие да бъдат по-добре постигнати на общностно равнище, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.
- (20) В съответствие с параграф 34 от Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество⁽²⁾

държавите-членки ще бъдат насърчавани да изготвят, за себе си и в интерес на Общността, свои собствени таблици, които, доколкото е възможно, илюстрират съответствието между настоящата директива и мерките за транспониране, и да ги направят обществено достояние.

- (21) Следователно Директива 1999/63/ЕО на Съвета от 21 юни 1999 г. относно Споразумението за организацията на работното време на морските лица, сключено между Асоциацията на корабособствениците от Европейската общност (ЕССА) и Федерацията на синдикатите на транспортните работници в Европейския съюз (FST)⁽³⁾, съдържаща Европейското споразумение за организацията на работното време на морските лица в приложението си, следва да бъде съответно изменена.
- (22) Изпълнението на споразумението допринася за постигането на целите по член 136 от Договора,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Настоящата директива изпълнява Споразумението относно Морската трудова конвенция от 2006 г., сключено на 19 май 2008 г. между организациите, представляващи работодателите и работниците в сектора на морския транспорт (Асоциациите на корабособствениците от Европейската общност, ЕССА, и Европейската федерация на транспортните работници, ETF), дадено в приложението.

Член 2

Приложението към Директива 1999/63/ЕО се изменя, както следва:

1. В клауза 1 се добавя следната точка 3:

„3. В случай на съмнение дали някои категории лица да бъдат считани за морски лица за целите на настоящото споразумение, въпросът се решава от компетентния орган във всяка държава-членка след консултация с организациите на корабособствениците и на морските лица, за които се отнася въпросът. Във връзка с това се взема предвид Резолюцията на 94-тата (морска) сесия на Общата конференция на Международната организация на труда относно информацията за професионалните групи.“;

2. В клауза 2 букви в) и г) се заменят със следното:

„в) понятието „морско лице“ означава всяко лице, което е наето на работа или е ангажирано или работи в каквото и да е качество на борда на кораб, за който се прилага настоящото споразумение;“

⁽¹⁾ ОВ L 183, 29.6.1989 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ C 321, 31.12.2003 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 167, 2.7.1999 г., стр. 33.

„г) понятието „корабособственик“ означава собственика на кораба или друга организация или лице, като например мениджър, агент или безрбоут чартьор, което е поело отговорност за експлоатацията на кораба от собственика и което при поемането на такава отговорност се е съгласило да поеме задълженията и отговорностите, наложени на корабособствениците в съответствие с настоящото споразумение, независимо дали друга организация или лица изпълняват някои от задълженията или отговорностите от името на корабособственика.“;

3. Клауза 6 се заменя със следното:

„1. Ношният труд на морски лица под 18-годишна възраст е забранен. За целите на настоящата клауза понятието „нощ“ се определя в съответствие с националното законодателство и практика. Ношта обхваща период с продължителност най-малко девет часа, който започва не по-късно от полунощ и завършва не по-рано от 5,00 ч. сутринта.

2. Изключение от стриктното придържане към ограничението за ношен труд може да бъде направено от компетентния орган, когато:

а) това би попречило на ефективното обучение на съответните морски лица в съответствие с установените програми и графици; или

б) специфичното естество на задълженията или на призната програма за обучение изисква морските лица, обхванати от изключението, да изпълняват задължения през ношта и органът определя, след консултация със съответните организации на корабособствениците и на морските лица, че работата няма да навреди на тяхното здраве или добро състояние.

3. Наемането на работа, ангажирането или работата на морски лица под осемнайсетгодишна възраст е забранено, когато е вероятно работата да изложи на опасност тяхното здраве или безопасност. Работата от такова естество се определя от националните законови или подзаконови актове или от компетентния орган след консултация със съответните организации на корабособствениците и на морските лица и в съответствие с приложимите международни стандарти.“;

4. Клауза 13 се заменя със следното:

„1. Морските лица не работят на кораби, освен ако не е медицински удостоверено, че са годни да изпълняват своите задължения.

2. Изключения може да се допускат само според установеното в настоящото споразумение.

3. Компетентният орган изисква от морските лица, преди да започнат работа на кораб, да притежават валидно меди-

цинско свидетелство, удостоверяващо, че са годни да изпълняват задълженията, които извършват на море.

4. За да се гарантира, че медицинските свидетелства отразяват действително здравословното състояние на морските лица с оглед на задълженията, които те предстои да изпълняват, компетентният орган, след консултация със съответните организации на корабособствениците и на морските лица и след отдаване на съответното внимание на приложимите международни насоки, определя естеството на медицинския преглед и свидетелството.

5. Настоящото споразумение не засяга изменената Международна конвенция за вахтената служба и нормите за подготовка и освидетелстване на моряците от 1978 г. („STCW“). Медицинските свидетелства, издадени в съответствие с изискванията на STCW, се приемат от компетентния орган за целите на точки 1 и 2 от настоящата клауза. Приемат се също така медицински свидетелства, отговарящи по същество на тези изисквания, в случай на морски лица, които не са обхванати от STCW.

6. Медицинското свидетелство се издава от практикуващ лекар със съответната квалификация или в случай на свидетелство, засягащо само зрението, от лице, което е признато от компетентния орган за квалифицирано да издаде такова свидетелство. Практикуващите лекари трябва да се ползват с пълна професионална независимост при упражняването на медицинската си преценка по време на процедурата за медицински преглед.

7. На морски лица, на които е отказано издаването на свидетелство или на които е наложено ограничение на способността за работа, особено по отношение на време, област на труд или търговска зона, се дава възможност да преминат допълнителен преглед при друг независим практикуващ лекар или при независим медицински арбитър.

8. Всяко медицинско свидетелство изрично удостоверява по-специално, че:

а) слухът и зрението на съответното морско лице, и цветоусещането, в случай че морското лице бъде наето за дейност, в която способността за работа може да бъде засегната от нарушено цветоусещане, са удовлетворителни; и

б) съответното морско лице не страда от никакви здравословни проблеми, които биха могли да се усложнят от служба в морето, да направят морското лице негодно за такава служба или да застрашат здравето на другите лица на борда.

9. Освен ако поради спецификата на задълженията, които ще изпълнява съответното морско лице, или поради изисквания на STCW не се изисква по-кратък срок, то:

а) медицинското свидетелство важи за максимален срок от две години, освен ако морското лице е на възраст под осемнайсет години, в който случай максималният срок на валидност е една година;

б) свидетелството за цветоусещане е валидно за максимален срок от шест години.

10. При спешни случаи компетентният орган може да разреши на морското лице да работи без валидно медицинско свидетелство до следващото междинно пристанище, в което на морското лице може да бъде издадено медицинско свидетелство от квалифициран практикуващ лекар, при условие че:

а) срокът на това разрешение не надвишава три месеца; и

б) съответното морско лице притежава медицинско свидетелство с изтекла валидност от скорошна дата.

11. Ако срокът на валидност на свидетелството изтече по време на плаване, свидетелството продължава да бъде в сила до следващото междинно пристанище, в което на морското лице може да бъде издадено медицинско свидетелство от квалифициран практикуващ лекар, при условие че срокът не надвишава три месеца.

12. Медицинските свидетелства за морски лица, работещи на кораби, които обикновено извършват международни плавания, трябва да бъдат представени най-малкото на английски език.

13. Характерът на медицинския преглед, който се извършва, и данните, които се включват в медицинското свидетелство, се определят след консултация със съответните организации на корабособствениците и на морските лица.

14. Всяко морско лице подлежи на редовни медицински прегледи. Морските лица на вахта, които имат здравословни проблеми, които се дължат на ношен труд, което е установено от лекар, се прехвърлят доколкото е възможно на подходяща дневна работа.

15. Медицинският преглед, посочен в точки 13 и 14, се извършва безплатно и при спазване на лекарската тайна. Тези медицински прегледи могат да се провеждат в рамките на националната здравна система.“

5. Клауза 16 се заменя със следното:

„Всяко морско лице има право на платен годишен отпуск. Годишният отпуск с право на заплащане се изчислява на базата на минимум от 2,5 календарни дни на месец труд и съответно пропорционално за непълните месеци. Минималният период на платен годишен отпуск не може да се заменя с парично обезщетение, освен при прекратяване на трудовото правоотношение.“

Член 3

1. Държавите-членки могат да запазят или да въведат по-благоприятни разпоредби от предвидените в настоящата директива.

2. Изпълнението на настоящата директива в никакъв случай не представлява достатъчно основание за обосноваване намаляването на общата степен на защита на работниците в областите, обхванати от настоящата директива. Това не засяга правата на държавите-членки и/или на работодателите и работниците да установяват предвид променящите се обстоятелства, законодателни, регулаторни или договорни условия, различни от тези, които преобладават към момента на приемане на настоящата директива, при положение че винаги има съответствие с минималните изисквания, предвидени в настоящата директива.

3. Прилагането и/или тълкуването на настоящата директива не засяга никоя общностна или национална разпоредба, обичай или практика, предвиждащи по-благоприятни условия за съответните морски лица.

4. Разпоредбите на стандарт А4.2, параграф 5, буква б) не засягат принципа за отговорност на работодателя, предвиден в член 5 от Директива 89/391/ЕИО.

Член 4

Държавите-членки определят какви санкции са приложими при нарушаване на националните разпоредби, постановени съгласно настоящата директива. Санкциите са ефективни, съразмерни и възпиращи.

Член 5

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, или гарантират, че работодателите и работниците са въвели необходимите мерки посредством споразумение не по-късно от дванадесет месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива.

2. Когато държавите-членки приемат разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условиата и редът на позоваване се определят от държавите-членки. Те незабавно информират Комисията за текста на тези разпоредби.

3. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 6

Прилагането на принципа за равностойни по същество мерки, който е посочен в преамбюла на споразумението, не засяга задълженията на държавите-членки, произтичащи от настоящата директива.

Член 7

Настоящата директива влиза в сила на датата на влизане в сила на Морската трудова конвенция от 2006 г.

Член 8

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 16 февруари 2009 година.

За Съвета
Председател
О. LIŠKA

ПРИЛОЖЕНИЕ

СПОРАЗУМЕНИЕ

сключено между ЕССА и ETF относно Морската трудова конвенция от 2006 г.

ПРЕАМБЮЛ

ПОДПИСАЛИТЕ СТРАНИ

като имат предвид, че Морската трудова конвенция на МОТ от 2006 г. (наричана по-долу „конвенцията“) изисква от всеки член да установи, че разпоредбите на законовите му и подзаконовите актове зачитат, в контекста на конвенцията, основните права на свобода на сдружаване и ефективно признаване на правото на колективно трудово договаряне, премахването на всички форми на принудителен или задължителен труд, ефективното премахване на детския труд и на дискриминацията в областта на заетостта и професиите;

като имат предвид, че конвенцията предвижда всяко морско лице да има право на безопасно и сигурно работно място, което да отговаря на стандартите за безопасност, на справедливи условия на заетост, на достойни условия на труд и живот и на защита на здравето, медицинско обслужване, мерки за неговото благо състояние и други форми на социална закрила;

като имат предвид, че конвенцията изисква от членовете да осигурят в рамките на своята компетентност пълното прилагане в съответствие с изискванията на конвенцията на трудовите и социалните права на морските лица, посочени в предходния параграф от настоящия преамбюл. Освен ако в конвенцията не е установено друго, това прилагане може да бъде осъществено чрез национални закони или подзаконовите актове, чрез приложими колективни трудови договори или чрез други мерки или практика;

като имат предвид, че подписалите страни желаят да привлекат вниманието върху „Обяснителната бележка към правилата и кодекса на Морската трудова конвенция“, която определя формата и структурата на конвенцията;

като вземат предвид Договора за създаване на Европейската общност (наричан по-долу „Договора“), и по-специално членове 137, 138 и 139 от него;

като имат предвид, че член 139, параграф 2 от Договора предвижда възможността сключените на европейско равнище споразумения да могат да се изпълняват по съвместно искане на подписалите страни с решение на Съвета по предложение на Комисията;

като имат предвид, че подписалите страни отправят такова искане;

като имат предвид, че по смисъла на член 249 от Договора правилният правен инструмент за изпълнение на споразумението е директива, която задължава държавите-членки по отношение на резултата, който да бъде постигнат, като същевременно оставя на националните органи да изберат формата и методите; член VI от конвенцията позволява на членовете на МОТ да прилагат мерки, които в удовлетворителна за тях степен са равностойни по същество на стандартите от конвенцията и са насочени както към пълно постигане на общата цел и особената цел на конвенцията, така и към пораждане на действие на посочените разпоредби на конвенцията; поради това изпълнението на споразумението чрез директива и принципът за равностойни по същество мерки в конвенцията целят да предоставят на държавите-членки възможност да прилагат правата и принципите по начина, предвиден в член VI, параграфи 3 и 4 от конвенцията,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

ОПРЕДЕЛЕНИЯ И ОБХВАТ

1. За целите на настоящото споразумение и освен ако в конкретните разпоредби не е предвидено друго, понятието:
 - а) *компетентен орган* означава министърът, правителствена служба или други органи, определени от държава-членка, които имат правомощието да издават и осигуряват прилагането на правила, заповеди или други инструкции, имащи силата на закон по отношение на предмета на съответните разпоредби;

- б) *бруто тонаж* означава брутният тонаж, изчислен в съответствие с разпоредбите за измерване на тонажа, които се съдържат в приложение I към Международната конвенция за измерване на тонажа на корабите от 1969 г., или в последваща конвенция; брутният тонаж за кораби, обхванати от временната схема за измерване на тонажа, приета от Международната морска организация, представлява брутният тонаж в колоната REMARKS на международния сертификат за тонаж (1969 г.);
- в) *морско лице* означава всяко лице, което е наето на работа или е ангажирано или работи в каквото и да е качество на борда на кораб, за който се прилага настоящото споразумение;
- г) *споразумение за наемане на работа на морски лица* включва както самия трудов договор, така и членовете на споразумението;
- д) *кораб* означава всеки кораб, който не плава изключително във вътрешни води или във води в рамките на или прилежащи към защитени води или области, в които се прилагат пристанищни разпоредби;
- е) *корабособственик* означава собственик на кораб или друга организация или лице, като например мениджър, агент или безрбуот чартър, което е поело отговорност за експлоатацията на кораба от собственика и което при поемането на такава отговорност се е съгласило да поеме задълженията и отговорностите, наложени на корабособствениците в съответствие с настоящото споразумение, независимо дали друга организация или лица изпълняват някои от задълженията или отговорностите от името на корабособственика.
2. Освен ако изрично не е предвидено друго, настоящото споразумение се прилага за всички морски лица.
3. В случай на съмнение дали някои категории лица трябва да бъдат считани за морски лица за целите на настоящото споразумение, въпросът се решава от компетентния орган във всяка държава-членка след консултация с организациите на корабособствениците и на морските лица, за които се отнася въпросът. Във връзка с това се взема под внимание Резолюцията на 94-тата (морска) сесия на Общата конференция на Международната организация на труда относно информацията за професионалните групи.
4. Освен ако изрично не е предвидено друго, настоящото споразумение се прилага за всички кораби, независимо дали са публична или частна собственост, които обикновено извършват търговска дейност, с изключение на кораби, занимаващи се с риболовна или подобна дейност, и кораби с традиционна напрана, като например джонги и пироги. Настоящото споразумение не се прилага за военни кораби и спомагателни военни кораби.
5. В случай на съмнение дали настоящото споразумение се прилага към кораб или специална категория кораби, въпросът се решава от компетентния орган на всяка държава-членка след консултация със съответните организации на корабособствениците и на морските лица.

ПРАВИЛА И СТАНДАРТИ

ДЯЛ 1

МИНИМАЛНИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА МОРСКИТЕ ЛИЦА С ОГЛЕД НА РАБОТАТА ИМ НА КОРАБИ

Правило 1.1 — Минимална възраст

- Лица под минималната възраст не се наемат или ангажират, нито работят на кораб.
- При обстоятелствата, изложени в настоящото споразумение, се изисква по-висока минимална възраст.

Стандарт A1.1 — Минимална възраст

Минималната възраст е регламентирана с Директива 1999/63/ЕО на Съвета от 21 юни 1999 г. (предстои да бъде изменена) относно Европейското споразумение за организацията на работното време на морските лица (предстои да бъде изменено в съответствие с приложение А към настоящото споразумение).

Правило 1.2 — Медицинско свидетелство

Медицинските свидетелства са регламентирани с Директива 1999/63/ЕО на Съвета от 21 юни 1999 г. (предстои да бъде изменена) относно Европейското споразумение за организацията на работното време на морските лица (предстои да бъде изменено в съответствие с приложение А към настоящото споразумение).

Правило 1.3 — Обучение и квалификации

1. Морските лица не работят на кораби, освен ако не са обучени или сертифицирани като компетентни или по друг начин квалифицирани да изпълняват своите задължения.
2. На морските лица не се разрешава да работят на кораби, освен ако не са преминали успешно обучение за лична безопасност на борда на кораб.
3. Обучението и сертифицирането в съответствие със задължителните инструменти, приети от Международната морска организация, се считат като отговарящи на изискванията на параграфи 1 и 2 от настоящото правило.

ДЯЛ 2

УСЛОВИЯ ЗА НАЕМАНЕ НА РАБОТА

Правило 2.1 — Споразумения за наемане на работа на морски лица

1. Редът и условията за наемане на работа на морски лица се излагат или посочват в ясно, писмено, законово изпълнимо споразумение и съответстват на стандартите, изложени в настоящото споразумение.
2. Споразуменията за наемане на работа на морски лица се договарят с морското лице при условия, които гарантират, че то има възможността да прегледа и да потърси съвет относно реда и условията на споразумението, както и да ги приеме свободно, преди да подпише.
3. До степен, съвместима с националното законодателство и практиката на държавите-членки, се приема, че споразумението за наемане на работа на морски лица включва всички приложими колективни трудови договори.

Стандарт A2.1 — Споразумения за наемане на работа на морски лица

1. Всяка държава-членка приема законови или подзаконови актове, изискващи от корабите, плаващи под нейно знаме, да отговарят на следните изисквания:
 - а) морските лица, работещи на кораби, които плават под нейно знаме, имат споразумение за наемане на работа на морски лица, подписано от морското лице и корабособственика или представител на корабособственика (или когато не са служители, доказателство за договорни или подобни отношения), с което му се предоставят достойни условия на труд и живот на борда на кораба съгласно изискванията на настоящото споразумение;
 - б) морските лица, подписващи споразумение за наемане на работа на морски лица, получават възможността да проучат и да потърсят съвет по споразумението, преди да го подпишат, както и всички други улеснения, необходими за гарантиране, че те пристъпват към споразумение свободно и с достатъчно разбиране на своите права и отговорности;
 - в) съответният корабособственик и морското лице получават по един подписан екземпляр от споразумението за наемане на работа на морски лица;
 - г) предприемат се мерки, които да гарантират, че морските лица могат да получат ясна информация на борда на кораба относно условията на наемането им на работа, включително за капитана на кораба, както и че тази информация, включително копие от споразумението за наемане на работа на морски лица, е достъпна за преглед от служителите на компетентния орган, включително и от тези в посещаваните пристанища; и
 - д) морските лица получават документ, съдържащ тяхното трудово досие на борда на кораба.
2. Когато колективен трудов договор представлява изцяло или отчасти споразумение за наемане на работа на морски лица, на борда на кораба има на разположение и екземпляр от него. Когато споразумението за наемане на работа на морски лица и всички приложими колективни трудови договори не са на английски език, то следните документи също са на разположение на английски език (освен за кораби, извършващи плавания само във вътрешни води):
 - а) копие от образца на споразумението; и
 - б) частите на колективния трудов договор, които подлежат на държавен пристанищен контрол.

3. Документът, посочен в параграф 1, буква д) от настоящия стандарт, не съдържа никакви изявления, отнасящи се до качеството на работата или заплащането на морските лица. Формулярът на документа, данните, които да се впишат в него, и начинът, по който тези данни да бъдат вписани, се определят от националното законодателство.

4. Всяка държава-членка приема законови или подзаконови актове, в които се уточняват въпросите, които следва да бъдат включени във всички споразумения за наемане на работа на морски лица, уредени от съответното национално законодателство. При всички случаи споразуменията за наемане на работа на морски лица съдържат следните данни:

- а) пълното име на морското лице, неговата дата на раждане или възраст, както и мястото на раждане;
- б) името и адреса на корабособственика;
- в) мястото и датата на сключване на споразумението за наемане на работа на морски лица;
- г) качеството, в което е наето на работа морското лице;
- д) размера на заплатата на морското лице или когато е приложимо, формулата, използвана за изчисляването ѝ;
- е) размера на платения годишен отпуск или когато е приложимо, формулата, използвана за изчисляването му;
- ж) прекратяване на споразумението и условията в него, включително:
 - i) ако споразумението е за неопределен период от време, условията, даващи право на всяка от страните да го прекрати, както и необходимия период на предизвестие, който не е по-кратък за корабособственика, отколкото за морското лице;
 - ii) ако споразумението е за определен период от време — датата, определена за изтичането му; и
 - iii) ако споразумението е сключено за определено плаване, крайното пристанище и времето, което трябва да изтече след пристигането, преди морското лице да бъде освободено;
- з) здравноосигурителните обезщетения и обезщетенията за социална сигурност, които корабособственикът трябва да предостави на морското лице;
- и) правото на репатриране на морското лице;
- й) позоваване на колективния трудов договор, ако е приложимо; и
- к) всички други данни, които може да се изискват от националното законодателство.

5. Всяка държава-членка приема законови или подзаконови актове, с които се установяват минималните срокове на предизвестие, давани от морските лица и корабособствениците при предсрочно прекратяване на споразумението за наемане на работа на морски лица. Продължителността на тези минимални срокове се определя след консултация със съответните организации на корабособствениците и на морските лица, но не е по-кратка от седем дни.

6. Срок на предизвестие, който е по-кратък от минималния, може да бъде даван при обстоятелства, които са признати от националните законови или подзаконови актове или от приложимите колективни трудови договори за оправдаващи прекратяването на споразумението за наемане на работа с по-кратко предизвестие или без предизвестие. При определянето на тези обстоятелства всяка държава-членка гарантира, че е взета предвид нуждата морското лице да прекратява без санкции споразумението за наемане на работа с по-кратко предизвестие или без предизвестие по хуманни или други спешни съображения.

Правило 2.3 — Работно време и време за почивка

Работното време и времето за почивка на морските лица са регламентирани с Директива 1999/63/ЕО на Съвета от 21 юни 1999 г. (предстои да бъде изменена) относно Европейското споразумение за организацията на работното време на морските лица (предстои да бъде изменено в съответствие с приложение А към настоящото споразумение).

Правило 2.4 — Право на отпуск

1. Всяка държава-членка изисква морските лица, които работят на кораби, плаващи под нейно знаме, да получават платен годишен отпуск при подходящи условия в съответствие с настоящото споразумение и Директива 1999/63/ЕО на Съвета от 21 юни 1999 г. (предстои да бъде изменена) относно Европейското споразумение за организацията на работното време на морските лица (предстои да бъде изменено в съответствие с приложение А към настоящото споразумение).
2. На морските лица се предоставя отпуск на сушата от съображения за тяхното здраве и добро състояние и в съответствие с оперативните изисквания на тяхната позиция.

Правило 2.5 — Репатриране

1. Морските лица имат правото да бъдат репатрирани, без те самите да заплащат за това.
2. Всяка държава-членка изисква от корабите, които плават под нейно знаме, да предоставят финансово обезпечение, за да се осигури на морските лица съответното репатриране.

Стандарт A2.5 — Репатриране

1. Всяка държава-членка осигурява на морските лица на кораби, плаващи под нейно знаме, правото на репатриране при следните обстоятелства:
 - a) ако срокът на действие на споразумението за наемане на работа на морски лица изтече, докато морското лице е в чужбина;
 - b) когато споразумението за наемане на работа на морски лица бъде прекратено:
 - i) от корабособственика; или
 - ii) от морското лице поради обосновани съображения; и
 - b) когато морското лице вече не е способно да изпълнява своите задължения съгласно споразумението за наемане на работа или не може да се очаква да ги изпълнява при конкретни обстоятелства.
2. Всяка държава-членка осигурява наличието на подходящи разпоредби в своите законови и подзаконови актове или други мерки или в колективни трудови договори, които установяват:
 - a) обстоятелствата, при които морските лица имат право на репатриране в съответствие с параграф 1, букви б) и в) от настоящия стандарт;
 - b) максималната продължителност на периодите на служба на борда, след които морското лице има право на репатриране — тези периоди трябва да бъдат по-кратки от 12 месеца; и
 - b) точните права на репатриране, които трябва да бъдат предоставени от корабособствениците, включително тези, отнасящи се до крайната точка на репатриране, начина на транспортиране, съответните разходни елементи, които се поемат, и други мерки, които трябва да бъдат взети от корабособственика.
3. Всяка държава-членка забранява на корабособствениците да изискват от морските лица да извършват предварителни плащания по стойността на своето репатриране в началото на трудовите им правоотношения, както и да си възстановяват стойността на репатрирането от заплатите на морските лица или от други техни вземания, освен в случай че е установено в съответствие с националните законови или подзаконови актове или други мерки или приложими колективни трудови договори, че морското лице е в сериозно нарушение на своите трудови задължения.
4. Националните законови и подзаконови актове не засягат правото на корабособственика да си възстанови стойността на репатрирането по договорно споразумение с трета страна.
5. Ако корабособственикът не вземе мерки или не поеме разходите за репатрирането на морските лица, които имат право на репатриране:

- а) компетентният орган на държавата-членка, под чието знаме плава корабът, организира репатрирането на съответните морски лица; в противен случай държавата, от която трябва да бъдат репатрирани морските лица, или държавата, чиито граждани са, може да организира репатрирането им и да възстанови разходите в тази връзка от държавата, под чието знаме плава корабът;
- б) разходите, направени по репатрирането на морските лица, се възстановяват от корабособственика на държавата-членка, под чието знаме плава корабът;
- в) разходите за репатрирането в никакъв случай не са за сметка на морското лице, освен съгласно предвиденото в параграф 3 от настоящия стандарт.

6. Вземайки предвид приложимите международни инструменти, включително Международната конвенция за задържането на кораби от 1999 г., държавата-членка, която е заплатила разходите за репатриране, може да задържи или да изиска задържането на корабите на съответния корабособственик, докато не бъде извършено възстановяване на разходите в съответствие с параграф 5 от настоящия стандарт.

7. Всяка държава-членка подпомага репатрирането на морските лица, служещи на кораби, които минават транзитно през нейните пристанища или преминават през нейните териториални или вътрешни води, както и тяхното заместване на борда.

8. По-конкретно държавите-членки не отказват правото на репатриране на никое морско лице поради финансовото състояние на корабособственика или поради неспособността или нежеланието на корабособственика да замени някое морско лице.

9. Всяка държава-членка изисква от корабите, които плават под нейно знаме, да имат в наличност и да предоставят на морските лица копие от приложимите национални разпоредби относно репатрирането, написани на подходящ език.

Правило 2.6 — Компенсация на морските лица при загуба или потъване на кораб

Морските лица имат право на подходяща компенсация в случай на увреждане, загуба или безработица, породена от загубата или потъването на кораб.

Стандарт A2.6 — Компенсация на морските лица при загуба или потъване на кораб

1. Всяка държава-членка изготвя правила, които да гарантират, че при всеки случай на загуба или потъване на кораб корабособственикът изплаща на всяко морско лице на борда обезщетение за безработица, породена от тази загуба или потъване.

2. Правилата, посочени в параграф 1 от настоящия стандарт, не засягат други права, които морските лица може да имат според националното законодателство на съответната държава-членка относно загуби или увреждания, причинени от загубата или потъването на кораб.

Правило 2.7 — Комплектоване на корабите с екипажи

Разпоредбите относно достатъчното, сигурно и ефикасно комплектоване на корабите с екипажи се съдържат в Директива 1999/63/ЕО на Съвета от 21 юни 1999 г. (предстои да бъде изменена) относно Европейското споразумение за организацията на работното време на морските лица (предстои да бъде изменено в съответствие с приложение А към настоящото споразумение).

Правило 2.8 — Развитие на кариерата и уменията и възможности за работа на морските лица

Всяка държава-членка разполага с национални политики за подпомагане на заетостта в морския сектор и за насърчаване на развитието на кариерата и уменията и по-добрите възможности за работа на морските лица, установени на нейна територия.

Стандарт A2.8 — Развитие на кариерата и уменията и възможности за работа на морските лица

1. Всяка държава-членка разполага с национални политики за насърчаване на развитието на кариерата и уменията и възможностите за работа на морските лица, с цел да се осигури стабилна и подготвена работна сила за морския сектор.

2. Целта на политиките, посочени в параграф 1 от настоящия стандарт, е да се подпомагат морските лица да подобряват своята компетентност, квалификация и възможности за работа.

3. Всяка държава-членка, след консултация със съответните организации на корабособствениците и на морските лица, установява ясни цели за професионално ориентиране, образование и обучение на морските лица, чиито задължения на борда на кораб са свързани предимно с безопасното управление и навигация на кораба, включително текущо обучение.

ДЯЛ 3

ЖИЛИЩНИ ПОМЕЩЕНИЯ, СЪОРЪЖЕНИЯ ЗА ОТДИХ, ХРАНА И СЕРВИРАНЕ

Стандарт А3.1 — Жилищни помещения и съоръжения за отдиш

1. Корабите, които редовно посещават пристанища с голяма популация на комари, са снабдени със съответните устройства според изискванията на компетентния орган.
2. На разположение на всички морски лица на борда се предоставят подходящи съоръжения, удобства и услуги за отдиш, приспособени към специалните нужди на морските лица, които трябва да живеят и работят на кораби, като се вземат предвид разпоредбите относно защитата на здравето и безопасността и предотвратяването на злоупотреби.
3. Компетентният орган изисква провеждането на чести проверки на борда на корабите от или под контрола на капитана, за да се осигури, че помещенията на морските лица са чисти, годни за живеене и в добро състояние. Резултатите от всяка такава проверка се записват и се предоставят на разположение за преглед.
4. В случаите на кораби, на които е нужно да се вземат предвид без дискриминация интересите на морските лица с различаващи се и характерни религиозни и социални практики, компетентният орган, след консултация със съответните организации на корабособствениците и на морските лица, може да разреши справедливи изменения по отношение на настоящия стандарт, при условие че тези изменения не водят до по-неблагоприятни условия, отколкото при спазването на настоящия стандарт.

Правило 3.2 — Храна и сервиране

1. Всяка държава-членка гарантира, че корабите, които плават под нейно знаме, имат на борда и сервират храна и питейна вода с подходящо качество, хранителна стойност и количество, които изпълняват по подходящ начин изискванията на кораба и взимат предвид различията от културен и религиозен характер.
2. На морските лица на борда на кораб се предоставя безплатна храна за периода на заетост.
3. Морските лица, наети като корабни готвачи, отговарящи за приготвянето на храната, трябва да бъдат обучени и да имат съответната квалификация за тази позиция на борда на кораба.

Стандарт А3.2 — Храна и сервиране

1. Всяка държава-членка приема законови и подзаконови актове или други мерки за установяване на минимални стандарти за количеството и качеството на храната и питейната вода и за стандартите за сервиране, които се прилагат за храната, предоставяна на морските лица на корабите, които плават под нейно знаме, и предприема образователни дейности за повишаване на осведомеността и прилагането на стандартите, посочени в настоящия параграф.
2. Всяка държава-членка гарантира, че корабите, които плават под нейно знаме, отговарят на следните минимални стандарти:
 - а) запасите от храна и питейна вода предвид броя на морските лица на борда, техните религиозни изисквания и културни практики по отношение на храната, продължителността и естеството на плаването, са подходящи по отношение на количество, хранителна стойност, качество и разнообразие;
 - б) организацията и оборудването на звеното, което отговаря за сервирането, са такива, че да позволяват осигуряването за морските лица на подходящи, разнообразни и хранителни ястия, приготвени и сервирани в хигиенни условия; и
 - в) персоналът, който отговаря за сервирането, е подходящо обучен или инструктиран за съответните позиции.
3. Корабособствениците гарантират, че морските лица, които работят като корабни готвачи, са обучени, квалифицирани и оценени като компетентни да заемат позицията в съответствие с изискванията, изложени в законовите и подзаконовите разпоредби на съответната държава-членка.

4. Изискванията съгласно параграф 3 от настоящия стандарт включват преминаване на одобрен или признат от компетентния орган курс на обучение, който обхваща практическо готварство, лична хигиена и хигиена на храната, съхранение на храни, контрол на запасите, опазване на околната среда и безопасност и здраве при сервиране.

5. На кораби с определена численост на екипажа под десет души поради размера на екипажа или вида търговия компетентният орган може да не изисква да има напълно квалифициран готвач. Всеки, който обработва храна в корабната кухня, трябва да е обучен или инструктиран в области, включващи лична хигиена и хигиена на храната, както и обработка и съхранение на храни на борда на кораб.

6. При крайна необходимост компетентният орган може да разреши по изключение на непълно квалифициран готвач да служи на определен кораб за ограничено време до следващото подходящо междинно пристанище или за срок не по-дълъг от един месец, при условие че лицето, за което се издава това разрешение, е обучено или инструктирано в области, включващи лична хигиена и хигиена на храната, както и обработка и съхранение на храни на борда на кораб.

7. Компетентният орган изисква редовното извършване на документираните проверки на борда на корабите или под контрола на капитана по отношение на:

- а) запасите от храна и питейна вода;
- б) всички помещения и цялото оборудване, които се използват за съхранение и обработка на храна и питейна вода; и
- в) корабната кухня и останалото оборудване за приготвяне и сервиране на храна.

8. Морски лица на възраст под 18 години не се наемат или ангажират като корабни готвачи.

ДЯЛ 4

ЗАЩИТА НА ЗДРАВЕТО, МЕДИЦИНСКО ОБСЛУЖВАНЕ И БЛАГОСЪСТОЯНИЕ

Правило 4.1 — Медицинско обслужване на борда на кораб и на сушата

1. Всяка държава-членка гарантира, че всички морски лица на корабите, плаващи под нейно знаме, са обхванати от подходящи мерки за защита на тяхното здраве и имат достъп до бързо и подходящо медицинско обслужване, докато работят на борда.

2. Всяка държава-членка осигурява на морските лица на борда на корабите на нейна територия, които се нуждаят от спешно медицинско обслужване, достъп до медицинските услуги на сушата на държавата-членка.

3. Изискванията за защита на здравето и медицинско обслужване на борда включват стандарти за мерки, насочени към осигуряване на морските лица на защита и медицинско обслужване възможно най-близки до това, което обикновено е на разположение на работниците на сушата.

Стандарт A4.1 — Медицинско обслужване на борда на кораб и на сушата

1. Всяка държава-членка осигурява приемането на мерки за защита на здравето и медицинско обслужване, включително основно стоматологично обслужване, за морските лица, работещи на борда на корабите, плаващи под нейно знаме, които:

- а) да гарантират на морските лица прилагането на всички общи разпоредби за защита на здравето на работното място и медицинско обслужване, съответстващи на техните задължения, както и на специални разпоредби, характерни за работата на борда на кораб;
- б) да гарантират, че морските лица получават защита и медицинско обслужване възможно най-близки до това, което обикновено е на разположение на работниците на сушата, включително бърз достъп до нужните лекарства, медицинско оборудване и съоръжения за диагностика и лечение, както и до медицинска информация и експертиза;
- в) да предоставят на всички морски лица правото на посещение в междинните пристанища на квалифициран лекар или стоматолог без забавяне, когато това е осъществимо;

- г) да не се ограничават само до лечение на болни или пострадали морски лица, а да включват също така и мерки с превантивен характер, като например промоция на здравето и програми за здравно образование.
2. Компетентният орган приема стандартен формуляр за медицински преглед, който да се използва от капитаните на кораби и съответния медицински персонал на борда на кораба и на сушата. След като бъде попълнен, формулярът и неговото съдържание са с поверителен характер и се използват само за улесняване на лечението на морските лица.
3. Всяка държава-членка приема законови и подзаконови актове, с които установява изисквания за бордова болница и за съоръжения, оборудване и обучение за медицинско обслужване на корабите, които плават под нейно знаме.
4. Националните законови и подзаконови актове предвиждат най-малко следните изисквания:
- а) всички кораби са снабдени с медицинска аптечка, медицинско оборудване и медицинско ръководство по спецификация, която се установява и подлежи на редовна проверка от компетентния орган; националните изисквания отчитат вида на кораба, броя на лицата на борда и естеството, крайната точка и продължителността на плаванията, както и съответните национални и международни препоръчителни медицински стандарти;
- б) кораби със 100 или повече души, които обикновено извършват международни плавания с продължителност повече от 72 часа, имат на борда си квалифициран лекар, който отговаря за предоставянето на медицинско обслужване; националните законови и подзаконови актове също така уточняват от кои други кораби се изисква да имат на борда си лекар, като се вземат предвид, *inter alia*, фактори като продължителност, естество и условия на плаването, както и брой морски лица на борда;
- в) от корабите, които нямат на борда си лекар, се изисква да разполагат поне с едно морско лице, което да отговаря за медицинското обслужване и предписването на лекарства като част от редовните си задължения, или поне с едно морско лице, компетентно да предоставя първа медицинска помощ; лицата, които отговарят за медицинското обслужване на борда и които не са лекари, трябва да са преминали на задоволително ниво курс на обучение по медицинско обслужване, отговарящ на изискванията на изменената Международна конвенция за вахтената служба и нормите за подготовка и освидетелстване на моряците от 1978 г. („STCW“); морските лица, които са определени да предоставят първа медицинска помощ, трябва да са преминали задоволително курс на обучение по първа медицинска помощ, отговарящ на изискванията на STCW; националните законови и подзаконови актове уточняват одобреното равнище на обучение, което се изисква, като вземат предвид, *inter alia*, фактори като продължителност, естество и условия на плаването, както и брой морски лица на борда; и
- г) компетентният орган гарантира чрез предварително създадена система, че корабите в морето имат достъп до медицински консултации чрез радио или сателит, включително специализирани консултации, налични 24 часа в денонощието; медицинските консултации, включително последващото предаване на медицински съобщения чрез радио или сателит между кораба и тези, които дават консултацията от сушата, са на разположение безплатно за всички кораби, независимо под чие знаме плават.

Правило 4.2 — Отговорност на корабособствениците

1. Всяка държава-членка гарантира, че са налице мерки на корабите, които плават под нейно знаме, за предоставяне на морските лица, работещи на тези кораби, на правото на материална подкрепа и подпомагане от страна на корабособственика по отношение на финансовите последици от заболяване, увреждане или смърт, настъпили по време на служба съгласно споразумение за наемане на работа на морски лица или произтичащи от работата им по такова споразумение.
2. Настоящото правило не засяга другите средства за правна защита, до които може да прибегне морското лице.

Стандарт А4.2 — Отговорност на корабособствениците

1. Всяка държава-членка приема законови и подзаконови актове, които изискват от корабособствениците на кораби, плаващи под нейно знаме, да отговарят за защитата на здравето и медицинското обслужване на всички морски лица, които работят на борда на корабите, в съответствие със следните минимални стандарти:
- а) корабособствениците отговарят за покриване на разходите за морски лица, работещи на техните кораби, свързани със заболяване и увреждане на морско лице, настъпили между дата на започване на работа и датата, на която се счита, че лицата са били надлежно репатрирани, или произтичащи от работата им между тези дати;
- б) корабособствениците предоставят финансово обезпечение за осигуряване на обезщетение в случай на смърт или трайно намалена работоспособност на морски лица поради професионално увреждане, заболяване или риск, установени в националното законодателство, споразумението за наемане на работа на морски лица или колективния трудов договор;

в) корабособствениците поемат разходите за медицинско обслужване, включително за медицинско лечение и доставка на необходимите лекарства и терапевтично оборудване, както и за пътуване и настаняване извън дома до възстановяването на болното или пострадалото морско лице или до обявяването на постоянния характер на заболяването или неработоспособността; и

г) корабособствениците поемат разходите за погребението в случай на смърт, настъпила на борда на кораб или на сушата по време на трудовото правоотношение.

2. Националните законови и подзаконови актове могат да ограничат отговорността на корабособственика за покриване на разходите за медицинско обслужване и за пътуване и настаняване до срок, който е не по-кратък от 16 седмици от деня на увреждането или началото на заболяването.

3. Когато заболяването или увреждането водят до неработоспособност, корабособственикът отговаря:

а) за изплащането на пълния размер на заплатата за времето, през което болните или пострадалите морски лица са на борда или докато бъдат репатрирани в съответствие с настоящото споразумение; и

б) да изплати в пълен или частичен размер заплатите на морските лица, както е установено в националните законови или подзаконови актове или е предвидено в колективните трудови договори, от момента, в който морските лица бъдат репатрирани или оставени на суша, до възстановяването им или, ако този момент настъпи по-рано — до момента, в който морските лица имат право на парични обезщетения съгласно законодателството на съответната държава-членка.

4. Националните законови и подзаконови актове могат да ограничат отговорността на корабособственика за изплащане в пълен или частичен размер на заплатите по отношение на морски лица, които вече не са на борда, до срок, който е не по-кратък от 16 седмици от деня на увреждането или началото на заболяването.

5. Националните законови и подзаконови актове могат да освободят корабособственика от отговорност по отношение на:

а) увреждане, което не е настъпило при служба на кораба;

б) увреждане или заболяване, дължащо се на умишлено неправомерно поведение на болното, увреденото или починалото морско лице; и

в) заболяване или недъг, укрит умишлено при встъпване в трудово правоотношение.

6. Националните законови или подзаконови актове могат да освободят корабособственика от отговорност за покриване на разходите за медицинско обслужване и за пътуване и настаняване, както и разходите за погребение, когато тази отговорност е поета от публичните органи.

7. Корабособствениците или техните представители предприемат мерки за съхранение на собствеността, оставена на борда от болно, пострадало или починало морско лице, и за връщането ѝ на самото лице или на близките му.

Правило 4.3 — Защита на здравето и безопасността и предотвратяване на злоупотреби

1. Всяка държава-членка гарантира, че морските лица, които работят на кораби, плаващи под нейно знаме, имат осигурена защита на здравето при работа и живеят, работят и се обучават на борда на кораб в безопасна и хигиенна среда.

2. Всяка държава-членка разработва и публикува национални насоки за управление на професионалната безопасност и здраве на борда на корабите, плаващи под нейно знаме, след консултация с представителните организации на корабособствениците и на морските лица и като взема предвид приложимите кодекси, насоки и стандарти, препоръчани от международните организации, националните администрации и организациите на морското корабоплаване.

3. Всяка държава-членка приема законови и подзаконови актове и други мерки за регулиране на въпросите, посочени в настоящото споразумение, като взема предвид съответните международни инструменти, и установява стандарти за професионална безопасност и защита на здравето и предотвратяване на злоупотреби на корабите, които плават под нейно знаме.

Стандарт А4.3 — Защита на здравето и безопасността и предотвратяване на злополуки

1. Законовите и подзаконовите актове и другите мерки, които трябва да бъдат приети в съответствие с правило 4.3, параграф 3, включват следните въпроси:

- а) приемането и ефективното изпълнение и насърчаване на политики и програми за професионална безопасност и здраве на корабите, които плават под знамето на държавата-членка, включително оценка на риска, както и обучение и инструктаж на морските лица;
- б) програми на борда на кораба за предотвратяване на трудови злополуки, професионални увреждания и заболявания и за непрекъснато повишаване на професионалната безопасност и защита на здравето с участието на представители на морските лица и на всички други лица, отговорни за тяхното изпълнение, като се вземат предвид превантивни мерки, включително инженерен и проектантски контрол, замаяна на процеси и процедури за колективни и индивидуални задачи и използването на лична защитна екипировка; и
- в) изисквания за проверки, докладване и поправяне на опасни условия и за разследване и докладване на трудови злополуки на борда.

2. Разпоредбите, посочени в параграф 1 от настоящия стандарт:

- а) отчитат съответните международни инструменти в областта на професионалната безопасност и защитата на здравето като цяло и конкретните рискове и разглеждат всички проблеми от областта на предотвратяването на трудови злополуки, професионални увреждания и заболявания, които могат да бъдат приложими за работата на морските лица, и особено тези, които са специфични за морската работа;
- б) уточняват задълженията на капитана или на лицето, посочено от капитана, или и на двамата, за поемане на конкретна отговорност за изпълнението и спазването на политиките и програмите за безопасност и здраве при работа на кораба; и
- в) уточняват пълномощията на морските лица на кораба, определени или избрани за представители по безопасността при участие в срещите на корабната комисия по безопасност; такава комисия се създава на борда на кораб с пет или повече морски лица.

3. Законовите и подзаконовите актове и другите мерки, посочени в правило 4.3, параграф 3, редовно се преразглеждат при консултация с представителите на организациите на корабособствениците и на морските лица и ако е необходимо, се преработват, за да вземат предвид промените в технологиите и проучванията, за да се осигури непрекъснатото подобряване на политиките и програмите за професионална безопасност и здраве и за да се предоставят безопасни условия на труд на морските лица на корабите, плаващи под знамето на държавата-членка.

4. Спазването на изискванията на приложимите международни инструменти относно приемливите нива на излагане на рискове на работното място на борда на кораби и относно разработването и изпълнението на политики и програми за професионална безопасност и здраве на корабите, се счита за изпълняване на изискванията на настоящото споразумение.

5. Компетентният орган гарантира, че:

- а) се докладва своевременно за трудови злополуки, професионални увреждания и заболявания;
 - б) се съхраняват, анализират и публикуват изчерпателни статистики за такъв вид злополуки и заболявания и когато е подходящо, се извършва последващо проучване за общи тенденции и идентифицирани рискове; и
 - в) трудовите злополуки се разследват.
6. Докладването и разследването на въпросите на професионалната безопасност и здравето се организират така, че да защитават личните данни на морските лица.

7. Компетентният орган си сътрудничи с организациите на корабособствениците и на морските лица при вземането на мерки за осведомяване на всички морски лица относно конкретните рискове при работа на борда на кораби, например чрез поставяне на официални известия, съдържащи съответните инструкции.

8. Компетентният орган изисква от корабособствениците при извършване на оценки на риска във връзка с управлението на професионалната безопасност и здраве да се позовават на съответната статистическа информация от техните кораби и от общите статистики, предоставени от компетентния орган.

Правило 4.4 — Достъп до социално-битови услуги на сушата

Всяка държава-членка осигурява лесен достъп до социално-битови услуги на сушата, ако има такива. Държавите-членки насърчават също развитието на социално-битови услуги в определени пристанища за предоставяне на достъп до подходящи социално-битови услуги и съоръжения на морските лица на корабите, които са в пристанищата им.

Стандарт А4.4 — Достъп до социално-битови услуги на сушата

1. Когато на територията на държава-членка съществуват социално-битови услуги, тя изисква те да бъдат на разположение за ползване от всички морски лица, независимо от тяхната националност, раса, цвят на кожата, пол, религия, политически убеждения или социален произход и независимо от това под чие знаме плава корабът, на който са наети, ангажирани или работят.

2. Всяка държава-членка подпомага развитието на социално-битови услуги в подходящи пристанища на територията си и определя, след консултация със съответните организации на корабособствениците и на морските лица, кои пристанища следва да се считат за подходящи.

3. Всяка държава-членка насърчава създаването на социално-битови комисии, които редовно да проверяват социално-битовите услуги и съоръжения, за да се гарантира, че те са подходящи предвид промените в нуждите на морските лица в резултат на техническото, работното и друго развитие в сектора на корабоплаването.

ДЯЛ 5

СПАЗВАНЕ И ПРИЛАГАНЕ

Правило 5.1.5 — Бордови процедури за подаване на жалби

1. Всяка държава-членка изисква от корабите, които плават под нейно знаме, да имат бордови процедури за справедливо, ефективно и своевременно обработване на жалби от морски лица срещу евентуални нарушения на изискванията на конвенцията (включително относно правата на морските лица).

2. Всяка държава-членка забранява и наказва всяка форма на преследване на морски лица заради подаване на жалби.

3. Разпоредбите на настоящото правило не засягат правото на морското лице да търси удовлетворение с други правни средства, които то счита за подходящи.

Стандарт А5.1.5 — Бордови процедури за подаване на жалби

1. Без да се засяга евентуален по-широк обхват, който може да бъде даден в националните законови и подзаконови актове или в колективните трудови договори, бордовите процедури може да бъдат използвани от морските лица за подаване на жалби по всички въпроси, които биха могли да представляват нарушение на изискванията на конвенцията (включително относно правата на морските лица).

2. Всяка държава-членка осигурява наличие в своите законови и подзаконови актове на бордови процедури за подаване на жалби, за да отговори на изискванията на правило 5.1.5. Целта на такива процедури е жалбите да бъдат разглеждани на най-ниското възможно ниво. При всички случаи обаче морските лица имат право да подават жалби директно до капитана и ако считат това за необходимо, до съответните външни органи.

3. Бордовите процедури за подаване на жалби дават на морските лица право да бъдат придружавани или представлявани по време на процедурата, както и да се предоставят защитни мерки срещу евентуално преследване на морски лица заради подаването на жалби. Понятието „преследване“ обхваща всички недобронамерени действия, предприети от лице по отношение на морско лице заради подаването на жалба, която не е очевидно дребнава или злонамерена.

4. В допълнение към копието от споразумението за наемане на работа на морски лица всички морски лица разполагат с копие на бордовите процедури за подаване на жалби, приложими на кораба. То съдържа информация за контакт с компетентния орган в държавата, под чието знаме плава корабът, и в държавата, в която пребивава морското лице, ако те са различни, както и името на лицето(ата) на борда на кораба, което(ито) може(гат) поверително да предоставят на морските лица безпристрастни съвети относно техните жалби и да ги подпомогне(ат) по друг начин при следването на процедурите за подаване на жалби, до които имат достъп на борда на кораба.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

След изменение на някоя от разпоредбите на Морската трудова конвенцията от 2006 г. и ако бъде поискано от една от страните по настоящото споразумение, се извършва преглед на прилагането на настоящото споразумение.

Социалните партньори сключват настоящото споразумение, при условие че то няма да влезе в сила преди датата на влизане в сила на Морската трудова конвенция на МОТ от 2006 г., а именно 12 месеца след датата, на която в Международното бюро на труда са били регистрирани ратификациите на най-малко 30 членове с общ дял от 33 % в световния бруто тонаж на кораби.

Държавите-членки и/или социалните партньори могат да запазят или въведат по-благоприятни разпоредби за морските лица от тези, които са предвидени в настоящото споразумение.

Настоящото споразумение не засяга по-строго и/или по-специфичното действащо общностно законодателство.

Настоящото споразумение не засяга който и да е закон, обичай или споразумение, предоставящи по-благоприятни условия за съответните морски лица. Например условията по настоящото споразумение не засягат разпоредбите на Директива 89/391/ЕИО на Съвета за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето на работниците на работното място, на Директива 92/29/ЕИО на Съвета относно минималните изисквания за безопасност и здраве за подобряване на медицинското обслужване на борда на плавателните съдове и на Директива 1999/63/ЕО на Съвета относно Споразумението за организацията на работното време на морските лица (предстои да бъде изменено в съответствие с приложение А към настоящото споразумение).

Изпълнението на настоящото споразумение не представлява основателна причина за намаляване на общото ниво на защита на морските лица в областта, обхваната от настоящото споразумение.

ЕВРОПЕЙСКА ФЕДЕРАЦИЯ НА ТРАНСПОРТНИТЕ РАБОТНИЦИ (ETF)

АСОЦИИ НА КОРАБОСОБСТВЕНИЦИТЕ ОТ ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ (ECSA)

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИТЕТА ЗА ДИАЛОГ ПО ВЪПРОСИТЕ НА МОРСКИЯ ТРАНСПОРТ

БРЮКСЕЛ, 19 МАЙ 2008 Г.

ПРИЛОЖЕНИЕ А

**ИЗМЕНЕНИЯ НА СПОРАЗУМЕНИЕТО ЗА ОРГАНИЗАЦИЯТА НА РАБОТНОТО ВРЕМЕ НА МОРСКИТЕ ЛИЦА,
СКЛЮЧЕНО НА 30 СЕПТЕМВРИ 1998 г.**

При обсъжданията, довели до сключването на споразумението относно Морската трудова конвенция от 2006 г., социалните партньори осъществиха също така преглед на Споразумението за организацията на работното време на морските лица, сключено на 30 септември 1998 г., с оглед да се провери дали то е съвместимо със съответните разпоредби на конвенцията и да се договорят евентуални изменения, които са необходими.

В резултат на това социалните партньори постигнаха съгласие по следните изменения на Споразумението за организацията на работното време на морските лица:

1. Клауза 1

Вмъква се нов параграф 3:

„3. В случай на съмнение дали някои категории лица да бъдат считани за морски лица за целите на настоящото споразумение, въпросът се решава от компетентния орган във всяка държава-членка след консултация с организациите на корабособствениците и на морските лица, за които се отнася въпросът. Във връзка с това се взема предвид Резолюцията на 94-тата (морска) сесия на Общата конференция на Международната организация на труда относно информацията за професионалните групи.“

2. Клауза 2, буква в)

Клауза 2, буква в) се заменя със:

„в) понятието *морско лице* означава всяко лице, което е наето на работа или е ангажирано или работи в каквото и да е качество на борда на кораб, за който се прилага настоящото споразумение;“

3. Клауза 2, буква г)

Клауза 2, буква г) се заменя със:

„г) понятието *корабособственик* означава собственика на кораб или друга организация или лице, като например мениджър, агент или безрбоут чартьор, което е поело отговорност за експлоатацията на кораба от собственика и което при поемането на такава отговорност се е съгласило да поеме задълженията и отговорностите, наложени на корабособствениците в съответствие с настоящото споразумение, независимо дали друга организация или лица изпълняват някои от задълженията или отговорностите от името на корабособственика.“

4. Клауза 6

Клауза 6 се заменя със:

„1. Нощният труд на морски лица под 18-годишна възраст е забранен. За целите на настоящата клауза понятието „нощ“ се определя в съответствие с националното законодателство и практика. Нощта обхваща период с продължителност най-малко девет часа, който започва не по-късно от полунощ и завършва не по-рано от 5,00 ч. сутринта.

2. Изключение от стриктното придържане към ограничението за нощен труд може да бъде направено от компетентния орган, когато:

- а) това би попречило на ефективното обучение на съответните морски лица, в съответствие с установените програми и графици; или
- б) специфичното естество на задълженията или на призната програма за обучение изисква морските лица, обхванати от изключението, да изпълняват задължения през нощта и органът определя, след консултация със съответните организации на корабособствениците и на морските лица, че работата няма да навреди на тяхното здраве или добро състояние.

3. Наемането на работа, ангажирането или работата на морски лица под осемнайсетгодишна възраст е забранено, когато е вероятно работата да изложи на опасност тяхното здраве или безопасност. Работата от такова естество се определя от националните законови или подзаконов актове или от компетентния орган след консултация със съответните организации на корабособствениците и морските лица и в съответствие с приложимите международни стандарти.“

5. Клауза 13

Клауза 13, параграф 1, първо изречение се заменя със:

„1. Морските лица не работят на кораби, освен ако не е медицински удостоверено, че са годни да изпълняват своите задължения.

2. Изключения може да се допускат само според установеното в настоящото споразумение.

3. Компетентният орган изисква от морските лица, преди да започнат работа на кораб, да притежават валидно медицинско свидетелство, удостоверяващо, че са годни да изпълняват задълженията, които извършват на море.

4. За да се гарантира, че медицинските свидетелства отразяват действително здравословното състояние на морските лица с оглед на задълженията, които те предстои да изпълняват, компетентният орган, след консултация със съответните организации на корабособствениците и на морските лица и след отдаване на съответното внимание на приложимите международни насоки, определя естеството на медицинския преглед и свидетелството.

5. Настоящото споразумение не засяга изменената Международна конвенция за вахтената служба и нормите за подготовка и освидетелстване на моряците от 1978 г. („STCW“). Медицинските свидетелства, издадени в съответствие с изискванията на STCW, се приемат от компетентния орган за целите на параграфи 1 и 2 от настоящата клауза. Приемат се също така медицински свидетелства, отговарящи по същество на тези изисквания, в случай на морски лица, които не са обхванати от STCW.

6. Медицинското свидетелство се издава от практикуващ лекар със съответната квалификация или в случай на свидетелство, засягащо само зрението, от лице, което е признато от компетентния орган за квалифицирано да издаде такова свидетелство. Практикуващите лекари трябва да се ползват с пълна професионална независимост при упражняването на медицинската си преценка по време на процедурата за медицински преглед.

7. На морските лица, на които е отказано издаването на свидетелство или на които е наложено ограничение на способността за работа, особено по отношение на време, област на труд или търговска зона, се дава възможност да преминат допълнителен преглед при друг независим практикуващ лекар или при независим медицински арбитър.

8. Всяко медицинско свидетелство изрично удостоверява по-специално, че:

а) слухът и зрението на съответното морско лице, и цветоусещането, в случай че морското лице бъде наето за дейност, в която способността за работа може да бъде засегната от нарушено цветоусещане, са удовлетворителни; и

б) съответното морско лице не страда от никакви здравословни проблеми, които биха могли да се усложнят от служба в морето, да направят морското лице негодно за такава служба или да застрашат здравето на другите лица на борда.

9. Освен ако поради спецификата на задълженията, които ще изпълнява съответното морско лице, или поради изисквания на STCW, не се изисква по-кратък срок, то:

а) медицинското свидетелство важи за максимален срок от две години, освен ако морското лице е на възраст под осемнайсет години, в който случай максималният срок на валидност е една година;

б) свидетелството за цветоусещане е валидно за максимален срок от шест години.

10. В спешни случаи компетентният орган може да разреши на морското лице да работи без валидно медицинско свидетелство до следващото междинно пристанище, в което на морското лице може да бъде издадено медицинско свидетелство от квалифициран практикуващ лекар, при условие че:

а) срокът на това разрешение не надвишава три месеца; и

б) съответното морско лице притежава медицинско свидетелство с изтекла валидност от скорошна дата.

11. Ако срокът на валидност на свидетелството изтече по време на плаване, свидетелството продължава да бъде в сила до следващото междинно пристанище, в което на морското лице може да бъде издадено медицинско свидетелство от квалифициран практикуващ лекар, при условие че срокът не надвишава три месеца.

12. Медицинските свидетелства за морски лица, работещи на кораби, които обичайно извършват международни плавания, трябва да бъдат представени най-малкото на английски език.“

Следващите изречения от клауза 13, параграф 1 и клауза 13, параграф 2 стават съответно параграфи 13—15.

6. Клауза 16:

Първото изречение се заменя със:

„Всяко морско лице има право на платен годишен отпуск. Годишният отпуск с право на заплащане се изчислява на базата на минимум от 2,5 календарни дни на месец труд и съответно пропорционално за непълните месеци.“

II

(Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване не е задължително)

РЕШЕНИЯ

СЪВЕТ

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 27 ноември 2008 година

относно сключването от името на Европейската общност и нейните държави-членки на протокол към споразумението между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга, относно свободното движение на хора във връзка с участието на Република България и Румъния като договарящи страни след присъединяването им към Европейския съюз

(2009/392/ЕО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 310 във връзка с член 300, параграф 2, първа алинея, второ изречение и параграф 3, втора алинея от него,

като взе предвид Акта за присъединяване, приложен към Договора за присъединяване, и по-специално член 6, параграф 2 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент,

като има предвид, че:

(2) Съгласно решение на Съвета от 26 май 2008 г. и в зависимост от сключването му на по-късна дата, настоящият протокол е подписан от името на Европейската общност и нейните държави-членки на 27 май 2008 г.

(3) Протоколът следва да бъде сключен,

РЕШИ:

Член 1

Протоколът към споразумението между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга, относно свободното движение на хора във връзка с участието на Република България и Румъния като договарящи страни след присъединяването им към Европейския съюз се одобрява от името на Европейската общност и нейните държави-членки.

Текстът на протокола е приложен към настоящото решение.

Член 2

Председателят на Съвета от името на Европейската общност и нейните държави-членки предава нотификацията за одобрението съгласно член 6 от протокола.

(1) На 5 май 2006 г. Комисията беше упълномощена да проведе преговори с Конфедерация Швейцария за подписването на протокол към споразумението между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга, относно свободното движение на хора във връзка с участието на Република България и Румъния като договарящи страни след присъединяването им към Европейския съюз. Тези преговори приключиха.

Член 3

Настоящото решение се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 27 ноември 2008 година.

За Съвета
Председател
L. CHATEL

ПРОТОКОЛ

към Споразумението между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга, относно свободното движение на хора във връзка с участието на Република България и Румъния като договарящи страни след присъединяването им към Европейския съюз

ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ,

представявана от Съвета на Европейския съюз, и

КРАЛСТВО БЕЛГИЯ,

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ,

ЧЕШКАТА РЕПУБЛИКА,

КРАЛСТВО ДАНИЯ,

ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ,

РЕПУБЛИКА ЕСТОНИЯ,

ИРЛАНДИЯ,

РЕПУБЛИКА ГЪРЦИЯ,

КРАЛСТВО ИСПАНИЯ,

ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА,

ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА,

РЕПУБЛИКА КИПЪР,

РЕПУБЛИКА ЛАТВИЯ,

РЕПУБЛИКА ЛИТВА,

ВЕЛИКОТО ХЕРЦОГСТВО ЛЮКСЕМБУРГ,

РЕПУБЛИКА УНГАРИЯ,

МАЛТА,

КРАЛСТВО НИДЕРЛАНДИЯ,

РЕПУБЛИКА АВСТРИЯ,

РЕПУБЛИКА ПОЛША,

ПОРТУГАЛСКАТА РЕПУБЛИКА,

РУМЪНИЯ,

РЕПУБЛИКА СЛОВЕНИЯ,

СЛОВАШКАТА РЕПУБЛИКА,

РЕПУБЛИКА ФИНЛАНДИЯ,

КРАЛСТВО ШВЕЦИЯ,

ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ,

наричани по-долу „държавите-членки“, също представлявани от Съвета на Европейския съюз,

от една страна, и

КОНФЕДЕРАЦИЯ ШВЕЙЦАРИЯ, наричана по-долу „Швейцария“,

от друга страна,

наричани по-долу „договарящи страни“,

КАТО ВЗЕХА ПРЕДВИД Споразумението от 21 юни 1999 г. между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга страна, относно свободното движение на хора (наричано по-долу „Споразумението“), което влезе в сила на 1 юни 2002 г.;

КАТО ВЗЕХА ПРЕДВИД Протокола от 26 октомври 2004 г. към Споразумението от 21 юни 1999 г. между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга страна, за свободното движение на хора във връзка с участието, като договарящи се страни след присъединяването им към Европейския съюз, на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република (наричан по-долу „Протокола от 2004 г.“), който влезе в сила на 1 април 2006 г.;

КАТО ВЗЕХА ПРЕДВИД присъединяването на Република България и Румъния (наричани по-долу „новите държави-членки“) към Европейския съюз на 1 януари 2007 г.,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че новите държави-членки стават договарящи страни по споразумението;

КАТО СЪЗНАВАТ, че Актът за присъединяване дава на Съвета на Европейския съюз правомощието да сключва от името на държавите-членки на Европейския съюз протокол относно присъединяването на новите държави-членки към споразумението,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

Член 1

1. Новите държави-членки стават договарящи страни по споразумението.

2. От влизането в сила на настоящия протокол разпоредбите на споразумението са задължителни за новите държави-членки, така както са задължителни за настоящите страни по споразумението съгласно реда и условията, установени в настоящия протокол.

Член 2

Основната част на споразумението и приложение I към него се адаптират по следния начин:

1. Списъкът на договарящите страни по споразумението се заменя със следния:

„ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ,

КРАЛСТВО БЕЛГИЯ,

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ЧЕШКАТА РЕПУБЛИКА,

КРАЛСТВО ДАНИЯ,

ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ,

РЕПУБЛИКА ЕСТОНИЯ,

ИРЛАНДИЯ,

РЕПУБЛИКА ГЪРЦИЯ,

КРАЛСТВО ИСПАНИЯ,

ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА,

ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА,

РЕПУБЛИКА КИПЪР,

РЕПУБЛИКА ЛАТВИЯ,

РЕПУБЛИКА ЛИТВА,

ВЕЛИКОТО ХЕРЦОГСТВО ЛЮКСЕМБУРГ,

РЕПУБЛИКА УНГАРИЯ,

МАЛТА,

КРАЛСТВО НИДЕРЛАНДИЯ,

РЕПУБЛИКА АВСТРИЯ,

РЕПУБЛИКА ПОЛША,

ПОРТУГАЛСКАТА РЕПУБЛИКА,

РУМЪНИЯ,

РЕПУБЛИКА СЛОВЕНИЯ,

СЛОВАШКАТА РЕПУБЛИКА,

РЕПУБЛИКА ФИНЛАНДИЯ,

КРАЛСТВО ШВЕЦИЯ,

ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ,

от една страна, и

КОНФЕДЕРАЦИЯ ШВЕЙЦАРИЯ,

от друга страна,“

2. Член 10 от споразумението се изменя, както следва:

а) след параграф 1а се вмъква следният параграф:

„1б. Швейцария може да запази за период две години след влизането в сила на протокола към настоящото споразумение относно участието на Република България и Румъния като договарящи страни количествени ограничения по отношение на достъпа на работници, заети в Швейцария, и самостоятелно заети лица, които са граждани на Република България и Румъния, за следните две категории пребиваване: пребиваване за период повече от четири месеца и по-малко от една година и пребиваване за период, равен на или превишаващ една година. За пребиваване с продължителност по-малко от четири месеца няма количествено ограничение.

Преди края на преходния период, упоменат по-горе, Съвместният комитет преразглежда резултатите на преходния период, прилаган по отношение на граждани на новите държави-членки, въз основа на доклад от Швейцария. При завършване на преразглеждането и не по-късно от изтичането на гореспоменатия период Швейцария уведомява Съвместния комитет дали ще продължи да прилага количествени ограничения за работници, наети в Швейцария. Швейцария може да продължи да прилага подобни мерки за период пет години след влизането в сила на гореспоменатия протокол. При отсъствието на уведомление от страна на Швейцария преходният период ще изтече в края на двегодишния период, определен в първа алинея.

В края на преходния период, определен в настоящия параграф, се премахват всички количествени ограничения, които се отнасят до граждани на Република България и Румъния. Тези държави-членки имат право да въведат същите количествени ограничения за швейцарски граждани за същите периоди.“;

б) след параграф 2а се вмъква следният параграф:

„2б. Швейцария и Република България и Румъния могат да запазят за период две години след влизането в сила на протокола към настоящото споразумение относно участието на Република България и Румъния като договарящи страни, за работници от някоя от тези договарящи страни, наети на тяхна територия, контрола върху приоритета на работници, интегрирани в редовния пазар на труда, и заплащането и условията на труд, които се прилагат по отношение на граждани на заинтересованата договорна страна. Извършването на същия контрол може да бъде запазен за лица, предоставящи услуги, посочени в

член 5, параграф 1 от настоящото споразумение, в следните четири сектора: услуги в растениевъдството; строителство, включително свързаните с него браншове; охранителни дейности; промишлено почистване (съответно кодове по NACE (*) 01.41; от 45.1 до 45.4; 74.60; 74.70). По време на преходните периоди, указани в параграфи 1б, 2б, 3б и 4в, Швейцария отдава предпочитание на работниците, които са граждани на новите държави-членки, пред работниците, които са граждани на държави, които не са членки на ЕС и ЕАСТ, по отношение достъпа до нейния пазар на труда. Контролът върху приоритета на работниците, интегрирани в редовния пазар на труда, не се прилага за доставчиците на услуги, либерализирани със специално споразумение между договарящите страни относно предоставянето на услуги (включително споразумението относно някои аспекти на обществените поръчки, доколкото то обхваща предоставянето на услуги). За същия период могат да бъдат поддържани изисквания за квалификация по отношение на разрешения за пребиваване за срок по-малко от четири месеца (**) и към лица, предоставящи услуги, посочени в член 5, параграф 1 от настоящото споразумение, в четирите горепосочени сектора.

В рамките на две години след влизането в сила на протокола към настоящото споразумение относно участието на Република България и Румъния като договарящи страни Съвместният комитет ще преразгледа действието на преходните мерки, които се съдържат в настоящия параграф, въз основа на доклади, изготвени от всяка договаряща страна, прилагаща въпросните мерки. При приключване на преразглеждането и не по-късно от две години след влизането в сила на гореспоменатия протокол договарящата страна, която е прилагала временните мерки, посочени в настоящия параграф, и е уведомила Съвместния комитет относно своето намерение да продължи да прилага такива временни мерки, може да продължи да прави това до изтичането на пет години след влизането в сила на протокола. При отсъствието на такова уведомление преходният период ще изтече в края на двегодишния период, определен в първата алинея.

В края на преходния период, установен в настоящия параграф, всички ограничения, споменати по-горе в настоящия параграф, се премахват.

(*) NACE: Регламент (ЕИО) № 3037/90 на Съвета от 9 октомври 1990 г. относно статистическата класификация на икономическите дейности в Европейската общност (ОВ L 293, 24.10.1990 г., стр. 1). Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1882/2003 на Европейския парламент и Съвета от 29 септември 2003 г. (ОВ L 284, 31.10.2003 г., стр. 1).

(**) Работници могат да кандидатстват за разрешения за краткосрочно пребиваване съгласно квотите, упоменати в параграф 3б, дори за период, по-кратък от четири месеца.“;

в) след параграф 3а се вмъква следният параграф:

„3б. При влизането в сила на протокола към настоящото споразумение относно участието на Република България и Румъния като договарящи страни и до края на периода, установен в параграф 1б, Швейцария запазва на годишна основа (*pro rata temporis*) в рамките на своята обща квота за трети държави, по отношение на работници, наети в Швейцария, и за самостоятелно заети лица, които са граждани на тези нови държави-членки, следния минимален брой нови разрешения за пребиваване (*) в съответствие със схемата по-долу:

Период	Брой разрешения за период, равен на или надвишаващ една година	Брой разрешения за период, по-дълъг от четири месеца и по-кратък от една година
До края на първата година	362	3 620
До края на втората година	523	4 987
До края на третата година:	684	6 355
До края на четвъртата година	885	7 722
До края на петата година	1 046	9 090

(*) Тези разрешения се предоставят в допълнение на квотите, определени в член 10 от настоящото споразумение, запазени за наети и самостоятелно заети лица, граждани на държавите-членки към момента на подписване на настоящото споразумение (21 юни 1999 г.), и на държавите-членки, придобили статут на договарящи страни по настоящото споразумение съгласно протокола от 2004 г. Те допълват също така броя разрешения, предоставени по съществуващите двустранни споразумения за обмен на стажанти между Швейцария и новите държави-членки.“;

г) след параграф 4б се вмъква следният параграф:

„4в. В края на периода, установен в параграф 1б и в настоящия параграф, и до 10 години след влизането в сила на протокола към настоящото споразумение относно участието на Република България и Румъния като договарящи страни към гражданите на тези нови държави-

членки ще се отнасят разпоредбите на член 10, параграф 4 от настоящото споразумение.

В случай на сериозни сътресения на пазара на труда или заплаха за подобни такива Швейцария и всяка от новите държави-членки, която е въвела преходни мерки, уведомява Съвместния комитет относно тези обстоятелства преди края на петгодишния преходен период, определен в параграф 2б, втора алинея. В такъв случай уведомяващата страна може да продължи да прилага към работниците, наети на нейна територия, мерките, описани в параграфи 1б, 2б и 3б, за период седем години след влизането в сила на гореспоменатия протокол. В този случай годишният брой разрешения за пребиваване, упоменат в параграф 1б, се определя, както следва:

Период	Брой разрешения за период, равен на или надвишаващ една година	Брой разрешения за период, по-дълъг от четири месеца и по-кратък от една година
До края на шестата година	1 126	10 457
До края на седмата година	1 207	11 664“

д) след параграф 5а се вмъква следният параграф:

„5б. Преходните разпоредби от параграфи 1б, 2б, 3б и 4в, и по-специално тези от параграф 2б относно приоритета на работниците, интегрирани в редовния пазар на труда, и контрола върху заплащането и условията на труд, не се прилагат към наети и самостоятелно заети лица, които към момента на влизане в сила на протокола към настоящото споразумение по отношение на участието като договарящи страни на Република България и Румъния имат право да извършват стопанска дейност на територията на договорните страни. Такива лица се ползват от професионална и географска мобилност.

Притежателите на разрешения за пребиваване, валидни за по-малко от една година, имат право на подновяване на своите разрешения; изчерпването на определените квоти разрешения не може да бъде прилагано срещу тях. Притежателите на разрешителни за пребиваване, валидни за период, равен или превишаващ една година, автоматично имат право на удължаване на техните разрешения. Такива наети и самостоятелно заети лица се ползват от правото на свободно придвижване, предоставено на трайно установени лица, съгласно основните разпоредби на настоящото споразумение, и по-конкретно член 7 от него, от влизането в сила на гореспоменатия протокол.“

3. В член 27, параграф 2 от приложение I към споразумението позоваването на „член 10, параграфи 2, 2а, 4а и 4б“ се заменя с позоваване на „член 10, параграфи 2, 2а, 2б, 4а, 4б и 4в“.

Член 3

Чрез дерогация от член 25 от приложение I към споразумението се прилагат преходните периоди съгласно приложение I към настоящия протокол.

Член 4

1. Приложение II към споразумението се изменя в съответствие с приложение 2 към настоящия протокол.

2. Приложение III към споразумението се адаптира посредством решение на Съвместния комитет, създаден съгласно член 14 от споразумението.

Член 5

1. Приложения 1 и 2 към настоящия протокол представляват неразделна част от него.

2. Настоящият протокол, заедно с протокола от 2004 г., представлява неразделна част от споразумението.

Член 6

1. Настоящият протокол се ратифицира или одобрява от Съвета на Европейския съюз, от името на държавите-членки и Европейската общност, и от Конфедерация Швейцария в съответствие с техните собствени процедури.

2. Съветът на Европейския съюз и Швейцария се нотифицират взаимно относно приключването на тези процедури.

Член 7

Настоящият протокол влиза в сила на първия ден от първия месец след датата на последната нотификация за ратификация или одобрение.

Член 8

Настоящият протокол остава в сила за същия срок и в съответствие със същите условия, както споразумението.

Член 9

1. Настоящият протокол, както и декларациите, приложени към него, се изготвят на английски, български, гръцки, датски, естонски, испански, италиански, латвийски, литовски, малтийски, немски, нидерландски, полски, португалски, румънски, словашки, словенски, унгарски, фински, френски, чешки и шведски език, като текстовете на всеки един от тези езици са еднакво автентични.

2. Българската и румънската езикова версия на споразумението, включващи всички приложения, протоколи към него и заключителния акт, са еднакво автентични. Съвместният комитет, създаден съгласно член 14 от споразумението, одобрява автентичните текстове на споразумението на новите езици.

Съставено в Брюксел, на двадесет и седми май две хиляди и осма година.

Hecho en Bruselas, el veintisiete de mayo de dos mil ocho.

V Bruselu dne dvacátého sedmého května dva tisíce osm.

Udfærdiget i Bruxelles den syvogtyvende maj to tusind og otte.

Geschehen zu Brüssel am siebenundzwanzigsten Mai zweitausendacht.

Kahe tuhande kaheksanda aasta maikuu kahekümne seitsmenda päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι εφτά Μαΐου δύο χιλιάδες οκτώ.

Done at Brussels on the twenty-seventh day of May in the year two thousand and eight.

Fait à Bruxelles, le vingt-sept mai deux mille huit.

Fatto a Bruxelles, addì ventisette maggio duemilaotto.

Briselē, divtūkstoš astotā gada divdesmit septītajā maijā.

Priimta du tūkstančiai aštuntų metų gegužės dvidešimt septintą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétezer-nyolcadik év május havának huszonhetedik napján.

Magħmul fi Brussell, fis-sebgha u ghoxrin jum ta' Mejju tas-sena elfejn u tmienja.

Gedaan te Brussel, de zevenentwintigste mei tweeduizend acht.

Sporządzono w Brukseli, dnia dwudziestego siódmego maja roku dwa tysiące ósmego.

Feito em Bruxelas, em vinte e sete de Maio de dois mil e oito.

Întocmit la Bruxelles, douăzeci și șapte mai două mii opt.

V Bruseli dňa dvadsiateho siedmeho mája dvetisícosem.

V Bruslju, dne sedemindvajsetega maja leta dva tisoč osem.

Tehty Brysselissä kahdentenäkymmenentenäseitsemäntenä päivänä toukokuuta vuonna kaksi-tuhattakahdeksan.

Som skedde i Bryssel den tjugosjunde maj tjugohundraåtta.

За държавите-членки
Por los Estados miembros
Za členské státy
For medlemsstaterne
Für die Mitgliedstaaten
Liikmesriikide nimel
Για τα κράτη μέλη
For the Member States
Pour les États membres
Per gli Stati membri
Dalībvalstu vārdā
Valstybių narių vardu
A tagállamok részéről
Għall-Istati Membri
Voor de lidstaten
W imieniu państw członkowskich
Pelos Estados-Membros
Pentru statele membre
Za členské štáty
Za države članice
Jäsenvaltioiden puolesta
På medlemsstaternas vägnar

За Европейската общност
Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
Az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Pentru Comunitatea Europeană
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
För Europeiska gemenskapen

Für die Schweizerische Eidgenossenschaft
Pour la Confédération suisse
Per la Confederazione svizzera

ПРИЛОЖЕНИЕ 1

Преходни мерки за закупуването на земя и второ жилище**1. Република България**

Република България може да поддържа за период от пет години след влизането в сила на настоящия протокол ограниченията, заложи в нейното законодателство, съществуващи в момента на подписване на протокола, относно придобиването на собственост върху земя за второ жилище от швейцарски граждани, които не пребивават в България, и от юридически лица, учредени в съответствие с швейцарското законодателство.

Разпоредбата на преходната алинея не се прилага за швейцарски граждани, законно пребиваващи в България, към които се прилагат правилата и процедурите, на които се подчиняват българските граждани.

Република България може да поддържа за период от седем години от датата на влизане в сила на настоящия протокол ограниченията, заложи в нейното законодателство, съществуващи в момента на подписване на протокола, относно придобиването на собственост върху земеделска земя, гори и горска земя от швейцарски граждани и от юридически лица, учредени в съответствие с швейцарското законодателство. При никакви обстоятелства швейцарски гражданин не може да бъде третиран по-неблагоприятно при придобиването на земеделска земя, гори и горска земя от установеното към момента на подписване на настоящия протокол положение или да бъде третиран по по-рестриктивен начин в сравнение с гражданин на трета държава.

Самостоятелно заети земеделски производители, които са швейцарски граждани и желаят да се установят и да пребивават в Република България, са извън обхвата на разпоредбите на преходната алинея или на каквито и да било процедури, различни от тези, прилагани към български граждани.

Общ преглед на тези преходни мерки ще бъде направен на третата година след датата на влизане в сила на настоящия протокол. Съвместният комитет може да реши да съкрати или да прекрати преходния период, посочен в първата алинея.

2. Румъния

Румъния може да поддържа за период от пет години след влизането в сила на настоящия протокол ограниченията, заложи в нейното законодателство, съществуващи в момента на подписване на протокола, относно придобиването на собственост върху земя за второ жилище от швейцарски граждани, които не пребивават в Румъния, и от дружества, учредени в съответствие с швейцарското законодателство и които не са установени и не разполагат с клон или представителство на територията на Румъния.

Разпоредбата на преходната алинея не се прилага за швейцарски граждани, законно пребиваващи в Румъния, към които се прилагат правилата и процедурите, на които се подчиняват румънските граждани.

Румъния може да поддържа за период от седем години от датата на влизане в сила на настоящия протокол ограниченията, заложи в нейното законодателство, съществуващи към момента на подписване на протокола, относно придобиването на собственост върху земеделска земя, гори и горска земя от швейцарски граждани и от дружества, учредени в съответствие с швейцарското законодателство и които не са нито установени, нито регистрирани в Румъния. При никакви обстоятелства швейцарски гражданин не може да бъде третиран по-неблагоприятно при придобиването на земеделска земя, гори и горска земя от установеното към момента на подписване на настоящия протокол положение или да бъде третиран по по-рестриктивен начин в сравнение с гражданин на трета държава.

Самостоятелно заети земеделски производители, които са швейцарски граждани и желаят да се установят и да пребивават в Румъния, са извън обхвата на разпоредбите на преходната алинея или на каквито и да било процедури, различни от тези, прилагани към румънски граждани.

Общ преглед на тези преходни мерки ще бъде направен на третата година след датата на влизане в сила на настоящия протокол. Съвместният комитет може да реши да съкрати или да прекрати преходния период, посочен в първата алинея.

ПРИЛОЖЕНИЕ 2

Приложение II към Споразумението между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга страна, за свободното движение на хора се изменя, както следва:

1. Под заглавието „За целите на настоящото споразумение регламентът се адаптира, както следва:“ раздел А, точка 1 от приложение II към споразумението се изменя, както следва:

- а) в буква и), относно приложение III, част А, след последния текст „Словакия — Швейцария“ се добавя следното:

„България — Швейцария

Никакви.

Румъния — Швейцария

Няма конвенция.“;

- б) в буква й), относно приложение III, част Б, след последния текст „Словакия — Швейцария“ се добавя следното:

„България — Швейцария

Никакви.

Румъния — Швейцария

Няма конвенция.“

2. Под заглавието „Раздел А: актове, посочени във“, в точка 1 „Регламент (ЕИО) № 1408/71“ след „304R 631: Регламент (ЕО) № 631/2004 ...“ се вмъква следното:

„Раздел 2 (Свободно движение на хора — социална сигурност) от Регламент (ЕО) № 1791/2006 на Съвета от 20 ноември 2006 г. за адаптиране на някои регламенти и решения в областта на свободното движение на стоки, свободното движение на хора, дружественото право, политиката на конкуренция, селското стопанство (включително ветеринарно и фитосанитарно законодателство), транспортната политика, данъчното облагане, статистиката, енергетиката, околната среда, сътрудничеството в областта на правосъдието и вътрешните работи, митническия съюз, външните отношения, общата външна политика и политика на сигурност и институциите поради присъединяването на България и Румъния, доколкото разпоредбите му засягат актове на Общността, посочени в приложение II към настоящото споразумение.“

3. Под заглавието „Раздел А: актове, посочени във“, в точка 2 „Регламент (ЕИО) № 574/72“ след „304R 631: Регламент (ЕО) № 631/2004 ...“ се вмъква следното:

„Раздел 2 (Свободно движение на хора — социална сигурност) от Регламент (ЕО) № 1791/2006 на Съвета от 20 ноември 2006 г. за адаптиране на някои регламенти и решения в областта на свободното движение на стоки, свободното движение на хора, дружественото право, политиката на конкуренция, селското стопанство (включително ветеринарно и фитосанитарно законодателство), транспортната политика, данъчното облагане, статистиката, енергетиката, околната среда, сътрудничеството в областта на правосъдието и вътрешните работи, митническия съюз, външните отношения, общата външна политика и политика на сигурност и институциите поради присъединяването на България и Румъния, доколкото разпоредбите му засягат актове на Общността, посочени в приложение II към настоящото споразумение.“

4. Под заглавието „Раздел Б: Актове, които договарящите страни трябва да вземат предвид“, в точки „4.18. 383 D 0117: Решение № 117 ...“, „4.27. 388 D 64: Решение № 136 ...“, „4.37.393 D 825: Решение № 150 ...“, след „12003 TN 02/02 А: Акт относно условията за присъединяване на Чешката република, Република Естония, ...“, и в точка „4.77: Решение № 192 ...“ се вмъква следното:

„Раздел 2 (Свободно движение на хора — социална сигурност) от Регламент (ЕО) № 1791/2006 на Съвета от 20 ноември 2006 г. за адаптиране на някои регламенти и решения в областта на свободното движение на стоки, свободното движение на хора, дружественото право, политиката на конкуренция, селското стопанство (включително ветеринарно и фитосанитарно законодателство), транспортната политика, данъчното облагане, статистиката, енергетиката, околната среда, сътрудничеството в областта на правосъдието и вътрешните работи, митническия съюз, външните отношения, общата външна политика и политика на сигурност и институциите поради присъединяването на България и Румъния, доколкото разпоредбите му засягат актове на Общността, посочени в приложение II към настоящото споразумение.“

5. За работници, които са граждани на Република България и Румъния, разпоредбите, съдържащи се в раздел „Застраховка срещу безработица“, параграф 1 от протокола към приложение II, се прилагат до края на седмата година след влизането в сила на настоящия протокол.

СЪВМЕСТНА ДЕКЛАРАЦИЯ ОТНОСНО АДАПТИРАНЕТО НА ПРИЛОЖЕНИЕ III КЪМ СПОРАЗУМЕНИЕТО

Договарящите страни декларират, че с оглед на безпрепятственото изпълнение на споразумението приложение III към него ще бъде адаптирано възможно най-скоро, за да включи, между другото, Директива 2005/36/ЕО, както е изменена от Директива 2006/100/ЕО, и новите швейцарски текстове.

ДЕКЛАРАЦИЯ ОТ ШВЕЙЦАРИЯ ОТНОСНО АВТОНОМНИ МЕРКИ КЪМ ДАТАТА НА ПОДПИСВАНЕ

Швейцария ще предостави временен достъп до своя трудов пазар на граждани на новите държави-членки въз основа на своето национално законодателство преди влизането в сила на временните спогодби, съдържащи се в протокола. За тази цел Швейцария ще предостави специфични квоти за краткосрочни, както и за дългосрочни разрешения за работа, съгласно определеното в член 10, параграф 1 от споразумението, в полза на граждани на новите държави-членки, считано от датата на подписване на настоящия протокол. Квотите ще се състоят от 282 дългосрочни разрешения и 1 006 краткосрочни разрешения годишно. Освен това на 2 011 работници на краткосрочно назначение ще бъде разрешено да пребивават по-малко от 4 месеца.

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА**от 18 май 2009 година**

**за установяване на позицията, която ще бъде приета от името на Общността в рамките на
Международния съвет по зърното, по отношение на удължаването на срока на действие на
Конвенцията за търговията със зърно от 1995 г.**

(2009/393/ЕО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

РЕШИ:

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,
и по-специално член 133 от него във връзка с член 300,
параграф 2, втора алинея от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като има предвид, че:

- (1) Конвенцията за търговията със зърно от 1995 г. бе сключена от Общността с Решение 96/88/ЕО на Съвета ⁽¹⁾ и срокът ѝ на действие е редовно удължаван за нови периоди от две години. За последен път срокът ѝ на действие бе удължен с решение на Международния съвет по зърното през юни 2007 г. и тя остава в сила до 30 юни 2009 г. Общността е заинтересована от допълнителното удължаване на срока ѝ на действие. Поради това Комисията, като представител на Общността в Конвенцията за търговията със зърно, следва да бъде упълномощена да гласува в подкрепа на подобно удължаване,

Член единствен

Позицията на Общността в рамките на Международния съвет по зърното е да гласува в подкрепа на удължаването на срока на действие на Конвенцията за търговията със зърно от 1995 г. за допълнителен период от не повече от две години.

Комисията се упълномощава да изрази тази позиция в рамките на Международния съвет по зърното.

Съставено в Брюксел на 18 май 2009 година.

За Съвета
Председател
J. КИНОУТ

⁽¹⁾ ОВ L 21, 27.1.1996 г., стр. 47.

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА**от 18 май 2009 година**

**за установяване на позицията, която ще бъде приета от името на Общността в рамките на
Международния съвет по захарта, по отношение на удължаването на срока на действие на
Международното споразумение за захарта от 1992 г.**

(2009/394/ЕО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

РЕШИ:

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,
и по-специално член 133 от него във връзка с член 300,
параграф 2, втора алинея от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като има предвид, че:

Международното споразумение за захарта от 1992 г. бе сключено от Общността с Решение 92/580/ЕИО на Съвета ⁽¹⁾ и влезе в сила на 1 януари 1993 г. за срок от три години, до 31 декември 1995 г. Оттогава срокът му на действие е редовно удължаван за нови периоди от две години. Срокът на действие на споразумението бе удължен за последен път с решение на Международния съвет за захарта от май 2007 г. и споразумението е в сила до 31 декември 2009 г. Общността е заинтересована от допълнителното удължаване на срока му на действие. Поради това Комисията, като представител на Общността в Международния съвет за захарта, следва да бъде упълномощена да гласува в подкрепа на подобно удължаване,

Член единствен

Позицията на Общността в рамките на Международния съвет за захарта е да гласува в подкрепа на удължаването на срока на действие на Международното споразумение за захарта от 1992 г. за нов период от не повече от две години.

Комисията се упълномощава да изрази тази позиция в рамките на Международния съвет за захарта.

Съставено в Брюксел на 18 май 2009 година.

За Съвета
Председател
J. KOHOUT

⁽¹⁾ ОВ L 379, 23.12.1992 г., стр. 15.

КОМИСИЯ

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 14 май 2009 година

относно пускането на пазара за употреба от съществено значение на биоциди, съдържащи темефос, във френските отвъдморски департаменти

(нотифицирано под номер C(2009) 3744)

(само текстът на френски език е автентичен)

(2009/395/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1451/2007 на Комисията от 4 декември 2007 година относно втората фаза на 10-годишната работна програма, посочена в член 16, параграф 2 от Директива 98/8/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно пускането на пазара на биоциди⁽¹⁾, и по-специално член 5, параграф 3 от него,

като има предвид, че:

(1) В член 16, параграф 2, първата алинея от Директива 98/8/ЕО на Европейски парламент и на Съвета⁽²⁾ (наричана по-долу „Директивата“) се предвижда Комисията да започне 10-годишна работна програма за системно проучване на всички активни вещества, които са на пазара към 14 май 2000 г. (наричана по-долу „Програмата за преразглеждане“).

(2) За темефос бе установено, че е пуснат на пазара преди 14 май 2000 г. като активно вещество в биоциди за цели, различни от посочените в член 2, параграф 2, букви в) и г) от Директива 98/8/ЕО. В рамките на определения срок не бе представено досие в подкрепа на включването на темефос в приложения I, IА или IБ към Директивата.

(3) В съответствие с член 4, параграф 2, първата алинея от Регламент (ЕО) № 2032/2003 на Комисията⁽³⁾ държавите-членки трябваше да отменят съществуващите разрешения или регистрации за биоциди, съдържащи темефос, в сила от 1 септември 2006 г. Съгласно член 4, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1451/2007 (наричан по-долу „Регламентът“) на пазара не следва да продължават да бъдат пускани биоциди, съдържащи темефос.

(4) В член 5 от Регламента са определени условията, при които държавите-членки могат да поискат от Комисията дерогация от разпоредбите, определени в член 4, параграф 1 от Регламента, както и условията за предоставяне на подобна дерогация.

(5) С Решение 2007/226/ЕО на Комисията⁽⁴⁾ последната предостави такава дерогация за биоциди, съдържащи темефос за целите на контрол върху комарите като носители на сериозни болести във френските отвъдморски департаменти. Дерогацията бе предоставена до 14 май 2009 г.

(6) Франция подаде искане към Комисията за удължаване на срока на дерогацията до 14 май 2010 г., заедно с информация, демонстрираща необходимост от продължаване на употребата на темефос. На 13 февруари 2009 г. искането на Франция бе направено обществено достояние от страна на Комисията с помощта на електронни средства. По време на 60-дневния период на обществено допитване не бяха изразени резерви спрямо искането.

(7) Предвид мащаба на епидемиите от болести, разпространявани от комари във френските отвъдморски департаменти, е уместно употребата на темефос да продължи да бъде разрешена в ситуации, при които третирането с други вещества или биоциди е неефикасно. Поради това изглежда необходимо срокът за поэтапното прекратяване на употребата на това вещество, с цел да се позволи неговото заместване с други подходящи вещества, да бъде удължен допълнително,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Чрез дерогация от член 4, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1451/2007 Франция може да разреши пускането на пазара на биоциди, съдържащи темефос (ЕО № 222 191 1; CAS № 3383-96-8), за целите на контрола върху комарите като носители на сериозни болести във френските отвъдморски департаменти до 14 май 2010 г.

⁽¹⁾ ОВ L 325, 11.12.2007 г., стр. 3.

⁽²⁾ ОВ L 123, 24.4.1998 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 307, 24.11.2003 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 97, 12.4.2007 г., стр. 47.

Член 2

1. При даване на разрешение за пускане на пазара на биоциди, съдържащи темефос, в съответствие с член 1 Франция гарантира, че са спазени следните условия:

- а) продължителната употреба е възможна единствено при условие че биоцидите, съдържащи темефос, са одобрени за планираната употреба от съществено значение;
- б) продължителната употреба се приема единствено дотолкова, доколкото тя няма неблагоприятни последици върху здравето на човека или на животните или върху околната среда;
- в) при даване на одобрение се въвеждат всички целесъобразни мерки за намаляване на риска;
- г) биоцидите, останали на пазара след 1 септември 2006 г., се етикетират отново, за да съответстват на условията за ограничена употреба;

д) при възможност титулярите на одобрение или Франция търсят алтернативи на подобни употреби.

2. Най-късно на 14 май 2010 г. Франция уведомява Комисията за прилагането на параграф 1 и по-специално за действията, предприети съгласно буква д) от посочения параграф.

Член 3

Адресат на настоящото решение е Френската република.

Съставено в Брюксел на 14 май 2009 година.

За Комисията

Stavros DIMAS

Член на Комисията

ПРЕПОРЪКИ

КОМИСИЯ

ПРЕПОРЪКА НА КОМИСИЯТА

от 7 май 2009 година

относно подхода за регулиране на цените за терминиране на фиксирана и мобилна връзка в ЕС

(2009/396/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рамкова директива) ⁽¹⁾, и по-специално член 19, параграф 1 от нея,

след консултация с Комитета за регулиране на съобщенията,

като има предвид, че:

- (1) Съгласно член 8, параграф 3 от Директива 2002/21/ЕО националните регулаторни органи (НРО) допринасят за развитието на вътрешния пазар, *inter alia*, като сътрудничат помежду си и с Комисията по прозрачен начин, за да бъде гарантирано развитието на съгласувана регулаторна практика. По време на оценката на повече от 850 проектомерки, съобщени съгласно член 7 от Директива 2002/21/ЕО, бе установено обаче, че все още съществува несъгласуваност в регулирането на цените за терминиране на гласови повиквания.
- (2) Макар в повечето държави-членки, общо взето, да е предвидена известна форма за ориентиране на цените към себестойността, преобладават отклонения между държавите-членки по отношение на мерките за контрол върху цените. В допълнение към значителното разнообразие на избраните инструменти за определяне на разходите съществуват и различни практики в прилагането на тези инструменти. Това увеличава разликата между цените на едро за терминиране, прилагани в целия Европейски съюз, което само отчасти може да се обясни с национална специфика. Групата на европейските регулатори (ГЕР), създадена с Решение 2002/627/ЕО на Комисията ⁽²⁾, призна това в своята „Обща позиция

относно симетрията на цените за терминиране на фиксирана връзка и симетрията на цените за терминиране на мобилна връзка“. В редица случаи НРО също така разрешиха на по-малки оператори на фиксирани и мобилни мрежи по-високи цени за терминиране с обособеността, че тези оператори са новодошли на пазара и не са се възползвали от икономии от мащаба и/или са подложени на различаващи се условия по отношение на разходите. Тези асиметрии съществуват както вътре в държавите, така и между тях, макар постепенно да намаляват. ГЕР призна в своята обща позиция, че цените за терминиране следва обикновено да са симетрични и асиметрията изисква задоволително обосноваване.

- (3) Значителните отклонения в подхода за регулиране на цените за терминиране на фиксирана и мобилна връзка причиняват фундаментални нарушения в конкуренцията. Пазарите на терминирането на повикванията, т.е. осъществяването на крайната връзка, означават положение на двустранен достъп, при което се предполага, че и двамата свързващи се помежду си оператори ще извлекат полза от схемата, но тъй като тези оператори също така се конкурират помежду си за абонати, цените за терминиране могат да имат значителни стратегически и конкурентни последици. Когато цените за терминиране превишават ефективните разходи, това поражда прехвърляне на значителни средства между пазарите и потребителите на фиксирана и мобилна връзка. В допълнение, на пазари, където операторите притежават асиметрични пазарни дялове, това може да има за резултат значителни плащания от по-малки към по-големи конкуренти. Освен това равнището в абсолютна стойност на цените за терминиране на мобилна връзка остава високо в редица държави-членки в сравнение с тези, прилагани в множество държави извън Европейския съюз, а също и като цяло в сравнение с цените за терминиране на фиксирана връзка, като по този начин продължава да води до високи, макар и спадащи цени за крайните потребители. Високите цени за терминиране проявяват тенденция да водят до високи цени на дребно за генериране на повиквания и съответно до по-ниска степен на използване, като по този начин се намалява благосъстоянието на потребителите.

⁽¹⁾ ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 33.

⁽²⁾ ОВ L 200, 30.7.2002 г., стр. 38.

- (4) Липсата досега на хармонизация в прилагането на принципите за отчитане на разходите в пазара на терминиране демонстрира нуждата от общ подход, който да предостави по-голяма правна сигурност и подходящи стимули за потенциални инвеститори, както и да намали регулаторното бреме върху съществуващите оператори, които понастоящем действат в няколко държави-членки. Целта за съгласувано регулиране на пазарите за терминиране е ясна и приета от НРО, като беше изразена нееднократно от Комисията в контекста на нейната оценка на проекто-мерките съгласно член 7 от Директива 2002/21/ЕО.
- (5) Определени разпоредби на регулаторната рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги изискват прилагането на необходими и подходящи механизми за отчитане на разходите и на задължения за контрол върху цените, а именно членове 9, 11 и 13 във връзка със съображение 20 от Директива 2002/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно достъпа и взаимното свързване на електронните съобщителни мрежи и свързаните с тях съоръжения (Директива за достъпа) ⁽¹⁾.
- (6) Препоръка № 2005/698/ЕО на Комисията от 19 септември 2005 г. относно разделяне на отчетността и осчетоводяване на разходите съгласно регулаторната рамка за електронни съобщения ⁽²⁾ предостави рамка за съгласуваното прилагане на специфичните разпоредби, отнасящи се до осчетоводяването на разходите и разделянето на отчетността, с оглед да се подобри прозрачността на нормативните счетоводни системи, методики, одитни и отчетни процедури в полза на всички участващи страни.
- (7) Терминирането на гласови повиквания на едро е услугата, която е необходима за довеждане на повикванията до повиквания пост (при фиксирания мрежи) или абонат (при мобилните мрежи). Системата за таксуване в ЕС се основава на принципа „плаща мрежата на повикващата страна“, което означава, че таксата за терминиране се определя от повикваната мрежа и се плаща от повикващата мрежа. Повикваната страна не се таксува за тази услуга и обикновено няма стимул да реагира на определената от своя мрежов доставчик цена за терминиране. В този контекст прекомерната цена е основната грижа на регулаторните органи по отношение на конкуренцията. Високите цени за терминиране в крайна сметка се възстановяват чрез по-високи такси за повиквания за крайните потребители. Като се има предвид характерният за пазарите на терминиране двупосочен достъп, допълнителните потенциални проблеми за конкуренцията включват кръстосаното субсидиране между оператори. Тези потенциални проблеми за конкуренцията са обичайни за пазарите за терминиране както на фиксирана, така и на мобилна връзка. Поради това, предвид на способността на операторите, осъществяващи крайната връзка, и на стимулите за тях да повишават цените значително над разходите, ориентирането на цените към себестойността се счита за най-подходящата намеса за справяне с този проблем в средносрочна перспектива. В съображение 20 от Директива 2002/19/ЕО се отбелязва, че методът на възстановяване на разходите следва да е съобразен с конкретните обстоятелства. Предвид специфичните характеристики на пазарите на терминиране на повикванията и свързаните с това проблеми по конкуренцията и дистрибуцията, Комисията отдавна прие, че въвеждането на общ подход, основаващ се на ефективен стандарт за разходите, и прилагането на симетрични цени за терминиране биха повишили ефикасността и устойчивата конкуренция и биха увеличили в максимална степен ползите за потребителите по отношение на офертите за цени и услуги.
- (8) Съгласно член 8, параграф 1 от Директива 2002/21/ЕО държавите-членки гарантират, че при изпълнение на регулаторните задачи, определени в посочената директива и в специфичните директиви, и по-специално на онези, насочени към постигане на ефективна конкуренция, националните регулаторни органи отчитат в максимална степен, че е желателно регулирането да бъде технологически неутрално. В член 8, параграф 2 от Директива 2002/21/ЕО в допълнение се изисква НРО да насърчават конкуренцията, като наред с другото гарантират, че всички ползватели извличат максимална полза, що се отнася до избора, цената и качеството на услугата, и няма опорочаване или ограничаване на конкуренцията. За постигане на тези цели и съгласувано прилагане във всички държави-членки, регулираните цени за терминиране следва да бъдат намалени възможно най-бързо до разходите на ефективен оператор.
- (9) В една конкурентна среда операторите се конкурират въз основа на текущите разходи и не могат да бъдат компенсирани за разходи, които са били направени поради неефективност. Следователно цифровите данни за направени в миналото разходи трябва да бъдат коригирани в данни за текущите разходи, отразяващи разходите на ефективен оператор, прилагащ съвременна технология.
- (10) Оператори, които са компенсирани за направените действителни разходи за терминиране, нямат особени стимули да повишават ефективността. Прилагането на модел „отдолу нагоре“ е в съответствие с концепцията за развитие на ефективна мрежа за ефективен оператор, чрез което с използване на текущите разходи се конструира технико-икономически модел на ефективна мрежа. Той отразява по-скоро нужното количество оборудване, а не толкова предоставяното понастоящем, и не отчита предшестващите разходи.
- (11) Предвид факта, че един модел „отдолу нагоре“ се основава главно на производни данни, като например мрежовите разходи се изчисляват на базата на информация от продавачите на оборудване, регулаторите може да пожелаят да съчетаят резултатите от модел „отдолу нагоре“ с резултатите от модел „отгоре надолу“ с цел да получат възможно най-стабилни резултати и да избегнат големи несъответствия в оперативните разходи, капиталовите разходи и разпределението на разходите между хипотетичен и реален оператор. С цел да се установят и намалят възможни недостатъци на модела „отдолу нагоре“, като например информационна асиметрия, НРО може да сравни резултатите от подхода с модела „отдолу нагоре“ с тези, получени от съответен модел „отгоре надолу“, при който се използват данни, преминали през одит.

⁽¹⁾ ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 7.

⁽²⁾ ОВ L 266, 11.10.2005 г., стр. 64.

- (12) Разходният модел следва да се основава на избора на ефективни технологии, налични през периода от време, за който се отнася моделът, доколкото те могат да бъдат идентифицирани. Следователно при създаден днес модел „отдолу нагоре“ по принцип може да се приеме, че централната мрежа за фиксирани мрежи се основава на мрежа от следващо поколение (МСП). Моделът „отдолу нагоре“ за мобилни мрежи следва да се основава на комбинация от технологии от поколения 2 и 3, прилагани в частта за достъп до мрежата, което отразява предвижданата ситуация, докато за централната част може да се предполага, че ще се основава на МСП.
- (13) Като се имат предвид специфичните характеристики на пазарите на терминиране на повикванията, разходите за услугите по терминиране следва да се изчисляват въз основа на перспективните дългосрочни допълнителни разходи (ДЦР). При модел ДЦР всички разходи стават променливи и понеже се приема, че всички активи се подменят в дългосрочен план, определянето на таксите въз основа на ДЦР позволява ефективно възстановяване на разходите. Моделите ДЦР включват само тези разходи, които са предизвикани от предоставянето на определена добавка. Подходът на допълнителните разходи, при който се разпределят само ефективно направените разходи, които не биха възникнали, ако включената в добавката услуга не се предоставя повече (т.е. разходи, които могат да се избегнат), спомага за ефективно производство и потребление и свежда до минимум потенциалните нарушения на конкуренцията. Колкото по-голямо е отклонението на цените за терминиране от допълнителните разходи, толкова повече нарастват нарушенията в конкуренцията между пазарите на фиксирана и мобилна връзка и/или между операторите с асиметрични пазарни дялове и потоци на трафика. Поради това е оправдано прилагането на чист подход ДЦР, при който съответната добавка е терминирането като услуга на едро и който включва само разходи, които могат да се избегнат. Подход ДЦР би позволил също така възстановяване на всички фиксирани и променливи разходи (като се приема, че фиксирани разходи се превръщат в променливи в дългосрочен план), които са допълнителни за предоставянето на услуга на едро за терминиране на гласови повиквания, като по този начин би улеснил ефикасното възстановяване на разходите.
- (14) Разходите, които могат да се избегнат, представляват разликата между установените общи разходи в дългосрочен план на един оператор, предоставящ своята пълна гама от услуги, и установените общи разходи в дългосрочен план на този оператор, предоставящ своята пълна гама от услуги, с изключение на услугата на едро за терминиране, доставяна на трети страни (т.е. обособените разходи на оператор, който не предлага на трети страни услуга за терминиране). За да се гарантира правилно приписване на разходите, трябва да се направи разграничение между тези разходи, които са свързани с трафика, т.е. всички тези фиксирани и променливи разходи, които нарастват при увеличено ниво на трафика, и разходите, които не са свързани с трафика, т.е. всички тези разходи, които не нарастват при увеличено ниво на трафика. За определяне на разходите по предоставянето на едро терминиране, които могат да се избегнат, следва да се пренебрегнат несвързаните с трафика разходи. След това може да е уместно свързаните с трафика разходи да се припишат най-напред на други услуги (например генериране на повиквания, SMS, MMS, широколентова връзка, наети линии и т.н.), като терминирането на едро на гласови повиквания е последната услуга, която следва да се вземе предвид. Така разходите, приписани на услугата на едро за терминиране на повикванията, следва да се равняват само на допълнителните разходи, направени за предоставяне на услугата. Вследствие на това отчитането въз основа на подхода ДЦР на разходите за услуги на едро за терминиране на повиквания на пазарите на фиксирана и мобилна връзка следва да позволи възстановяване само на разходите, които биха отпаднали, ако терминирането не се предлага повече като услуга на едро на трети страни.
- (15) Може да се установи, че терминирането е услуга, която поражда ползи и за повикващата, и за повикваната страна (ако повикваният няма полза, той не би приел повикването), което от своя страна навежда на мисълта, че и двете страни имат участие в създаването на разходи. Използването на принципи за причинно-следствена връзка при определянето на разходно ориентирани цени предполага, че причинителят на разходите следва да поеме тези разходи. Като се отчита двустранният характер на пазарите за терминиране с причиняване на разходи от две страни, не всички съответни разходи трябва да се възстановяват чрез регулираната такса на едро за терминиране. За целите на настоящата препоръка обаче всички разходи по предоставяне на едро на услугата за терминиране, които могат да се избегнат, могат да се възстановят чрез таксата на едро, т.е. всички тези разходи нарастват в отговор на увеличение на трафика за терминиране на едро.
- (16) При определянето на цени за терминиране всякакво отклонение от едно-единствено равнище на ефективни разходи следва да се основава на обективни различия в разходите извън контрола на операторите. При фиксирани мрежи не са установени такива обективни различия в разходите извън контрола на операторите. При мобилните мрежи *неравномерното разпределение на радиочестотния спектър* може да бъде счетено за външен фактор, в резултат на който има различия в единичните разходи между мобилните оператори. Дължащи се на външни фактори различия в разходите могат да възникнат, когато разпределението на радиочестотния спектър не е извършено чрез пазарни механизми, а въз основа на последователна процедура на лицензиране. Когато разпределението на радиочестотния спектър се извършва чрез пазарни механизми, като например търгове, или когато съществува вторичен пазар, причинените от честотите различия в разходите се определят в по-голяма степен вътрешно и е вероятно да бъдат значително намалени или премахнати.
- (17) Новите участници в пазара на мобилна връзка могат обаче да направят по-големи единични разходи през преходен период, докато достигнат минималния ефективен мащаб. При такова положение НРО могат да им позволят, след като са установили, че на пазара на дребно съществуват пречки за навлизане на пазара и разрастване, да възстановят своите по-високи допълнителни разходи в сравнение с тези на моделиран оператор за преходен период до четири години след навлизане на пазара. Като се има предвид общата позиция на GER, е разумно да се предвиди период от четири години за постепенно

премахване на асиметриите въз основа на оценката, че на пазара на мобилна връзка може да се очаква три до четири години след навлизането в него да се постигне дял между 15 и 20 %, необходим за доближаване до нивото на минималния ефективен мащаб. Положението е различно за новите участници в пазара на фиксирана връзка, които имат възможност да постигнат ниски единични разходи, като съсредоточат своите мрежи върху маршрути с голяма плътност в отделни географски райони, и/или да наемат съответни мрежови входове от историческите оператори.

- (18) Предпочитаният подход е метод на амортизация, който отразява икономическата стойност на даден актив. Ако обаче разработването на издържан икономически модел на амортизация не е осъществимо, тогава са възможни други подходи, включително линейна амортизация, анюитет и изместен анюитет (*tilted annuities*). Критерият за избор измежду алтернативните подходи е степента, в която те се доближават до икономическа оценка на амортизацията. Така, ако разработването на издържан икономически модел на амортизация не е възможно, тогава поотделно трябва да се проучи амортизационният профил на всеки един основен актив в модела „отдолу нагоре“ и следва да се избере този подход, генериращ амортизационен профил, подобен на този на икономическата амортизация.
- (19) По отношение на ефективния мащаб, на пазарите на фиксирана и мобилна връзка важат различни фактори. Минималният ефективен мащаб може да бъде постигнат на различни равнища в секторите на фиксирана и мобилна връзка, тъй като това зависи от приложимите към всеки от тях различни регулаторни и търговски условия.
- (20) Когато регулират таксите на едро за терминиране, НРО следва нито да пречат, нито да забраняват на оператори да преминават в бъдеще към алтернативни схеми за обмен на трафика за терминиране, стига тези схеми да са съвместими с конкурентен пазар.
- (21) Преходен период до 31 декември 2012 г. следва да се счита за достатъчно дълъг, за да позволи на НРО да въведат модела за разходите, а на операторите — да адаптират съответно своите бизнес планове, докато, от друга страна, се признава спешната нужда да се гарантира, че потребителите извличат максимални ползи от основаващи се на ефективните разходи цени за терминиране.
- (22) За НРО с ограничени ресурси по изключение може да е необходим допълнителен преходен период за подготовка на препоръчания модел за разходите. При такива обстоятелства, ако един НРО е в състояние да демонстрира, че методика (например бенчмаркинг), различаваща се от основаващ се на текущите разходи модел ДДР, дава резултати, които са съвместими с настоящата препоръка,

и генерира ефективни резултати, съвместими с тези в конкурентен пазар, той може да обмисли определянето на временни цени, основаващи се на алтернативен подход, до 1 юли 2014 г. Когато за НРО с ограничени ресурси обективно би било прекомерно да прилагат след тази дата препоръчаната методика за разходите, тези НРО могат да продължат да прилагат алтернативна методика до датата за преразглеждане на настоящата препоръка, ако органът, създаден за сътрудничество между НРО и Комисията, включително неговите съответни работни групи, не предостави достатъчно практическа подкрепа и насоки за преодоляване на това ресурсно ограничение, и по-специално за справяне с разходите по прилагане на препоръчаната методика. Такъв резултат от алтернативни методики следва да не превишава средната стойност на цените за терминиране, определени от НРО, прилагащи препоръчаната методика за разходите.

- (23) Настоящата препоръка беше обект на публична консултация,

ПРЕПОРЪЧВА:

1. Когато се налагат задължения за контрол върху цените и отчетност на разходите в съответствие с член 13 от Директива 2002/19/ЕО на операторите, определени от националните регулаторни органи (НРО) като притежаващи значителна пазарна сила на пазарите на едро за терминиране на гласови повиквания по отделни обществени телефонни мрежи (наричани по-долу „пазари за терминиране на фиксирана и мобилна връзка“) в резултат на пазарен анализ, извършен в съответствие с член 16 от Директива 2002/21/ЕО, НРО следва да определят цени за терминиране въз основа на разходите, направени от ефективен оператор. Това означава, че те биха били и симетрични. При извършването на това НРО следва да действат по начина, посочен по-долу.
2. Препоръчва се оценката на ефективните разходи да се основава на текущите разходи и на използването на подход „отдолу нагоре“ за моделиране, използващ дългосрочните допълнителни разходи (ДДР) като съответна методика за отчитане на разходите.
3. НРО могат да сравнят резултатите от подхода по модела „отдолу нагоре“ с тези от модела „отгоре надолу“, при който се използват данни, преминали през одит, с оглед да се провери и подобри качеството на резултатите и могат да направят съответни корекции.
4. Разходният модел следва да се основава на ефективни технологии, които да са на разположение през периода от време, за който се отнася моделът. Поради това централната част и на фиксирания, и на мобилните мрежи може по принцип да се основава на мрежа от следващо поколение (МСП). Частта за достъп до мобилни мрежи следва да се основава на комбинация от телефония от поколения 2 и 3.

5. Различните категории разходи, които се разглеждат тук, се определят, както следва:
- а) „допълнителни разходи“ са тези разходи, които могат да се избегнат, ако специфична добавка не се предлага повече;
 - б) „свързани с трафика разходи“ са всички тези фиксирани и променливи разходи, които нарастват при увеличено ниво на трафика.
6. В рамките на модела ДЦР съответната добавка следва да се определи като услугата за терминиране на гласови повиквания, предоставяна на едро на трети страни. Това означава, че при оценката на допълнителните разходи НРО следва да установят разликата между общите дългосрочни разходи на един оператор, предоставящ своята пълна гама от услуги, и общите дългосрочни разходи на този оператор при отсъствието на услугата за терминиране, предоставяна на едро на трети страни. Трябва да се направи разграничение между разходи, свързани с трафика, и несвързани с трафика разходи, като последните следва да се пренебрегнат при изчисляване на цени на едро за терминиране. Препоръчваният подход за установяване на съответните допълнителни разходи се състои в това, най-напред да се определят свързаните с трафика разходи, дължащи се на услуги, различаващи се от терминирането на едро на гласови повиквания, и едва накрая само оставащите свързани с трафика разходи да се припишат на услугата на едро за терминиране на гласови повиквания. Това означава, че на регулираните услуги за терминиране на гласови повиквания следва да се припишат само тези разходи, които биха се избегнали, ако услугата на едро за терминиране на гласови повиквания не се предоставя повече на трети страни. Принципите за изчисляване на добавката за услугата на едро за терминиране на гласови повиквания, съответно във фиксирани и мобилни мрежи за терминиране, са доразвити в приложението.
7. Препоръчваният подход за амортизация на активите е икономическата амортизация, когато е възможно.
8. Когато се взема решение относно подходящия мащаб за ефективност на моделирания оператор, НРО следва да се съобразяват с принципите на определяне на подходящия мащаб за ефективност в мрежи за терминиране на фиксирана и мобилна връзка, както е посочено в приложението.
9. Всяко определяне на равнища на ефективни разходи, което се отклонява от горепосочените принципи, следва да бъде оправдано от обективни различия в разходите, които са извън контрола на съответните оператори. Такива обективни различия в разходите могат да възникнат на пазарите за терминиране на мобилна връзка поради неравномерно разпределение на радиочестотния спектър. В размера, в който в разходния модел е включен допълнителен радиочестотен спектър, необходим за предоставяне на едро на терминиране, НРО следва редовно да преразглеждат всякакви обективни различия в разходите, като *inter alia* вземат под внимание дали в перспективен план има вероятност да бъде предоставен допълнителен радиочестотен спектър чрез пазарни процедури за прехвърляне или дали този недостатък по отношение на разходите намалява с течение на времето с увеличаване на обемите на по-късните участници.
10. Ако може да се докаже, че нов участник в пазара на мобилна връзка, действащ под минималния ефективен мащаб, прави по-големи единични разходи, отколкото моделираният оператор, НРО могат да позволят, след като са установили, че на пазара на дребно съществуват пречки за навлизане на пазара и разрастване, тези по-големи разходи да бъдат възстановени през преходен период посредством регулирани цени за терминиране. Такъв период следва да не превишава четири години от навлизането на пазара.
11. Настоящата препоръка не засяга предишни регулаторни решения, взети от НРО по отношение на повдигнатите тук въпроси. Независимо от това НРО следва да гарантират, че към 31 декември 2012 г. цените за терминиране се прилагат на симетрично равнище съобразно ефективните разходи в зависимост от обективните различия в разходите, установени в съответствие с точки 9 и 10.
12. При изключителни обстоятелства, когато един НРО, по-специално поради ограничени ресурси, не е в състояние своевременно да финализира препоръчания модел за разходите, а може да демонстрира, че методика, различаваща се от основаващ се на текущите разходи модел ДЦР, дава резултати, които са съвместими с настоящата препоръка, и генерира ефективни резултати, съвместими с тези в конкурентен пазар, той може да обмисли определянето на временни цени до 1 юли 2014 г., основаващи се на алтернативен подход. Когато за НРО с ограничени ресурси обективно би било прекомерно да прилагат след тази дата препоръчаната методика за разходите, тези НРО могат да продължат да прилагат алтернативна методика до датата за преразглеждане на настоящата препоръка, ако органът, създаден за сътрудничество между НРО и Комисията, включително неговите съответни работни групи, не предостави достатъчно практическа подкрепа и насоки за преодоляване на това ресурсно ограничение, и по-специално за справяне с разходите по прилагане на препоръчаната методика. Такъв резултат от алтернативни методики следва да не превишава средната стойност на цените за терминиране, определени от НРО, прилагащи препоръчаната методика за разходите.

13. Настоящата препоръка ще бъде преразгледана не по-късно от четири години след датата на прилагане.

14. Адресати на настоящата препоръка са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 7 май 2009 година.

За Комисията
Viviane REDING
Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ

Принципи за изчисляването на цени на едро за терминиране във фиксирани мрежи

Съответните допълнителни разходи (т.е. разходите, които могат да се избегнат) по услугата на едро за терминиране представляват разликата между общите дългосрочни разходи на един оператор, предоставящ своята пълна гама от услуги, и общите дългосрочни разходи на този оператор, не предоставящ на едро на трети страни услугата за терминиране.

Трябва да се направи разграничение между разходи, свързани с трафика, и разходи, несвързани с трафика, за да се гарантира правилно приписване на разходите. Несвързаните с трафика разходи следва да се пренебрегнат при изчисляване на цени на едро за терминиране. От свързаните с трафика разходи на съответната добавка за терминиране следва да се припишат само тези разходи, които биха се избегнали при отсъствие на услугата на едро за терминиране на гласови повиквания. Тези разходи, които могат да се избегнат, могат да се изчислят, като най-напред се определят свързаните с трафика разходи, дължащи се на услуги, различаващи се от терминирането на едро (например генериране на повикване, услуги по предаване на данни, интернет телевизия и др.), като само оставащите, свързани с трафика разходи се приписват на услугата на едро за терминиране на гласови повиквания.

По подразбиране разделителната точка между свързани и несвързани с трафика разходи обикновено е първата точка, в която става концентриране на трафика. В една публична комутируема телефонна мрежа обикновено се счита, че това е страната за възходящия поток на интерфейсната карта за линията в (отдалечения) концентратор. Еквивалентът при широколентовата мрежа от следващо поколение е картата за линията в DSLAM/MSAN⁽¹⁾. Когато DSLAM/MSAN е разположен в уличен шкаф, тогава трябва да се вземе под внимание дали предишната верига между шкафа и централата/главния разпределител е съвместно ползвано средство и следва да се разглежда като част от свързаните с трафика разходи, в който случай разделителната точка между свързани и несвързани с трафика разходи се намира в уличния шкаф. Ако за услугата за терминиране на гласови повиквания е определено специално оборудване, независимо от използваната технология, тогава разделителната точка остава на равнището на (отдалечения) концентратор.

Като се следва описаният по-горе подход, примерните разходи за включване в добавката за услугата по терминиране биха включвали допълнителния мрежов капацитет, нужен за пренос на допълнителния трафик за терминиране на едро (напр. допълнителната мрежова инфраструктура в размера, в който тя се определя от нуждата за увеличаване на капацитета за целите на преноса на допълнителния трафик за терминиране на едро), както и допълнителните разходи за търговия на едро, пряко свързани с предоставянето на едро на трети страни на услугата за терминиране.

За определяне на степента на ефективност на даден оператор за целите на разходния модел НРО следва да вземат под внимание, че при фиксирани мрежи операторите имат възможност да изградят своите мрежи в отделни географски райони и да се концентрират върху маршрути с голяма плътност и/или да наемат съответни мрежови входове от заварените национални оператори. Когато определят единичния ефективен мащаб за моделирания оператор, НРО следва поради това да вземат под внимание нуждата от насърчаване на ефективното навлизане на пазара, докато същевременно приемат, че при известни условия по-малките оператори могат да функционират с малки единични разходи в по-малки географски райони. Освен това може да се приеме, че по-малките оператори, които не могат да се мерят с предимствата на най-големите оператори от икономии от мащаб за по-обширни географски райони, ще закупуват мрежови входове на едро, вместо сами да предоставят услуги по терминиране.

Принципи за изчисляването на цени на едро за терминиране в мобилни мрежи

Съответните допълнителни разходи (т.е. разходите, които могат да се избегнат) по услугата на едро за терминиране представляват разликата между общите дългосрочни разходи на един оператор, предоставящ своята пълна гама от услуги, и общите дългосрочни разходи на този оператор, не предоставящ услугата за терминиране на едро на трети страни.

Трябва да се направи разграничение между разходи, свързани с трафика, и разходи, несвързани с трафика, за да се гарантира правилно приписване на разходите. Несвързаните с трафика разходи следва да се пренебрегнат при изчисляване на цени на едро за терминиране. От свързаните с трафика разходи на съответната добавка за терминиране следва да се припишат само тези разходи, които биха се избегнали при отсъствие на услугата на едро за терминиране на гласови повиквания. Тези разходи, които могат да се избегнат, могат да се изчислят, като най-напред се определят свързаните с трафика разходи, дължащи се на услуги, различаващи се от терминирането на едро (например генериране на повикване, SMS, MMS и др.), и само оставащите свързани с трафика разходи се приписват на услугата на едро за терминиране на гласови повиквания.

Разходите по мобилното абонатно устройство и картата SIM не са свързани с трафика и следва да се изключат от разходния модел за услугите на едро за терминиране на гласови повиквания.

Покритието може да се опише най-добре като способност или възможност да се направи единично повикване от която и да е точка в мрежата в определен момент, а капацитетът представлява допълнителните мрежови разходи, които са необходими за пренос на увеличено равнище на трафик. Нуждата да се предостави такова покритие на абонатите ще причини несвързани с трафика разходи, които следва да не се приписват на добавката за терминиране на едро. Инвестициите в зрели пазари на мобилна връзка се правят главно с оглед да се увеличи капацитетът и да се развият нови услуги, като това следва да бъде отразено в разходния модел. Поради това допълнителните разходи за услуги на едро за терминиране на гласови повиквания следва да изключват разходите за покритието, но следва да включват разходите за допълнителен капацитет в размера, в който те са причинени от предоставянето на услуги на едро за терминиране на гласови повиквания.

⁽¹⁾ Digital Subscriber Line Access Multiplexer/Multi-Service Access Node, т.е. „мултиплексор за достъп до цифровата абонатна линия/възел за достъп до няколко услуги“.

Разходите за използване на радиочестотния спектър (разрешението за запазване и използване на радиочестоти), направени по предоставяне на услуги на дребно на мрежови абонати, първоначално се определят от броя на абонатите, така че не са зависими от трафика и следва да не се начисляват като част от добавката за услугата на едро за терминиране. Разходите за придобиване на допълнителен радиочестотен спектър за увеличаване на капацитета (над минимума, необходим за предоставяне на услуги на дребно на абонатите) за целите на преноса на допълнителен трафик, произтичащ от предоставянето на едро на услугата за терминиране на гласови повиквания, следва да се включат като разходи за перспективни благоприятни възможности, когато е възможно.

Като се следва очертаваният по-горе подход, примерните разходи за включване в добавката за услугата по терминиране биха включвали допълнителния мрежов капацитет, нужен за пренос на допълнителния трафик на едро (напр. допълнителната мрежова инфраструктура в размера, в който тя се определя от нуждата за увеличаване на капацитета за целите на преноса на допълнителния трафик на едро). Такива свързани с мрежата разходи биха могли да включват допълнителни мобилни централи или опорна инфраструктура, пряко необходима за пренос за трети страни на трафика за терминиране. Освен това, когато някои мрежови елементи се ползват съвместно с цел предоставяне на услуги по генериране и терминиране на повиквания, като например клетъчни обекти или базови приемопредавателни станции, тези мрежови елементи се включват в разходния модел за терминирането в размера, в който те са нужни поради необходимия допълнителен капацитет за пренос на трафика по терминиране от трети страни. Освен това следва да се вземат предвид и допълнителните разходи за радиочестотен спектър, както и разходите за търговия на едро, пряко свързани с предоставянето на едро на трети страни на услугата за терминиране. Това означава, че разходите за покритие, неизбежните административни разходи на бизнеса и разходите за търговия на дребно не се включват.

За определяне на минималния ефективен мащаб за целите на разходния модел и като се взема предвид развитието на пазарните дялове в редица държави-членки на ЕС, препоръчваният подход е за този мащаб да се зададе пазарен дял от 20 %. Може да се очаква, че мобилните оператори, навлезли на пазара, ще се стремят максимално да увеличат ефективността и приходите си, така че ще бъдат в състояние да постигнат минимален пазарен дял от 20 %. В случай че един НРО може да докаже, че пазарните условия на територията на съответната държава-членка предполагат различен минимален ефективен мащаб, той може да се отклони от препоръчания подход.

ПОПРАВКИ

Поправка на Регламент на Съвета (ЕО) № 43/2009 от 16 януари 2009 г. за установяване на възможностите за риболов на определени рибни запаси и групи от рибни запаси за 2009 г. и свързаните с тях условия, приложими във водите на Общността и за корабите на Общността във води, които подлежат на ограничения на улова

(Официален вестник на Европейския съюз L 22 от 26 януари 2009 г.)

На страници 32—35 в приложение I

вписването „*Germ alalunga* ALB Albacore tunna“ се заличава.

На страници 32—35 в приложение I

а) *вместо*: „*Lampanyctus achirus*“

да се чете: „*Nannobranchium achirus*“

б) *вместо*: „*Pseudochaenichthus georgianus*“

да се чете: „*Pseudochaenichthys georgianus*“

в) *вместо*: „*Radjiformes*“

да се чете: „*Rajiformes*“.

На страници 32—35 в приложение I и на страница 118 във втората таблица

вместо: „*Tetrapturus alba*“

да се чете: „*Tetrapturus albidus*“.

На страници 32—35 в приложение I и на страница 96 в първа и втора таблица

вместо: „*Trisopterus esmarki*“

да се чете: „*Trisopterus esmarkii*“.

На страници 32—35 в приложение I

вместо: „Испанска молва SLI *Molva macrophthalmus*“

да се чете: „Испанска молва SLI *Molva macrophthalma*“.

На страница 41, в приложение IA, втора таблица — Вид: Херинга, Зона: прилов в зона IIIa

вместо: „(HER/03A-BC.)“

да се чете: „(HER/03A-BC)“.

На страница 41, в приложение IA, трета таблица — Вид: Херинга, Зона: прилов в IV, VIId и във води на ЕО от IIa

вместо: „(HER/2A47DX.)“

да се чете: „(HER/2A47DX)“.

На страница 42, в приложение IA, първа таблица — Вид: Херинга, Зона: VIId; IVc

вместо: „(HER/4CXB7D.)“

да се чете: „(HER/4CXB7D)“.

На страница 43, в приложение IA, трета таблица — Вид: Херинга, Зона: VIIa

вместо: „(HER/07A/MM.)“

да се чете: „(HER/07A/MM)“.

На страница 65, в приложение IA, първа таблица — Вид: Северно путасу, Зона: VIIIc, IX и X; води на ЕО от CECAF 34.1.1

вместо:

„Вид:	Северно путасу <i>Micromesistius poutassou</i>	Зона:	VIIIc, IX и X; води на ЕО от CECAF 34.1.1 (WHB/8C3411)
Испания	12 124	Аналитичен ОДУ Прилага се член 3 от Регламент (ЕО) № 847/96. Прилага се член 4 от Регламент (ЕО) № 847/96. Прилага се член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 847/96.	
Португалия	3 031		
ЕО	15 155 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
ОДУ	590 000		

⁽¹⁾ От които до 68 % може да се ловят в норвежката икономическа зона или в риболовната зона около Ян Майен (WHB/*NZJM2).

⁽²⁾ От които до 27 % може да се ловят във водите на Фарьорските острови (WHB/*05B-F).“

да се чете:

„Вид:	Северно путасу <i>Micromesistius poutassou</i>	Зона:	VIIIc, IX и X; води на ЕО от CECAF 34.1.1 (WHB/8C3411)
Испания	12 124	Аналитичен ОДУ Прилага се член 3 от Регламент (ЕО) № 847/96. Прилага се член 4 от Регламент (ЕО) № 847/96. Прилага се член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 847/96.	
Португалия	3 031		
ЕО	15 155 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
ОДУ	590 000		

⁽¹⁾ От които до 68 % може да се ловят в норвежката икономическа зона или в риболовната зона около Ян Майен (WHB/*NZJM2).

⁽²⁾ От които до 27 % може да се ловят във водите на Фарьорските острови (WHB/*5B-F).“

На страница 67, в приложение IA, втора таблица — Вид: Морска щука, Зона: води на ЕО от IV

вместо:

„Вид:	Морска щука <i>Molva molva</i>	Зона:	води на ЕО от IV (LIN/04.)
Белгия	18	Аналитичен ОДУ Прилага се член 3 от Регламент (ЕО) № 847/96. Прилага се член 4 от Регламент (ЕО) № 847/96. Прилага се член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 847/96.“	
Дания	286		
Германия	177		
Франция	159		
Нидерландия	6		
Швеция	12		
Обединеното кралство	2 196		
ЕО	2 856		

да се чете:

„Вид:	Морска щука <i>Molva molva</i>	Зона:	води на ЕО от IV (LIN/04.)
Белгия	18	Аналитичен ОДУ Прилага се член 3 от Регламент (ЕО) № 847/96. Прилага се член 4 от Регламент (ЕО) № 847/96. Прилага се член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 847/96.“	
Дания	286		
Германия	177		
Франция	159		
Нидерландия	6		
Швеция	12		
Обединеното кралство	2 196		
ЕО	2 854		

На страница 67, в приложение IA, трета таблица — Вид: Морска щука, Зона: води на ЕО и международни води от зона V
вместо:

„Вид:	Морска щука <i>Molva molva</i>	Зона:	води на ЕО и международни води от зона V (LIN/05.)
Белгия	9	Аналитичен ОДУ Прилага се член 3 от Регламент (ЕО) № 847/96. Прилага се член 4 от Регламент (ЕО) № 847/96. Прилага се член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 847/96.“	
Дания	6		
Германия	6		
Франция	6		
Обединеното кралство	6		
ЕО	34		

да се чете:

„Вид:	Морска щука <i>Molva molva</i>	Зона:	води на ЕО и международни води от зона V (LIN/05.)
Белгия	9	Аналитичен ОДУ Прилага се член 3 от Регламент (ЕО) № 847/96. Прилага се член 4 от Регламент (ЕО) № 847/96. Прилага се член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 847/96.“	
Дания	6		
Германия	6		
Франция	6		
Обединеното кралство	6		
ЕО	33		

На страница 68, в приложение IA, първа таблица — Вид: Морска щука, Зона: води на ЕО и международни води от зони VI, VII, VIII, IX, X, XII и XIV

вместо:

„Вид:	Морска щука <i>Molva molva</i>	Зона:	води на ЕО и международни води от VI, VII, VIII, IX, X, XII и XIV (LIN/6X14.)
Белгия	40	Аналитичен ОДУ Прилага се член 3 от Регламент (ЕО) № 847/96. Прилага се член 4 от Регламент (ЕО) № 847/96. Прилага се член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 847/96.	
Дания	7		
Германия	147		
Испания	2 969		
Франция	3 166		
Ирландия	793		
Португалия	7		
Обединеното кралство	3 645		
ЕО	10 776		
Норвегия	5 638 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Фарьорските острови ⁽⁵⁾	250 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾		
ОДУ	16 664		

(...)“

да се четат:

„Вид:	Морска щука <i>Molva molva</i>	Зона:	води на ЕО и международни води от VI, VII, VIII, IX, X, XII и XIV (LIN/6X14.)
Белгия	40	Аналитичен ОДУ Прилага се член 3 от Регламент (ЕО) № 847/96. Прилага се член 4 от Регламент (ЕО) № 847/96. Прилага се член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 847/96.	
Дания	7		
Германия	147		
Испания	2 969		
Франция	3 166		
Ирландия	793		
Португалия	7		
Обединеното кралство	3 645		
ЕО	10 774		
Норвегия	5 638 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Фарьорските острови ⁽⁵⁾	250 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾		
ОДУ	16 662		

(...)“

На страница 81, в приложение IА, първа таблица — Вид: Скатови, Зона: води на ЕО от VIa-b и VIIa-c, e-k
вместо:

„Вид:	Скатови <i>Rajidae</i>	Зона:	води на ЕО от VIa-b и VIIa-c, e-k (SRX/67AKXD)
Белгия	1 422 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Предпазен ОДУ Прилага се член 3 от Регламент (ЕО) № 847/96. Не се прилага член 4 от Регламент (ЕО) № 847/96. Прилага се член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 847/96.	
Естония	8 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Франция	6 383 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Германия	19 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Ирландия	2 055 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Литва	33		
Нидерландия	6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Португалия	35 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Испания	1 718 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Обединеното кралство	4 070 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
ЕО	15 748 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
ОДУ	15 748 ⁽²⁾		

(...)“

да се четат:

„Вид:	Скатови <i>Rajidae</i>	Зона:	води на ЕО от VIa-b и VIIa-c, e-k (SRX/67AKXD)
Белгия	1 422 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Предпазен ОДУ Прилага се член 3 от Регламент (ЕО) № 847/96. Не се прилага член 4 от Регламент (ЕО) № 847/96. Прилага се член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 847/96.	
Естония	8 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Франция	6 383 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Германия	19 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Ирландия	2 055 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Литва	33		
Нидерландия	6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Португалия	35 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Испания	1 718 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Обединеното кралство	4 070 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
ЕО	15 749 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
ОДУ	15 749 ⁽²⁾		

(…)

На страница 81, в приложение IА, втора таблица — Вид: Скатови, Зона: води на ЕО от VIId

вместо:

„Вид:	Скатови <i>Rajidae</i>	Зона:	води на ЕО от VIId (SRX/07D)
Белгия	94 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Предпазен ОДУ Прилага се член 3 от Регламент (ЕО) № 847/96. Не се прилага член 4 от Регламент (ЕО) № 847/96. Прилага се член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 847/96.	
Франция	789 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Нидерландия	5 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Обединеното кралство	157 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
ЕО	1 044 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
ОДУ	1 044 ⁽²⁾		

(…)

да се четат:

„Вид:	Скатови <i>Rajidae</i>	Зона:	води на ЕО от VIId (SRX/07D.)
Белгия	94 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Предпазен ОДУ Прилага се член 3 от Регламент (ЕО) № 847/96. Не се прилага член 4 от Регламент (ЕО) № 847/96. Прилага се член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 847/96.	
Франция	789 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Нидерландия	5 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Обединеното кралство	157 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
ЕО	1 045 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
ОДУ	1 045 ⁽²⁾		

(…)

На страница 82, в приложение IA, първа таблица — Вид: Скатови, Зона: води на ЕО от VIII и IX

вместо:

„Вид:	Скатови <i>Rajidae</i>	Зона:	води на ЕО от VIII и IX (SRX/8910-C)
Белгия	13 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Предпазен ОДУ Прилага се член 3 от Регламент (ЕО) № 847/96. Не се прилага член 4 от Регламент (ЕО) № 847/96. Прилага се член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 847/96.	
Франция	2 435 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Португалия	1 974 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Испания	1 986 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Обединеното кралство	14 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
ЕО	6 423 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
ОДУ	6 423 ⁽²⁾		

⁽¹⁾ Уловът на кукувичев скат (*Leucoraja naevus*) (RJN/8910-C) и морска лисица (*Raja clavata*) (RJC/8910-C) се отчита поотделно.

(...)

да се чете:

„Вид:	Скатови <i>Rajidae</i>	Зона:	води на ЕО от VIII и IX (SRX/89-C.)
Белгия	13 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Предпазен ОДУ Прилага се член 3 от Регламент (ЕО) № 847/96. Не се прилага член 4 от Регламент (ЕО) № 847/96. Прилага се член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 847/96.	
Франция	2 435 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Португалия	1 974 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Испания	1 986 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Обединеното кралство	14 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
ЕО	6 422 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
ОДУ	6 422 ⁽²⁾		

⁽¹⁾ Уловът на кукувичев скат (*Leucoraja naevus*) (RJN/89-C.) и морска лисица (*Raja clavata*) (RJC/89-C.) се отчита поотделно.

(...)

На страница 86, в приложение IA, първа таблица — Вид: Скумрия, Зона: VIIIc, IX и X; води на ЕО от CECAF 34.1.1

вместо:

„Вид:	Скумрия <i>Scomber scombrus</i>	Зона:	VIIIc, IX и X; води на ЕО от CECAF 34.1.1 (MAC/8C3411)
Испания	29 529 ⁽¹⁾	Аналитичен ОДУ Не се прилага член 3 от Регламент (ЕО) № 847/96. Не се прилага член 4 от Регламент (ЕО) № 847/96. Прилага се член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 847/96.	
Франция	196 ⁽¹⁾		
Португалия	6 104 ⁽¹⁾		
ЕО	35 829 ⁽¹⁾		
ОДУ	35 829		

⁽¹⁾ Количествата риба, предмет на размяна с други държави-членки могат да се ловят в зони VIIIa, VIIIb и VIIId на ICES (MAC/*8ABD). Въпреки това количествата, осигурени от Испания, Португалия или Франция за целите на размяната, и уловени в VIIIa, VIIIb и VIIId не трябва да надвишават 25 % от квотите на прехвърлящата държава-членка.

(...)

да се чете:

„Вид:	Скумрия <i>Scomber scombrus</i>	Зона:	VIIIc, IX и X; води на ЕО от CECAF 34.1.1 (MAC/8C3411)
Испания	29 529 ⁽¹⁾	Аналитичен ОДУ Не се прилага член 3 от Регламент (ЕО) № 847/96. Не се прилага член 4 от Регламент (ЕО) № 847/96. Прилага се член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 847/96.	
Франция	196 ⁽¹⁾		
Португалия	6 104 ⁽¹⁾		
ЕО	35 829 ⁽¹⁾		
ОДУ	35 829		

⁽¹⁾ Количествата риба, предмет на размяна с други държави-членки могат да се ловят в зони VIIIa, VIIIb и VIIId на ICES (MAC/*8ABD.). Въпреки това количествата, осигурени от Испания, Португалия или Франция за целите на размяната, и уловени в VIIIa, VIIIb и VIIId не трябва да надвишават 25 % от квотите на прехвърлящата държава-членка.

(…)

На страница 91, в приложение IA, втора таблица — Вид: Трициона, Зона: VIIId и VIIe

вместо:

„Вид:	Трициона (копърка, паца, шпрот) <i>Sprattus sprattus</i>	Зона:	VIII d и VII e (SPR/7DE.)
Белгия	31	Предпазен ОДУ Прилага се член 3 от Регламент (ЕО) № 847/96. Не се прилага член 4 от Регламент (ЕО) № 847/96. Прилага се член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 847/96.“	
Дания	1 997		
Германия	31		
Франция	430		
Нидерландия	430		
Обединеното кралство	3 226		
ЕО	6 144		
ОДУ	6 144		

да се чете:

„Вид:	Трициона (копърка, паца, шпрот) <i>Sprattus sprattus</i>	Зона:	VIII d и VII e (SPR/7DE.)
Белгия	31	Предпазен ОДУ Прилага се член 3 от Регламент (ЕО) № 847/96. Не се прилага член 4 от Регламент (ЕО) № 847/96. Прилага се член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 847/96.“	
Дания	1 997		
Германия	31		
Франция	430		
Нидерландия	430		
Обединеното кралство	3 226		
ЕО	6 145		
ОДУ	6 145		

На страница 101, в приложение ІБ, първа таблица — Вид: Атлантическа треска, Зона: І и ІІб

вместо:

„Вид:	Атлантическа треска <i>Gadus morhua</i>	Зона:	І и ІІб (COD/1/2B.)
Германия	3 476		
Испания	8 984		
Франция	1 483		
Полша	1 628		
Португалия	1 897		
Обединеното кралство	2 226		
Всички държави-членки	100 ⁽¹⁾		
ЕО	19 793 ⁽²⁾		
ОДУ	525 000		

Не се прилага член 3 от Регламент (ЕО) № 847/96.
Не се прилага член 4 от Регламент (ЕО) № 847/96.
Прилага се член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 847/96.

(...)“

да се четат:

„Вид:	Атлантическа треска <i>Gadus morhua</i>	Зона:	І и ІІб (COD/1/2B.)
Германия	3 476		
Испания	8 984		
Франция	1 483		
Полша	1 628		
Португалия	1 897		
Обединеното кралство	2 226		
Всички държави-членки	100 ⁽¹⁾		
ЕО	19 794 ⁽²⁾		
ОДУ	525 000		

Не се прилага член 3 от Регламент (ЕО) № 847/96.
Не се прилага член 4 от Регламент (ЕО) № 847/96.
Прилага се член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 847/96.

(...)“

На страница 120, в приложение ІД, пета таблица — Вид: Крил, Зона: FAO 58.4.2 Антарктика

вместо:

„(...)“

Участък 58.4.2 запад	1 448 000
Участък 58.4.2 на изток от 55° и.д.	1 080 000

⁽¹⁾ Този ОДУ е приложим за периода от 1 декември 2008 г. до 30 ноември 2009 г.“

да се четат:

„(...)“

Участък 58.4.2 запад (KRI/*F-42W)	1 448 000
Участък 58.4.2 на изток от 55° и.д. (KRI/*F-42E)	1 080 000

⁽¹⁾ Този ОДУ е приложим за периода от 1 декември 2008 г. до 30 ноември 2009 г.“

На страница 125, в приложение ПА, Общи разпоредби, в точка 4 „Регламентирани съоръжения“, на страници 129 и 130, в допълнение 1 към приложение Па, в таблиците, и на страница 131, в допълнение 2 към приложение Па, в таблица III „Формат на данните“

а) *вместо*: „GN1“

да се чете: „GN“

б) *вместо*: „GT1“

да се чете: „GT“

в) *вместо*: „LL1“

да се чете: „LL“.

На страница 163, в приложение III, част Г „Източна част на Тихия океан“, точка 21.1

вместо: „21.1. Риболовът на жълтопер тунец (*Thunnus albacares*), дебел (големоок) тон (*Thunnus obesus*) и листо (ивичест тунец) (*Katsuwonus pelamis*) с кораби, оборудвани с мрежи гъргър, се забранява или от 1 август до 28 септември 2009 г., или от 10 ноември 2009 г. до 31 декември 2010 г. в зоната, определена от следните граници: (...)“

да се чете: „21.1. Риболовът на жълтопер тунец (*Thunnus albacares*), дебел (големоок) тон (*Thunnus obesus*) и листо (ивичест тунец) (*Katsuwonus pelamis*) с кораби, оборудвани с мрежи гъргър, се забранява или от 1 август до 28 септември 2009 г., или от 10 ноември 2009 г. до 8 януари 2010 г. в зоната, определена от следните граници: (...)“.

ПРЕПОРЪКИ

Комисия

2009/396/ЕО:

- ★ Препоръка на Комисията от 7 май 2009 година относно подхода за регулиране на цените за терминиране на фиксирана и мобилна връзка в ЕС 67

Поправки

- ★ Поправка на Регламент на Съвета (ЕО) № 43/2009 от 16 януари 2009 г. за установяване на възможностите за риболов на определени рибни запаси и групи от рибни запаси за 2009 г. и свързаните с тях условия, приложими във водите на Общността и за корабите на Общността във води, които подлежат на ограничения на улова (ОВ L 22, 26.1.2009 г.) 75

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2009 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L+C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 000 EUR за годишен абонамент (*)
Официален вестник на ЕС, серии L+C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	100 EUR за месечен абонамент (*)
Официален вестник на ЕС, серии L+C, на хартиен носител + годишно сборно издание на CD-ROM	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	700 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	70 EUR за месечен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	40 EUR за месечен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L+C, месечно издание на CD-ROM (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	500 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), CD-ROM, две издания на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	360 EUR за годишен абонамент (= 30 EUR за месечен абонамент)
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език (езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

(*) Цена на отделен брой: до 32 страници: 6 EUR
от 33 до 64 страници: 12 EUR
над 64 страници: цена, фиксирана според случая

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в един общ многоезиков CD-ROM.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Платените издания на Службата за публикации могат да бъдат закупени от всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>